

توفانی گہلا

گابریئل گارسیا مارکیٹز

وہر گپرائی: قادر عہلیخا

162 posts

11.8k followers

5 following

Promote

Edit profile

پەڕەى فەرمى ڪتابى PDF

Public Figure

لێره

باشترین و بەسودترین و پر خوینەرترین ڪتابهكان

بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

Ganjyna

لینكى ڪتابهكان 📌 نهم لینكه بگهروهه بۆ داگرتنى ڪتابهكان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsl...

Hawraman, Slemani, As Sulaymaniyah, Iraq

Ktebi_PDF

Sweet English
Learner's Dictionary

لێره ڪتابهكان

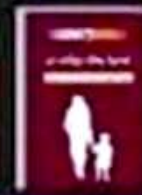
بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

لێره ڪتابهكان

بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

لێره ڪتابهكان

بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

لێره ڪتابهكان

بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

لێره ڪتابهكان

بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

لێره ڪتابهكان

بە خوڤایى و بە شێوهى PDF داگره

تۆفانى گەلا

گابرييل گارسيا ماركيث

وله فارسييه وه: قادر عه ليخا

چاپى يه كه م..... ۲۰۱۷

تۆفانى گه لا

ناوى كتيب: تۆفانى گه لا

نوسيني: گابرييل گارسيا ماركيز

بابهت: پۇمان

وهرگيترانى: قادر عه ليخا

مهله چن: كارا فاتيح

پيتچن: پزگار عه ليخا

ديزايين: فازيل كهوئوسى

چاپخانه ي: تاران

نۆره ي چاپ: چاپى يه كه م ۲۰۱۷

نرخ: ۵۰۰۰ دینار

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له برونوهرایه تي گشتي كتيبخانه گشتيه كان ژماره ي سپاردني (۱۱۳۳) سالی ۲۰۱۶ پیدراوه.

بۇ دهسگه وتنى بلاو كراوه كانی ناوه ندى سايه به تاكو كوؤ..

ناونیشان: سليمانى - شه قامى پیره ميړد - بهرامبهر اعلاناتى شيركوؤ

Emil: nawandy.saya@yahoo.com ۰۷۵۱۲۴۶۰۵۸۳

مافى له چاپدانى پاريزراوه بۇ ناوه ندى سايه ©

بۇ مامۇستام: كاك فەتاح ئەمىرى
كە تېشىكى قەلەمە كەي چىراي پىگامە
وەرگىر

كۆمپانىيە مۇز، لە ناكاۋ ۋەك گەردە لوولنىكى فېنگرتوۋ بە نىۋو شار
 ۋەر بوۋ، دۋابە دۋاى ئەۋ تۇفانى گە لايش سەرى ھەلدا. تۇفانى گە لا
 گىزە نىك بوۋ لە پاشە پۇي مۇيىيى شارەكانى ترەۋە ھەستابوۋ، ئەۋ
 تۇفانە ۋىتە يەك بوۋ، كە زۇر لە ئاسەۋارە شوۋمەكانى شەپى ناۋخۇ
 دەچوۋ. گىزە لوۋكە يەكى سامناك بوۋ، ھەموۋ شوۋىنىكى پىر كىرد لە بۇنى
 ئارەقەى لەش ۋ مەرگى شاراۋە، ھەرەسى ئەۋ ئازار ۋ نەھامەتتە
 زۇدۇدە ۋەندانە بوۋ كە بە درىژايىيى سالەكانى پىتسوۋ بە شانى خەلكدا
 ھاتبوۋن. لە ماۋەى كەمتر لە سالىكدا، بە سەر شارىدا پىژاند ۋ شەقام ۋ
 كۆلانەكانى شەناخن كىرد لە پاشە پۇ ۋ زىل. لە ناكاۋ ئەۋ پاشە پۇ ۋ
 زىلانەش ھاۋكات لە گەل ھەناسە سەرشىت ۋ چاۋە پروان نەكراۋەكانى
 تۇفاندا، بەرەبەرە كۆزىلكە يان بەست ۋ كۆزىلكە ھاۋشانەكانىش دىيانە
 پال يەك، ھەتا ۋاى لى ھات ئەۋ شەقامە بارىكەى سەردەمىك پروبارىك
 لەۋ سەرى ۋ ھەۋشە يەك بۇ مردۋەكان لەۋ سەرىيە بوۋ، بوۋ بە شارىكى
 جىاۋاز ۋ ئالۇز، كە لە زىل ۋ پاشە پۇي شارەكانى تر پىك ھاتبوۋ.
 پاشە پۇي ەمبارەكان، نەخۇشخانەكان، ھۆلى رابواردەنەكان ۋ ناۋەندى
 بەرەمەيتىنەنى كارەبا بە ھىزى لە پىران نەھاتوۋ ۋ لە ناكاۋى خۇيان،
 دەگە يىشتە نىۋو شار ۋ لە گەل تۇفانى گە لاى مۇۋفەكاندا تىك دەئالان.

تۆفانى كەلا

ئەو پاشەپۇيانە لەو ژن و مېردانەوہ پېك ماتبۇون، كە ھېستىرەكانى خۇيان بە بارگەوبىنە تايبەتییەكانیانەوہ، كە ئەغلەبىيان بە خدانېك، پان بوغچەبەك جلوپەرگ بوو، دەبەست بە كۆلەكەى چوارپېكانى مسافىرخانەكەوہ و پاش دووسى مانگ دەبوونە خاوەنى مالىك و دووسى دلداز ناسك و پلەبەكى بەرزى سەريازى، لەبەر ئەوہى ئەوانە درەنگ گەبېشتبوونە كۆرەپانى شەر و بى ئارەق بۆى دەرچوو بوون. تەنانت پاشەپۇى ئەوبىنە ناكام و لەبارچوہكانىش لەگەل گېژەلووكەكەدا دەگەبېشتنە لای ئىمە و مالىكى چكۆلەيان لە دار و دەوہن بۇ خۇيان ساز دەكرد، لە سەرەتاوہ ئەوانە مالىكى كاتى و سەرپەنايەك بوون بۇ شەوېك ژيان و گوزەران تېدا كردن. پاشان شەقامىكى ئالۆز و نادىار و، وەردەموردەبېش دەبوو بە گەرەككەك لە ناوہندى شاردا، كە لەوېدا ھەموو كارېك سەرىبەست و پەوا بوو.

لە ھەناوى ئەو بۇرانەدا، ئەو تۆفانى پووخسارە نامۇيانەدا و ئەو تاوانەى بە درىژايى پىگاکان ھەلدرابوون و پىزىيان بەستبوو، پىاوہكان لە سەر شەقامەكان بە بەر چاوى خەلكەكەوہ جلەكانيان دەگۆپى و ژنەكان چەترىكان كىرەبوہ سىبەرى سەر سەريان و دەستيان لە سەر چەمەدانەكانيان دانابوو، ھېستىرانىش بە بەك بە دوای بەكدا لە بەرانبەر كۆرەپانى پېش موسافىرخانەكەدا لە برسان دەتۆپىن و ھەر لەوى فرې دەدران، ئىمە بەكەم مەرفۇكەكانى ئەو شارە بووین، بووبىنە ئاخىرىن مەرفۇكەكانى شار، لە بەر ئەوہى غەوارە و ناشارەزا بووین.

کاتیڭ ئیمه له دوای شه پ هاتینه ماکاندۆوه، خاکه باش و به
پیت و بهره که ته که یمان بهر دل که وت. ده مانزانی بمان نهوی و
نه مانه وی، پۆرتیک تۆفانی گه لا هر سه ره له ده دا، به لام مه به سته که ی به
لای ئیمه وه شاراوه بوو، نه م ده زانی چي به ده مه وه یه، له بهر نه وه
کاتیڭ زانیمان له به فرانباردا ده گاتی. هر نه وه نده مان پیکرا، ده ورییه ک
و چه قویه ک و چنگالیک له پشت ده رگا که دابنیین و چاوه پروان بووین تا
نه و که سانه ی پی ده نینه ئیره وه، بزانی ئیمه کیین. له و سه روبه ندانه دا
بوو که بو یه که مین که پرت گویمان له ده نگی شه مه نده فەر بوو. تۆفانی
گه لا خولیکی لی دا و چوه پیشوازیی شه مه نده فەر که و خول و پیچیکی
دا، ئیتر وزه و تاقه ته که ی پیشووی پی نه ما، به لام یه کگرتن و
له یه کنزیک بوونه وه ی زیاتر پهره ی سه ند. به ره به ره به شیوه یه کی
سروشتی توایه وه و له گه ل پۆحی به پیتی خاکدا ئاویته بوو.

ماکاندۆ ۱۹۰۹

ئەو يەكەمىن كەپتە چاوم بە مردوو دەكەوى. لە بەر ئەوئەى ئەمپۆ
نەچوومەتەو بۆ قوتابخانە، ھەست دەكەم پۆژى يەكشەممەيە، بەلام نا،
ئەمپۆ كە چوارشەممەيە، كۆتوشەلوارىكى مەخمەرىي سەوزيان لە بەر
كردووم، لە چەند شوينىكىيەو ھەست دەكەم بە بەرم تەنگە. دەستم لە
ناو دەستى دايكەم دايە و بە شوين بابەگەورەمەوئەين، ھەر ھەنگاويك ھەل
دەھينىتەو بە كۆيرەكوپر و بە يارمەتى گۆچانەكەى بەر پىي دەپشكنى
و دەكەويتە سەر پىگاكەى خۆى (لە بەر ئەوئەى لە تاريكىدا چاوەكانى
باش نابىنن و لاقىشى شەلە) كاتىك دەگەمە ئاستى ئاوينە بالانويئەكە، لە
بەژنى خۆم دەپوانم و ھەر لە پەنجەى پىمەو ھەتا تەپلى سەرم،
مووبەموو بە چاوەپشكنم. لە نيو ئاوينە خپە پنووك پنووكەكەدا
سەرتاپاي جلوبەرگەكەم سەوزە، ھەر مليونى كراسەكەم سىي دەكاتەو
و ئەوئەى ھەر تاوناواويك وەك دپوو گاز لە لا مەم دەگرى و ئازارم دەدات.
لە بەر خۆمەو دەلیم: ئەو پاست بۆ خۆم و ئەو پوئەى ھەر لە پۆژى
يەكشەممە دەچى.

ئەو يەكەمىن كەرەتمە چاوم بە مردوو دەكەوى. لە بەر ئەوھى ئەمپۆ
نەچومەتەوہ بۆ قوتابخانە، ھەست دەكەم پۆژى يەكشەممەيە، بەلام نا،
ئەمپۆ كە چوارشەممەيە، كۆتوشەلوارىكى مەخمەرىي سەوزيان لە بەر
كردووم، لە چەند شوينىكىيەوہ ھەست دەكەم بە بەرم تەنگە. دەستم لە
ناو دەستى دايكەم دايە و بە شوين بابەگەورەمەوہين، ھەر ھەنگاويك ھەل
دەھينىتەوہ بە كۆيرەكوپر و بە يارمەتیی گۆچانەكەي بەر پيى دەپشكنى
و دەكەويتە سەر پيگاگەي خۆي (لە بەر ئەوھى لە تاريكىدا چاوەكانى
باش نابينن و لاقيشى شەلە) كاتيك دەگەمە ئاستى ئاويئە بالانويئەكە، لە
بەژنى خۆم دەپوانم و ھەر لە پەنجەي پيمەوہ ھەتا تەپلى سەرم،
موبەموو بە چاوەپشكنم. لە نيو ئاويئە خپرە پنوڪ پنوڪەكەدا
سەرتاپاي جلوبەرگەكەم سەوزە، ھەر مليونى كراسەكەم سپى دەكاتەوہ
و ئەويش ھەر تاوناواويك وەك دپوو گاز لە لا مەم دەگرى و ئازارم دەدات.
لە بەر خۆمەوہ دەلیم: ئەوہ راست بۆ خۆم و ئەوپرۆيش ھەر لە پۆژى
يەكشەممە دەچى.

ہاتوینہ تہ نہو مالہ ی ترمہ کی لیبہ . لہ ژووریکسی دہرگا داخراودا، کہ
 مرؤڈ توانای مہناسہ لکیشانی نیبہ، دہنگی قرچہ قرچی تینی مہتاو لہ
 شہ قامہ کاتہوہ خویان بہ پەردہ ی گونچکە کاندای دہ کیشن... مہر نہوہ و
 ہیچی تر. مہوا بی جوولہ بہ و دہ لئی چیمہ نتوی مہ بیوہ و مرؤڈ مہست
 دہکات، دہ کری وەک تہختہ بہ کی پۆلایی بہ سہریہ کدا لوولی بدہ ی. بۆنی
 تابووتہ کہ لہو وەتاغہ ی کہ ترمہ کی تیدایہ دہگاتہ لای ئیمہ و خوی
 دہکات بہ نیو لووتماندا، بہ لام تابووتہ کہ لہ ئیمہوہ دیار نیبہ. لہ
 سووچینکی بیوہ کہ سہری مہ لۆرکیکیان^۱ بہ سنگیکہوہ مہ لواسیوہ.
 بۆنی زیل دی، مہست دہکەم نہو شتومہ کانہ ی لہ دہ وروبہری ئیمہ دان و
 خراب بوون و شکاون، مہر لہو شتانہ دہچن کہ دہ بی بۆنی زیلیان لیوہ
 بی، تہنات نہگەر وایش نہ بی و بۆنیکسی تریان لیوہ بی.

لہ خہیالی خۆم دا مہستم دہکرد، مردوہ کہ کلاوی لہ سہردایہ. ئیستا
 نہوہ ی لہ بہر چاومہ و دہ بیینم بہ پیچہ وانہ ی خہیالہ کہ مہ و سہری
 بووتہ و مہر دہ لئی لہ میو ساز کراوہ، پە پۆیہ کیان لہ دہوری چہ ناگہ ی
 ہالاندوہ. دہمی توزیک کراوہ تہوہ و لہ پشت لیوہ شینہ لگہ پراوہ کانیبہوہ
 ددانہ زہرد و نارپیکہ کانہ دیارن. زمانہ نہستور و لیچقنہ کہ ی لہ بہینی
 ددانہ کانیبہوہ بہ لہ لہ غاوہ ی دا شوپ بوہ تہوہ، لایہ کی شہ ویلکہ ی لہ
 پوو خساری پە شتر دہنوینی. چاوہ مہراسان و بی نارامہ کانہ لہ چاوی
 مرؤفی زیندو زہقترن و پیستہ ی لہ شی مہر لہ خۆلیکی شیدار دہچی.

^۱ جۆلاتیہ کی گورمہ بۆ تینا نووستنی گورہ کان مہلی دہبستن

تۇفانى گەلا

جاران وام دەزانی مردوو ھەر وەك مرقۇنى نووستوو نارام و لەسەرخۆیە، بەلام ئیستا ئەوہی دەبینم تەواو بە پیچەوانەہی ئەوہیە، کہ پیشتر بیرم لی دەکردهوہ. ئەو راست لەو مرقۇفە زیندوانە دەچی، کہ دوای شەر و ھەلا نیو چاوانیان تیک دەنین و زۆر توورەوتووسن دەنوینن.

ئەو جلو بەرگەہی دایکم ئەمپۆ لە بەری کردوہ، لەگەل ھەموو پۆژەکانی تریدا جیاوازی ھەہیە. ھەر دەلئی ئەویش لی گۆپاوە و پیی وایە ئەمپۆ کہ یەکشەممەہیە. کلاویکی ھەسیری کۆنەہی لە سەر ناوہ و ھەتا سەر گویچکەکانی دای داونەتەوہ و کراسە پەشەکەیشی تەواو ملی داپۆشیوہ و قۆلی کراسەکەہی ھەتا نزیك پەنجەکانی داپۆشیوہ.

لە بەر ئەوہی ئەمپۆ کہ چوارشەممەہیە، ئەو زیاتر بۆ من ھەر لە ژنیکی غەوارەہی نەناسیاو دەچی، کاتیك بابەگەورەم لە سەر کورسییە کہ ھەستا و چوو بە پیشوازی ئەو پیاوانەہی تەرمەکەیان ھەلگرتبوو دەیان ھینا، ھەستم کرد دایکم دەیەوی شتیکم پی بلیت. لە نزیك منوہ لە پال دەرگا داخراوہکەوہ دادەنیشتبوو. ھەناسەہی دریز ھەلدەکیشی و بەردەوام قزەکانی دەخات بە پشتدا و لە ژیر کلاوہکەہی دا کہ بە پەل پەل لە سەری نابوو، دەیان شاریتەوہ. پیاوہکان وەك باوہگەورەم پی گوتبوون تابووتەکیان لە پەنای قەنەفە کہ داناوہ.

تابووتە کہ خشت بە قەد تەرمی مردوہ کہ دەبوو... ئەو کاتەہی پیاوہکان تابووتەکیان دەبردە ژوورەکەوہ، ھەستم کرد دەبی بۆ پیاویك کہ ئەو قەنەفەہی پەر کردوہ، چکۆلە بی و جیی نەبیتەوہ. ھەر نەم دەزانی منیان لەبەر چی لەگەل خویان دا ھیناوە، ھەتا ئەمپۆ پیم وا بوو ھیچ کہ سیك لە

ودا، کہ
تاول
ئەوہ و
ھست
بۆنی
ئۆی
لە
ہ.
و
ہ

نیو ئەم ماله دا نازی. مالتیکی گهره ی دوو نه فشه، باوه پر ناکه م هه تا
 ئیستا ته نانه ت بۆ که ره تیکیش، ده رگا که ی کرابیته وه.
 به دریزایی ته مه نم نه وه نده دلم خوش نه بوه، که دایکم پیی گوتم:
 «نه وپۆ پاشنیوه پۆ ناچییه وه بۆ قوتا بخانه.» له بهر نه وه ی به شیوه یه کی
 تاییه ت و جیاواز له جاران نه و قسه ی پی گوتم، پاش ماوه یه ک پۆیشته
 نه و دیوه ی تر و کۆتوشه لواره سه وزه که می هینا و به بی نه وه ی
 وشه یه کیشی له ده م بیته ده ری، له بهری کردم و به ره و ده رگای ده ری
 وه پی که وتین، هه تا له گه ل بابه که وره مدا یه کتری گیر بین. به به رده که ی
 نه و سی ماله ی که وتبوونه نیوان مالی ئیمه و ئەم ماله وه، تیپه پین. به لی،
 ئیستا نه وه به چاوی خوم ده بینم به پاستی هیچ که سیك له و ماله دا
 نه ده ژیا و نه و که سه ی مردوه هه ر نه و که سه یه که، دایکم ده یگوت: «له
 ریوره سمی به خاکسپاردنی دوکتۆردا ده بی وه ک پیاویک ژیرانه و به
 نه ده ب بجوولییته وه.»

کاتیك چووینه ژووره وه تهرمه که مان نه دی. سه ره تا بابه که وره م له گه ل
 پیاوه کاندای که میك قسه یان کرد و پاشان به ئیمه ی گوت برۆنه ژووره وه.
 له و کاته دا پیم وا بوو که سیك له نیو ژووره که دایه، به لام هه ر که لاقم
 نایه نیو دیوه که وه هه ستم کرد، دیویکی تاریک و چۆلوهۆله. هه ر له
 سه ره تا وه هه وایه کی شیدار به ره و پیریمان هات و هه ستم به بۆنی نه و
 زیله کرد، بۆنیکی گوردا و ناخۆش و چه قبه ستوو، نه و بۆنه له سه ره تا و
 ئیستایش، وه ک هه وایه کی شیداره و به شیوه ی شه پۆلان هیوره یور دیت
 و ده تویتته وه. دایکم ده سستی گرتم و له و دیوه تاریکه دا پیی نیشان دام

تۇلانى كەلە

و له قوزبنيكدا، له پەنای خۆیەو دەی نام. بەرەبەرە و پاش ماوویەك
هەستم بە بوونی چەند شتیك كرد. باوگەرەم دیت بە دەوری
پەنجەرەكەدا دەهات بیکاتەو، هەر دەتگوت تایەكەی بە
چوارچیووەكەیهو گالە دراو، پیووی نووسابوو نەدەکرایەو. بە
گۆچانەكەی بە قوفلەکانی دا دەکیشا و ئەوتەپوتۆزەیی بە لیدانەكەیی
لیی هەلدەستا له كۆتەكەیی دەنیشت.

سەرم بۆ ئەو لایە وەرچەرخاند، كە بابەگەرەم بەرەو ئەوی دەپۆیشت و
دەیگوت ناتوانی پەنجەرەكە بکاتەو. لەو كاتەدا زانیم نەفەرێك لە سەر
كورسییەكەیه، پایویکی سەرتاپا پەش، بی ئەووی بچوولیتەو، لەوی
پاكشا بوو. پاشان سەرم بەرەو دایكەم وەر سوورپاند، كزكەیی كرددبوو مات و
لەسەر خۆ دانیشتبوو، لە شوینیکی نادیاریی نیو وەتاغەكەیی دەپوانی.
لەبەر ئەووی لاقەكانم نەدەگەییشتنە سەر ئەرزەكە و بستیک بە حەواو
بوون، دەستەكانم خستە بن پانەكانم و بەری دەستم لە سەر كورسییەكە
دانا و لاقەكانم خستە جۆلانی و بەرەو پاش و بەرەو پیش پام دەژەندن.
بیرم لە هیچ شتیك نەدەكردەو، هەتا ئەووی كەوتەو بیرم، كە دایكەم
گوتبووی: «لە پۆپەسمی بەخاكسپاردنی دوكتۆردا دەبی بە ئەدەب
بی.

تەزویەکی سارد بە نیو شانم دا هات، كە ئاوپم لە پشتە سەرم
داو، دیوارێك دی، كە لە دار و تەختەیی وشك و نارێك چاك كرابوو، بەلام
دەتگوت كەسیك لە نیو دیوارەكەو پیم دەلی: «لاقەكانت پرا

مهوه شینه... نهو پیاوهی که له سه رقه نه فه که پراکشاوه دوکتوره و عومری خودای کردوه.

نهو جاره که ناوړم داوه و دیتم وه که په ته که ی پیشوو نه بوو... پرا نه کشابوو، به لکوو کۆچی دواویی کردبوو.

نیترا له وه و به و لاوه، هر چه نده ههول دهدهم که ناوړ له و لایه نه ده مه وه، ههست ده که م هیژیکی نادیار و شاراوه به هه موو هیژی خوی پال به ملمه وه دهنی و به زوری سه رم به ره و نه و لایه و هر ده سووړپینی. ته نانه ت به هه موو هیژی ده روونی خۆم ههول دهدهم چا و له شوینیکی تری نیو وه تاغه که بکه م، به لام له هه موو شوینیکی له بهر چاوم ون نابیی و چاوه خره کانی و نهو پوو خساری که په نگی مردووی لی نیشته وه، له نیو تاریکییه که یشدا هر له بهر چاومه.

چ شتیکی بوته هوکاری نه وه ی، که هیچ که سیکی بو پرسه و تازییه که ی نه هاتوه نازانم... هر نیمه هاتووین. بابه گه وره م، دایکم و نه و چوار سووړپیسته گواجیرایییه ی، که کار بو بابه گه وره م ده که ن. پیاوه کان ته لیسیک قسلیان هیئا و سه ره و نخوونیان کرده نیو تابووته که وه. نازانم نه مانه بو ده بی نه و قسه له نیو نه و تابووته دا بلاو بکه نه وه، کاتیکی ته لیسکه که به تال بوو، یه کیکی له پیاوه کان ته لیسکه که ی له نیو تابووته که دا ته کاند و نه و خۆل و ته پوتۆزه ی به ته لیسکه که یشه وه خووسابوو پزایه نیو تابووته که وه. دهست و لاقی مردوه که یان گرت و له نه رزیان بری. مردوه که کراسیکی بوری له بهر دایه و پانتۆلیکی کۆنه ی که م بایه خ که به جیگای دۆخین به په تیکی پانی رهش به نیو قه دییه وه

بەسترا بوو، تەنيا لاقى چەپەي كەوشى تىدايە، بە وتەي ئادا^۲ لاقىيان شايە و لاقىيان سواكەرە. كەوشى لاقە راستەكەي لە سەر قەنەفەكە بە جى مابوو.

مردوہەكە ھەتا لە سەر قەنەفەكە بوو، دەتگوت كۆلئىك غەمى لە سەر شانە، بە لام لە نىو تابووتەكە دا ھىور و لە سەرەخۆتر دەھاتە بەر چا و پووخسارى ھەر لە پووخسارى مروڤئىك دەچى، كە زەق و زىندوو و لەگەل كەسىكى تردا كىشە و دەمەقالەي بوە، ئىستا مات بوە و خەرىكە فىكرى لى دەكاتەو، كە لە لاتەنىشتەو لى دەپوانى بە ھەببەت تردىتە بەر چا.

بابەگە و رەم ھەتا ئەم كاتە لە نىو وەتاغەكە دا ھەر خەرىكى گەپان و پشكنىن بوە، چەند شتىكى ھەلگرتوہ و ناويەتە نىو تابووتەكەو، ديسان چا و لە دايك دەكەمەو بە و ھىوايەي كە پىم بلى لە بەر چى بابەگە و رەم ئەو شتانە دەنىتە نىو ئەو تابووتەو، بە لام دايك بە و كراسە ماتەيەو، بى جۈولەيە و دەلئى ھەموو ھەولئى ئەو ھەيە ئاگاي لە خۆي بىت، تا چا و لە و لايە نەكات كە مردوہەكەي لىيە. منىش دەمەوي ئەو كارە نەكەم، بە لام ھەر چى زۆرى لە خۆم دەكەم، ناتوانم و چا و لە مردوہەكە دەبېرم و زەق زەق لى دەپوانم. بابە گە و رەم كتئىبئىك تووپ دەداتە نىو تابووتەكەو. ئاماژە بە پياوہەكان دەكات و سى كەسيان سەرپۆشى تابووتەكە دادەدەنەو، لەم كاتە دا ھەست دەكەم ئەو دەستە

به هیزه ی که به زۆدی سه رمی به ره و تابووته که وهر سووړاندبوو، ده ستم
 لی هه لده گری و ده توانم به مه یلی خوّم و به کاوه خو چاویک به
 ده وروپشتی خوّم دا بگنیم.

دیسانه وه ناوړیک له دایکم ده ده مه وه و چاویکی تری لی ده که مه وه، بو
 به که مین که پرت له و کاته وهی هه نگاومان ناووته نیو نه و و تاغ وه ناوړم
 لی داووته وه و به بزهی که کاله وه لیم ده پوانی. بزهی که هه ر چی بیری
 لی ده که مه وه هیچ مانه یه کم پی نابه خشیت. دهنگی هورژنی
 شه مه نده فره یک له دووره وه دی، که ده گاته سه ر پیچه که به ره به ره کال
 ده بیته وه و ته او ده بی. یه کیک له پیاوه کان ده بینم لایه کی سه ری
 تابووته که هه لده داته وه و بابه گه وره م که وشی مردوه که، یانی نه و
 که وشه ی پیشتتر له سه ر قه نه فه که به جی مابوو، ده خاته نیو
 تابووته که وه. له ناکاو به میشکم دا تی ده په پی، که کاترمیر دوووسی
 خوله که، نه وه م دیته وه یاد، نیستا سه روبه ندی نه وه یه، منداله کان له نیو
 قوتابخانه دا ریز بن هه تا به ریکوپیکي بچنه نیو پوله کانیا نه وه و زهنگی
 یه که می عه سر ده ست پی ده کات.

له بهر خوّم وه ده لیم: ئابراهام ٢ ...

£

£

نەدەبوو ئەم منداالەمان لەگەل خۆمان دا بەئینايە، بینینی ئەم دیمەنە
لەگەل تەمەنى ئەودا ناگونجیت، تەنانەت بۆ منیش، كە ئەو خەریكە پى
دەنیمە سى سالەى تەمەنیشمەو قورسە، چ بگات بەو لالەغاو زەردە،
ئەم مەوايە و بوونی ئەو مردووە بە یەكەو خەریكە مرؤف بخنكىنن، پەن لە
نازار و جەزەبە.

بلى پزگار بین و لیترە برۆین... چۆن بە بابم بلىم خەریكە لەم دیوهدا
دەخنكىم و ھەر دەلىی دەستیان لە ئەوكم ناوہ. لە نیو ئەم وەتاغەدا كە
بۆ ماوہى حەفدە سال شتومەكى پیاویكى تیدا بوہ، كە ھىچ ھۆگرییەكى
پىیانەو نەبوہ. پەنگە بابم تەنیا كەسىك بوویت، كە بۆ ئەم كابرايە
ھەستى بە دلسۆزى كردىت و لەگەلى دا ھاودەردىی نواندى، ھەر ئەو
ھاودەردىیەشە ئىستا بۆتە ھۆى ئەوہى، بابم نەھىلىت لە نیو ئەم
وەتاغەدا كرم تىى بدات و برزىت.

كاتىك چاوم بەم كارە بىھوودەيەى دەكەوى، وەك خۆرە خۆم دەخۆمەو
و لە دەروونەو دەھەژىم، ئەویش كاتىك بىر لەو ساتە دەكەمەو، كە
ھەموومان وىكرا لیترە دەچینە دەرى و بە شوین تابووتىكەو پى دەنیینە
سەر شەقام، لە دەروونى ھىچ یەكك لەو كەسانەى دەمان بینن ھەست بە
ھاودەردى ناكەم، بىجگە لەو شادى و خوشییەى لە دلیان دەگەپى و
سەرتاپای لەشیان دادەگرىت. بىر لە پووخسارى ئەو ژنانە دەكەمەو كە
لە پشت پەنجەرەى مالەكانەو چاوە باوكم دەپەن، ئەو كاتەى بە بەر
دەرگای مالەكەیان دا تى دەپەپى، چاوە لە من دەكەن كە بە خۆم و
منداالەكەمەو بە شوین تابووتەكەو، ئەو تابووتەى پیاویك خەریكە تىى

دا ده پزیت. زور له میژ بوو هه موو خه لکی نه م شار ناواتی مردنیان بو
 ده خواست و ناره زوویان بوو نه م پوژه به چاوی خویمان ببینن، نه وه
 نیستا به بهر شه پۆلی نه فرهت و قینی بی کوتایببیاندا، ته نیا هه رسی
 که سی له گه له و به ره و گورستان به پتوه یه، له وانیه نه م برپاره مان بیته
 هوی نه وه ی له داهاتوودا هیچ که سیک ناماده نه بی له به خاکسپاردنی
 نیمه یشدا به شداری بکات و کولۆلی و خراپی نه م کابرایه داوینی نیمه یش
 بگری.

له وانیه شه هه ر له بهر نه وه بی، منداله که م له گه ل خۆم دا هینا، نه و
 کاته ی بابم گوتی: «ده بی له گه ل مندا بین . یه که مین شتیک به میتشم
 گ: بیشت نه وه بوو، که منداله که یشم له گه ل خۆم دا بهینم، هه تا هه ست به
 نارامی دهروونی بکه م. نیستا نیمه لی ره له م نیواره چه قبه ستوه و
 نه فه سپره ی سپتامبه رداین، وا هه ست ده که م نه م شوینه ی تی داین و
 نه و نامیرانه ی له ده وروپشتمان دان نه وانیش وه ک دوژمنه درنده کانمان
 لیمان ده پوانن، هیچ شتیک نییه بیته هوی دلّه کوتی و نیگه رانی بابم،
 نه و هه موو ته مه نی خوی به و جو ره کارانه وه بردۆته سه ری، خه لکی نه م
 شاره ی به دژی خوی هان داوه، دابونه ریته کانی به بی دلّه پراوکی ناوه ته
 ژیر پیی و کردوونی به قوربانی نه وه ی هه تا بتوانی بیبایه خترین
 به لینه کانی خوی بردبیته سه ری. بیستوپینج سال له مه و بهر که نه و
 پیاوه پیی نایه مالی نیمه وه، به دلنیا بییه وه بابم نه مه ی باش ده زانی،
 که له پوژیکی وه ک نه مپوودا هیچ که سیک ناماده نابی، ته نانه ت ته رمی نه م
 کابرایه یشی له گه ل فه ی بداته بهر سه گ. له وانیه هه ر نه و کاته یش بابم

تەواوی ئەم شتانە ی لە بەرچا و گرتیبی و نیستا، پاش بیستوپینج سال، دەبی ئەو بزانن ئەمە هەر ئەو کارە دژوارە یە، که ماوە یەکی دوو و دریز بیری لی کردۆتەو. کاریکی ئەستەم و دژوارە که سەرەجام بە هەر دەردیسەرییە ک بی، دەبوا یە بە پێوە ی بەریت. هەر بە و هۆ یە یشەو ناچار بوو خۆ ی بە تەنیا لە نیو شەقامە کانی ماکاندۆدا بە شوین تەرمە که بکەوی و بەرە و گۆرستانی شاری بەریت.

£

£

سەرەپای ئەوانە کاتی ک ئەو پۆژە گەییشتی، بابم ئەو و دە و نازایییە ی تیدا نەبوو، تا بە تەنیا شان بداتە بەر ئەو کارە و منی ناچار کرد، بە شداری لە و بە لێنە گلاو ی دا بکەم که ماوە یەکی زۆر بەر لەو ی من خۆم بناسم، ئەو لە ئەستۆ ی گرتبوو. کاتی ک بە منی گوت: «دەبی تۆیش لە گەلم دا بییت.» هەر مۆلە تی پی نەدام بیر لە قسە کە ی بکە مەو، هەتا بۆم پوون بیتهو و بزانی بە شداری کردن لە ناشتنی تەرمی پیاویکی ئاوادا، که تەواوی خەلکی ئەو شارە ئاواتیان دەخواست لە نیو مالە کە ی دا بەریت و هەلا هەلا بییت، چەندە بیپیزی و دزیوی لە خۆدا حەشار داو. لە بەر ئەو ی خەلک هەر بەو نەندە پازی نەبوون، ئەوانە هەموویان لە ناخی دلایانەو ناره زوی مردنیان بو دەخواست، بە بی ئەو ی تۆسقالیکیش هەست بە پەشیمانی بکەن. تەناتە ت لە ناخی دلایانەو ئاواتیان ئەو بوو، ئەو بۆنە یان بە سەردا بچیت، که لە

مان بو
ئەو
سسی
بیبیتە
ردنی
یش
ئەو
کم
بە
و
و
ن
،
م
ه
ن

هه پروونبه هه پروون بوون و داتولانى له شى نه وه وه هه لده ستي. نه و بونه به هر چوارده وري شارددا بلاو بيته وه و بگه پي، به بي نه وه ي هيچ كه سيك له جي خوي بجووليت، يان هه ست به مه ترسي بكات و پيي به دنيو بيت، به لكو به ديتني نه و ساتي، كه ماوه يه كي زود بوو به دل و گيانه وه ناواتيان بو ده خواست و چاوه پرواني بوون، هه ستيان به خوشي و شادي ده كرد و ده يانويست نه و كاره دريژه بكيشتيت، هه تا نه و كاته ي گيپاني نه و تهرمه دارزاوه به نيو شارددا زامى هه موو دلله كانيان سارپيژ بكات و ناوري هه ناويان دابمركيشتيه وه توخزنيان له ده روون بگيپيت.

ئيمه ئيستا له كارىكدا به شداري ده كه ين و مه به ستمان نه وه يه، نه و شادي و خوشييه يان لي تال بكه ين، كه خه لكي ماكاندو ساليانيكي دورودريژ بوو چله يان بو ده كيشتا و چاوه پرواني بوون، وا هه ست ده كه م نه و غم و نازاره ي، ئيمه به نه نجامداني نه و كاره، له سه ر دلي خه لكي نه م شاره داي ده نيين، له بهر توورپه يي و بيزاريمان نه بي، به لكوو له بهر دواخستني هه لچووني توورپه ييه كه يانه، نه وه يش بوو خوي هوويه كي تره بوو نه وه ي، كه ده بوو نه و منداله مان له گه ل خوومان دا نه هيئايي و له مالي به جيمان بهيشتايه، هه تا نه ويش له پيلانيكه وه وه نه دري كه ئيستا ئيمه له گه لي دا پووبه پوو بووينه ته وه و دوكتوريش ده سال له مه و بهر له و كاره وه گلابوو. منداله كه ده بوو له و فيل و ته له كانه وه نه درايه و دورده پريژ پابگيرايه، نه و ته نانه ت هر نايشزاني له بهر چي هاتوه بوو ئيره، له بهر چ هوكارىك نه ومان هيئاوه بوو نيو نه م ژورده پير له شتومه كه وه؟

بېدەنگ و كزومات دانىشتوہ... دەستەكانى لە سەر قەنەفەكە داناوہ و لاقەكانى پادەوہ شىنى و چاوەپوانى كەسىكە ئەم مەتەلە پەر لە ترس و گرى پوچكەى بۆ ھەلئىنى. دەتوانم لەوہ دلتيا بم، ھىچ كەسىك ئەو دەرگا ناديارەى بۆ ناكاتەوہ، ئەو دەرگا ئەفسووناوييەى وا ئىزنى پى نادات ھەتا لە ھەرىمى ھەست و سۆزى دەروونىى خۆى ھەنگاويك زياتر ھەلبھىنئىتەوہ. چەند كەپەتەك ئاوپى لە من داوہتەوہ و دەزانم ھەر دەلئى يەكەمىن جارە دەمبىنى و نام ناسىتەوہ، ھەر دەلئى ھەرگىز نەى بينيوم، ھەتا بەو كراسە لووس و دەقدراوہ و ئەم كلاوہ كۆن و شىتالشىتالە، كە لە سەرم ناوہ، بەو غەم و دەردى كە لە دلەم داىە نەناسرىمەوہ. ئەگەر ميمى^۴ ئىستا لە ژياندا بىمايە و لە نيو ئەم مالەدا بژيايە، لەوانە بوو ھەلومەرجەكە بە شىوہ يەكى تر بوايە، لەوانە بوو خەلكى پىيان وا بوايە من لە بەر خاترى ئەو ھاتوومەتە ئىرە، ھەتا لە غەمىكدا بەشدارى بكەم كە ئەو ھەر بايە خىكىشى بۆ دانەناوہ، بەلام ئەو دەيتوانى وا بنوئىنى و خەلكى شارىش، ھۆكارەكەيان چاك دەزانى.

يازەدە سالىك لەمەو بەر ميمى بيسەروشوين بوو، مەرگى دوكتۆر سەرىنى نەرخەيانى ناىە ژوور سەرى ئەو كەسانەى چاوەپوانى دىتەنەوہى تەرمى ميمى، يان لانى كەم ئىسكوپروسكەكەى بوون. ميمى لىرە نەبوو، بەلام نەگەرى ئەوہ زۆر بوو، ئەگەر ئىستا لىرە بوايە، بە لاىەنگرىكردن لە

⁴ meme

خه لکی شار به رنگاری پیاویک ده بوه وه، که شهش سالی ته واو
ساردوسر وهک نازه لیک له گه لی دا جوو لابه وه.
£

£

له دووره وه دهنگی هورژه نی شه مه نده فەر ده گاته گویم، پیم
وايه کاتزمیر دوو نیوه و من له بیرى نه وه دام، ده بی له م کاته دا خه لکی
ماکاندۆ به تنگ نه وه وه بن، که بزانی ئیمه له م کاته دا و له م ماله دا به
چییه وه خه ریکین، ده که ومه یادی ریپیکا خاتون... به و له شه لاوازو
پووخساره غه مبار و وینه تارمایی ئاسایه ی که به میرات له
پیشینیانییه وه پی گیشته وه، له په نای باوه شیینه کاره باییه که ی خوی
دا دانیشته وه و سیبهری په رده کانی په نجه ره که ی، پووخساریان
داپوشیوه. به بزبوونی شه مه نده فەر که که له کلکه ی ریگا که وه له چاو
ون ده بی، سه ری به لای باوه شیینه که دا شور ده کاته وه، شاپه ره کانی
دلی، وه کوو په ره کانی باوه شیینه که هه ل ده خولین و له بهر خوییه وه
ده لی: «له ته وای ئه م کارانه دا شوین پییه کانی نه هریمه ن بهر چاو
ده که ون.» هه روا که وهک زه روو به پیشالی شته چکۆله و بی
بایه خه کانه وه به بهرۆکی ژياندا نووساوه، له رزو و چه قوچۆ نازای نه ندای
داده گری.

ئاگويدا چاۋى بېرپوۋتە سۆلىتاي^۱ كە مەندام كە لە دوای بە پىكرىنى
 دلداره كەى لە وىستگەى شە مەندە فەرەوۋە دەگە پىتەوۋە، لىيەوۋە ديارە
 ھەر كە ھەنگاۋ دە نىتە كۆلانى چۆلە كەوۋە، چە ترە كەى ھەلدە دات و
 دەيكاتە سىبەرى سەرى، دەنگى پىلاۋە كانى دەگاتە گوچكەى، ھەست و
 سۆزى ئەو ىندارىيان لى دە پىزىت، ئەو ھەست و سۆزەى پۆزگارىك بە رىبىنى
 بە خۆشى گرتىبوو، نىستا جىگەى خۆى داوۋە بە نە خۆشى دىندارى. بە
 شىۋە يەكە ناچار دەبى بە خۆى بلى: «وەك ئەو بە رازەى لە نىۋ كونە كەى
 دا خۆى دەگە وزىنى، تۆيش لە نىۋ جىۋبەنە كەت دا ئەم شانە و شان دەكەى
 و خۆت دەگە وزىنى.

ئەو فىكر و خەيالە دەستەم لى ھەل ناگرى و ئەو كەم بەر نادات، بلىى ھەتا
 كەنگى مەن ھەر پىم وابى... كاتزىمىر دوۋونىۋە؟

ئەو كاتەى ھىستەرەكە بە بارەكە يەوۋە بە نىۋ ھەورىك لە تە پوتۇزدا
 وىرغەى دەكرد، ئەو پىاۋانەى خەوى پاش نىۋە پۆى پۆزى چوارشە مەمەيان
 لە چاۋى خۆيان ھەرام كىرەبوو، چوۋبوۋن بەرەو پىرى، تا پاكەتى
 پۆزنامە كانى لى ۋەرگىرن. باۋە ئانخىل خەرىك بوو خەوۋە نوۋچكە
 دەبىردەوۋە، پەرتوۋكى نزاكانى لە سەر كۆشە چە ۋرەكەى دانا بوو لە
 دىۋى جلو بەرگگۆرپىنە كەى دا دانىشتىبوو... گوۋى بۆ دەنگى سمى نالى
 ھىستەرەكە ھەلخستىبوو، ئەو مېشانەى لە خۆى دەردەكرد، كە خەويان لە

^۵ agueda

'solita

چاوه کانی تاراندهو، به ده م قرقینه دانه وه ده لی: «نه و گفتانه ی تو

نه خوشیان خستم!

بابم هیچ گرینگیه ک به م پووداوانه نادا و ده لئی میشیکیشی لی میوان نییه، نه نانه ت هه تا نه و پاده یه ی که به و پیاوانه ده لی، ده رگای تابوته که هه لده نه وه هه تا نه و لنگه که وشه ی له سه ر قه نه فه که ی به جی مابوو بخینه وه نیو تابوته که ی. هه ر نه وه توانیویه تی هؤگری نه و پیاوه قرنیسه بی. نه گه ر نه و کاته ی به و تابوته وه به شوین ته رمی نه م پیاوه قرنیسه له مائی بچینه ده ری و هه موو زیلوزال و گه ندوگووژالی نه و شاره مان، که شه وی پیشوو کویان کردۆته وه به سه ردا بکه ن، له به ر نه وه ی به دژی ویستی ده روونی نه و خه لکه جوولاوینه ته وه به قه ده ر نووکه ده رزیه کیش چیه، تووشی سه رسوو پرمانم ناکات.

له وانه یه شه رمی بابم بیانگری و نه و کارانه نه که ن و، بؤی هه یه له پووی نه و نه پرنگینه وه و نه و کاره ییش بکه ن، ئاخه ربیبه شکردنی نه و خه لکه له و تاموچیژهی به و کاره وه ده ستیان ده که وت، کاریکی نه سه ته مه و شتیکی هه ر وا سووکوناسان نییه. دوا ی نه و هه موو پیشنیوه پۆ گه رم و شیدارانهی، نه و خه لکانه به لای نه و ماله دا پۆیشتبوون و له به ر خویانه وه گوتبوویان: «ئاخریه که ی نه و پۆژه دی که به هه لمژینی بؤنی ته رمه که ی شادی و خوشیمان له دل بگه ری!» نه وه ویست و ئاره زوویه ک بوو، که هه موویان، له گه رده وه هه تا چکۆله به دل ئاواتیان بؤ ده خواست.

مادریه کی
بؤ یرون ده بینه تان
بیه تیجه ره گه وه
بیاوه شینه که لا
تاهه یه نه!
نییه، به لگوو که
منه لیکه
به جی نه وه ی
دایونه رینی
ده رگای مال
نادا بزانت
ده ستی نه که
کبوی ده چه
بورد نیستا
دانیشتبام،
به ر له وه ی
چارانم نه

ماوۋەبەكى تر كە كاترۇمپىرەكە دەگاتە سى، كچەكە بۇ خۇى ھەموو شتىكى
 بۇ پروون دەبىتەوۋە . پىبىكا دەبىنى و ھەراى لى دەكات، لە پشت تۇرى
 پەنچەرەكەوۋە بە پروونى لىى ديار نىيە، بۇ ماوۋەبەك لە بەر باى
 باوۋە شىنەكە لا دەچى و پىى دەلى. «كىزۆلە خاتوونەكە، ئەوۋە كارى
 ئەمرىمەنە! . پۇزى دواى ئەوۋە دەچىتەوۋە بۇ قوتابخانە كوپرەكەى من
 نىيە، بەلكوۋ كورپىكى ترە، تەواو مندالىكى ترە، جياوازە لەوۋەى ئەمپۇ،
 مندالىك كە گورە دەبى و تۆرمەى لى دەكەوۋىتەوۋە و سەرەنجام دەمرى،
 بە بى ئەوۋەى ھىچ كەسىك پىزى لى بگرى و پىى وەفادار بى و بە پىى
 دابونەرىتى مەسىحىيەكان، پىوپرەسىمى بەخاكسپاردنى بۇ بە پىوۋە بەرى.

£

£

ئەگەر بىستوپىنچ سال لەمەو بەر ئەم پىاوۋە بە تكاى كەسىك
 دەرگاى مالى ئىمەى بە پروودا نەكرايەتەوۋە، (ھىچ كەسىك تەقەلاى ئەوۋەى
 نەدا بزانىت ئەم پىاوۋە لە كوئوۋە ھاتوۋە.) ئەگەر لە لاي ئىمە نەمايەتەوۋە و
 دەستى نەكردبايە بە گزوكيا خواردن و بەو چاوانەيەوۋە كە ھەر لە چاوى
 كىوى دەچوون وەكوۋ سەگىكى زەنەك چاوى نەبىپايەتە ژنانەوۋە، لەوانە
 بوئىستا من لە مالى خۆمان بە ئەرخەيانى و ئاسوودەيىى بۆى
 دانىشتبام، بەلام ئەم نازار و دەردەسەرىيەى من چارەنووسىك بوو، كە
 بەر لەوۋەى ھەنگاۋ بنىمە سەر خاك، بە قەلەمى دەستىكى ناديار لە نىو
 چاوانم نووسرابوو، ئەم پازە ھەتا ئىستا بە شاراۋەيى ماوۋەتەوۋە، ھەتا

تۇفانى تۇ
 سى مىوان
 دەرگاى
 بە جى
 پىاۋە
 پىاۋە
 لى ئەو
 لەبەر
 قەدەر

پوۋى
 كە لەو
 شتىكى
 ەرم و
 بەر
 بۆنى
 ويەك
 بۇ

ٺم ساله شوومهی من دهگه مه ته مهنی سی سالی و بیٽ و وهك باشوو به
 سهر شانمه وه بنیشیتته وه و بایم پیٺم بلٺیت! «دهبی له گهل مندا بیٽ...»
 پاشانیش بهر له وهی دهرفتهی نه وه م هه بی پرسیاریکی لی بکه م،
 گزچانه که ی دهستی له نه رزه که کوتا و گوتی: «دهبی نه و قهیرانه یش
 چاره سهر بکه ین کچم، دوکتور نه مپو به یانی خوی خنکاندوه.

پیاوه کان پویشتن و چه کوشیک و به سته یه ک بزماریان له گهل خویان دا
 هیئا، نه وان تابوته که یان بزمارپیژ نه کرد، شته کانیان له سهر
 کورسییه که دانا و بو خویشیان له سهر نه و قه نه فهی مردوه که ی له سهر
 بوو دانیشتن، بابه گه وره م له سهره خو و نارام ده هاته بهر چاو، به لام
 نه وه ندی نه و له سهره خو یه نه وه ندیه یش په ریشانی و بیه یوایی ده خاته
 دلئ ٺیمه وه، نارامیه که ی وهك نارامی مردوی نیو تابوته که نییه، نه و
 نارامیه ی نه و، زیاتر له که سیکی په ریشان ده چی، که بیه وی ددان به
 جهرگی دا بنی، هه تا نه وان هی ده وره به ری هه ست به نیگه رانییه که ی
 نه کن و له ترسی نه وان نازاره کانی دهروونی بشاریتته وه، دهنه له
 دهروونه وه وهك مه نجه ل ده کولی. ته نیا بابه گه وره م له سهره خو و
 ورده ورده به شه له شهل به نیو وه تاغه که دا دیت و ده چی و نه و
 که لوپه لانه ی به نیو دیوه که دا پرشوبلاو بیوونه وه کویان ده کاته وه و
 پیکوپیکیان ده کات.

نیو وه تاغه که پر بوه له میش، کاتیك بیر له وه ده که مه وه، که نیو
 تابوته که یش پر ده بی له میش، هه موو گیانم موو چرکی پیدا دی. هه تا
 نیستا تابوته که یان بزمارپیژ نه کردوه، هه تا سهره که ی جوان کپ بی،

بەلام دەلئی ئەو گیزه گیزه ی له سەرەتاوه ههستم پی کردبوو، دەنگی باوه شینه کاره باییه که ی دراوسی که مان بوو، له شالوی ئەو میشانه دهچی، که خۆیان به تابووته که و به سهروچاوی پیاوه کاندای دهکیشن، سه ریک راده وه شینم، چاره کانم له سه ریه ک داده نینم، بابم ده بینم که سه ری چه مه دانیک لا ده با و هه ندیک شتومه کی لی ده ردینن، که من نازانم چین. له سه رقه نه فه که ناوری چوار سیفار ده بینم، به لام ئەو پیاوانه ی سیفاره کانیان داگیرساندوه، نایان بینم و دیار نین. من که له م گه رما تاقه تپروکی نه دا، له م ساته ئەسته مه چه قبه ستوه دا و له نیو ئەم گیزه گیزه ی میشانه دا گیرم خواردوه، هه ست ده که م ده لئی که سی که به سه رته پیم ده لی: «ئەوه داها تووی تویه ... تۆیش ده نیینه نیو تابووتیکی پر له می شه وه، هیشتا بریکت ماوه ببیته یازده سال، به لام پۆزیک تۆیش ده که یته ئەم چاره نووسه ت... تۆیش له نیو تابووتیک ده نین و سه ره که ی گاله ده دن و هه تا ئەبه د به ته نیا به جیت ده هیلن.

لاقه کانم له په نای یه کدا جووت ده که م و بیر له وانه ده که مه وه، چاو له چه که ره شه بریقه داره کانم ده بریم، هه ست ده که م قه یتانی تاکیکیان کراوه ته وه، دیسانه وه چاو له دایکم ده که مه وه، ئەویش چاو له من ده کات و داده نه ویته وه، هه تا قه یتانی پۆتینه کانم بۆ گری بداته وه، ئەو هالاوه ی له سه ر سه ری دایکه مه وه هه لده ستی، بۆنی چیشته خانه و بۆنی داری کورسی لی دیت، دیسانه وه ده مخاته وه بیری تابووته که ... ناتوانم به جوانی هه ناسه هه ل بکیشم، ده مه وی لیره بچه ده ری، ده مه وی له هه وای گه رمی سه ر شه قامه که دا هه ناسه هه ل بکیشم و دوا یین پریگا تاقی

بکمه وه، دایکم هه لده ستیته سه ری و به سرته پیی ده لیم: «دایه ...

! به بزه به که وه وه لام ده داته وه و ده لی: «به لی؟

داده نوم و دهم ده نیم به گوچکه به وه، پوو خساری پره له بیده نگی و هه ست ده کم سه ری وه ک پؤلوه ناور تینی لی هه لده ستی، به ترس و له رزه وه، ده لیم: «ده مه وی بچه ده ری.

دایکم، بانگ له بابه گوره م ده کات، شتیك به گوچکه ی دا ده چرپی نی، کاتیك دیته وه لام ده لی: «شتی وا نابی، نیستا مه حاله .

چاوه چکۆله و زه قه کانی له پشتی شووشه ی چاویلکه کانیه وه ده بینم، هه ده لی میشیکیشی لی میوان نییه، خۆم راده ژیم و بی ده نگ له سه ر جیگا که م داده نیشم، به لام دیسان کاره کان سه برسه بر ده چنه پیشی، وه ک ماری سه ر سکل گینگل ده ده م، جاریکی تر و دیسان جاریکی تر گینگل ده ده م، دایکم دیسان سه ری ده نی به گویمه وه، به سرته پیم ده لی: «چاکتر نه بووی؟

نه م جاره یان ده نگیکی پته و و نیرانه له گه روویه وه دیته ده ری، ده لی زئی ده نگه کی زیاتر له سه رکۆنه کردن ده چی هه تا پرسیار لی کردن. زگم وه ک به رد ره ق بوه، به لام پرسیاره که ی دایکم خاوی ده کاته وه، هه ست به هیمنی و له سه ره خویی ده کم و پاشان هه موو شتیك، ته نانه ت دلسۆزییه که ی نه ویشم له دل گران دی و پیی ده لیم: «نا، هیشتا هه ر وه ک خۆم وام.» زگم توند ده کم و هه ول ده ده م لاقه کانم به نه رزه که دا بکیشم، (نه وه یش بو خوی ریگا چاره به که) به لام ژیر پیم

بەتالە و لاقەكانم لە بۆشايىبەكەدا سەما دەكەن، ئەو بۆشايىبەيە لە مابەينى من و تەركى وەتاغەكە داىە .

كەسىك دىتە ژوورەو، يەككى لە پياوھەكانى بابەگەورەمە، بە دواى ئەودا پۆلىسىك و پياويك كە شەلوارىكى جىنىسى سەوزى لە پى داىە، دىتە ژوورەو. پياوھەكە قايشىكى لە پشت بەستو و دەمانچەيەكى پىوھە لاسيو و كلاويكى خپى دەورگىراوى بە دەستەوہيە. ئەو پياوھەي كە شەلوارىكى سەوزى لە بەر داىە لە نىو تارىكيىبەكەدا دەكۆخىت، شتىك بە باوھەگەورەم دەلى، ديسانەو دەكۆخى و بە دەم كۆخىنەكەيەو فەرمان بە پۆلىسەكە دەدا، كە پەنجەرەكە بكاتەو.

ديوارە دارىنەكان لە پوالەتدا بى گيان و لاوازن، دەلى لە خۆلەمىش ساز كراون، كاتىك پۆلىسەكە بە قوناغى تەنگەكەي لە گىرەي پەنجەرە دەسرەويى، ھەست دەكەم ئەوہى دەكرىتەو پەنجەرەكە نىيە، بەلكو ئەو داروديوارى مالەكەيە وىران دەكرى و ھەرس دىنى، بەلام بى گرەوھەرا، وەكوو قەلايەكى خۆلەمىشى كە بە دەم گەردەلوولەو تىك دەتەپى. ھەست دەكەم ھەر جارىكى تىرى بىسەرەويى فرى دەدرىمە ناوھەپاستى شەقامەكەو، لە بەر تىرىژى ھەتاودا دانىشتووين و ھەموو گيانمان تەپوتۆز داى پۆشيو، كاتىك بۆ دووھەمىن كەپت لە پەنجەرەكە پادەكىشى، تايەكەي دەكرىتەو و شەپۆلىك پىرشىگ دەپرىتە نىو وەتاغەكەو، تايەكەي بە جىرەجىر بەرەو نىو وەتاغەكە دەكرىتەو، وەك ئەو كاتەي دەرگاي قەفەزىك بە پوى ئازەلىكى سەرگەرداندا دەكرىتەو. بىدەنگ سەر دەكىشىتە ژوورەو و بۆن دەكات، توورەيە و

چنگ له دار و دیواره کای گیر دهکات و کف هل ده خړینى و پاشان
ده چیته شوینکی فینکی قه فزه کای، هه تا هه ندیک نارام بیته وه.

له گال کردنه وهی په نجره که، هه مو شتیک پهنگی ده گورپی، به لام
شپوازی ناله بار و نارپکی که لوپه له که وه کو خویان ده میننه وه، پاشان
دایکم پر به سیبه کانی هه ناسه یه که هه لده مژى و ده ستم ده گری و ده لى:

«وهره با له په نجره که وه چاویک له مالى خومان بکه یین.»

نه م جارەیش دیسان شارده بینمه وه، ده لئى پاش سه فەریکی دور
که پراومه ته وه نیره، ماله که ی خومان ده بینم، بیدهنگ و مات و چکوله،
به لام بن سیبه ری داربادامه کان هه ر فینک و خوش و دلبلوینه. له
دوره وه هه ست ده کم که هه رگیز له نیو نه و فینکاییه سه وزو
دلگیره دا نه بووم، ده لئى ماله که ی خومان، مالىکی خه یالى بوه و دایکم
له و شه وانده که خونی هاشه و پاشه م ده دیت و پاده چه نیم له چیرۆکیکا
بوی گتپراومه ته وه و به لئى دیتنى نه و خانوه ی پی داوم.

پیتى کورپی دراوسیکه مان ده بینم، چۆته مالى فیکره وه، بى نه وه ی
نیمه ببینیت به ده م فیکه لیدانه وه به لاماندا تى ده په پى. گورپاوه، ده لئى
هه ر نیستا چۆته ناراییشگا و قره سه ری کورت کردۆته وه.

سه رۆکی شاره وانى هه لده ستیته سه ر پی، دوگمه کانی کراسه که ی
کراونه ته وه، سه روچاوی له ناره قه دا خووساوه... توورپه یه، لیم دیته
پیتى، له بهر نه و هه راوه ریا و کیشمه کیشمه ی خوی وه پى خستوه،
دهنگی ده رنایه ت، ده لى: «هه تا نه و کاته ی له ته وژمى نه و بۆنه که م
نه بیته وه، له مردنه که ی نه رخیان نابم.» پاشان دوگمه کانی کراسه که ی

داده خات و سیفاریک دادەگیرسینی. دیسان ئاورد له تابووته که دەداتهوه،
لهوانهیه ئیستا بیر لهوه بکاتهوه ئیتر کهس ناتوانی بلی کاره که به
شیوهیهکی یاسایی به پتوه نهچوه، تهماشای قوولایی چاوهکانی
دهکهه، ههست دهکهه نهوهنده به سهرنجهوه چاوم تی برپوه، که پتی
وابی من دهتوانم بزانه ئیستا چی له میسکی دایه. پتی دهلیم. «تۆ هه
له بهر نهوهی دلی کهس له خۆت نه پهنجی، به پیچهوانه یاسا
دهجوولیتتهوه.» نهویش وهک نهوهی بلی هه ر پاست چاوه پروانی نه و قسه
بووم، وهلام دهداتهوه: «سه رهنگ تۆ پیاویکی به پیز و دونیادیتووی،
دهیشزانی که من له چوارچیوهی دهسهلاتی یاسایی خۆم دا
دهجوولیمهوه.» پتی دهلیم «تۆ له هه موو کهس چاکتر دهزانی، که نه و
پیاوه مردوه.»

نه و دیسان له وهلامدا دهلیت «تۆ پاست دهکهی، من تۆکه ری حکومه تم،
باشترین کار نهوهیه له ریگی یاساییه وه نامه ی مردنه که ی بنووسری.»
له وهلامی قسه که ی دا دهلیم «نه گه ر یاسا به دهست تۆیه،
باشتر وایه بجیت و دوکتۆریک بهینی هه تا نامه ی یاساییمان بۆ
بنووسیت.

نهویش به بی نهوهی تۆسقالیکیش شلوی بی و بی نهوه ههست به لاوازی
و دوولی بکات، زۆر نه ترسانه سنگ ده رده په پینی و چاو له چاوم ده بری
ودهلی: «تۆ پیاویکی دونیادیده و به پیزی و بۆ خۆیشت ناگاداری که نه م
کاره که لکی نابجی وه رگرتنه له دهسهلات.

به بیستنی نه و وه لاهه تی ده گم شه راب گه جی نه کرده، به لکو ترس
شله ژاندوویه تی.

£

£

نیستا به و ناکامه گه بیشتووم، که سه روک شاره وانیش وه ک
ته لوی خه لکی نه م شاره له و پیاوه داغدار و توو پیه، نه وه هه ستیکه
ماوهی ده ساله لیره بیچی گرتوه و تیکه ل به هه ست و بیری هه موو
که س بوه، یانی له و شه وه دریزه ی که برینداره کانیا ن هینا به ر ده رگای
نه م پیاوه و هاواریان کرد (له به ر نه وه ی ده رگا که ی نه ده کرده وه و له
نیو ماله که وه قسه ی ده کرد) هه رایان لی ده کرد!

«دوکتور نه و بریندارانه مان بو ده رمان بکه، بیجگه له تو دوکتوری ترمان
ده ست ناکه وی.» چونکه نه و ده رگا که ی نه ده کرده وه و (ده رگا که یشی له
ژوره وه به کلیل داخستبوو، برینداره کانیشیان له به ر ده رگا که دا
پاکیشابوون.) هاواریان لی ده کرد: «بیجگه له تو دوکتوری تر نییه، تکایه
پیاوی چاک به، له پنی خودادا یارمه تیمان بده، خیرت ده گاتی» که چی
(له و کاته هه ستیار و نه سته میشدا ناماده نه بوو ده رگا که یان لی بکاته وه
و یارمه تیبیان بدات.) له و کاته دا خه لکه که پییان وابوو نیستا نه و له
ناوه راستی وه تاغه که ی دا پراوه ستاوه و چرا که ی له سه ر سه ری پراگرتوه و
چاوه زهره و بی به زه بییه کانی ده بریسکینه وه، ته نیا له وه لاهه

خه لکه که دا هر نه و ندهی گوت: «نه وهی له و بابه ته وه ده مزانی مه مووم له بیر چۆته وه، هه لیان بگرن و بیان بهن بۆ شوینیکی تر.

نیتر ده رگا که هه روا به داخراوی مایه وه (له بهر نه وهی له وه به و لاره هه رگیزا وه گیز نه و ده رگایه به پووی که سدا نه کرایه وه) له هه لومه رجیکی ئاوادا بوو که تووره یی و بیتزاری خه لکه که بیچی گرت و که بیشته چله پۆپهی خۆی. نه م تووره ییبه وه ک په تایه کی گشتی په ره ی سه ند و هه تا کۆتایی ته مه ن، ده سستی له په خه ی ماکاندۆ بهر نه دا.

ده سال به سه ر نه م پوودا وه دا تیپه ری، بی نه وهی قومیک له ئاوی نه و شاره بخواته وه. له بهر نه وهی له ده رمانخوارد کردن ده ترسا، خواردنه که یشی هه ر نه و سه وزیانه بوو که له گه ل خزمه تکاره سوورپیتسه که ی له نیو باخچه ی هه وشه که یان دا ده یانکرد. نیستا خه لکی شاریش هه ستیان ده کرد، کاتی نه وه هاتوه تۆله ی خۆیانی لی بکه نه وه و کولۆیه ک له جیی به رده که ی نه و شه وهی نه و دابنن. خه لکی ماکاندۆیش، که له مردنی نه و ئاگادارن، له بهر نه وهی نه و به یانیبه به دلنیا ییبه وه هه موویان به دلئیکی ئاسووده تر و پۆحیکی سووکتروه له خه و هه ستاون. نیستا خه ریکن خۆیان ساز ده که ن هه تا بچن به ره و پیری نه و شادی و خۆشیبه ی ماوه ی ده ساله چاوه پروانی هاتنین و به مانی په وای خۆیانی ده زانن و پیمان وایه، شیاووی نه و مافه یشن. ته نیا ئاواتی نه وان، پزین و داتولانی نه و له شه و هه لگوشینی بۆنه که به تی له پشت نه و ده رگایه وه به، که نه و شه وه سه ره پای نه و هه موو تکا و پارانه وه به نه و لینی نه کردنه وه.

۴

ئیسنا به ته واوی هاتومه ته سەر ئه و بپوایه ی، نه گەر بیشکومه
 بهر شالوی توندوتیژی و توورپه ییی خه لکی شار و له لایه ن نه وانه وه به
 بیزار ی و نه فره تیشه وه گه مارۆ بدریم، نه سته مه له و به لینه ی به م کابرایه م
 داوه پاشگه ز بیمه وه و به هیچ کولۆجیک، نه گەر به قیمه تی گیانیشم بی
 خۆی لی نابویرم، ته نانه ت کلێسایش پێگایه کی دیوه ته وه، هه تا بیته
 له مپه ر له سەر پێگای به لینه که ی مندا. باوه ئانخل چه ند ساتیک له مه و
 بهر پپی گوتم: «ناتوانم مۆله تی نه وه بدهم هه تا له نیو نه و خا که پاک و
 پیروزه دا ته رمی مرو فیک بنیژن، له پاش شه ست سال ژیان، بی نه مر یی
 خودای کردوه و خۆی له دار داوه ... نه گەر تۆیش خۆت له و کاره دزیوه
 ببویری و نه یکه یت، سه ره پای نه وه ی نه م کاره هیچ خیریکی بو تو تیدا
 نییه، خودات لی پازی ده بی.»

منیش له وه لامی نه ودا گوتم: «به خاکسپاردنی مرو فیه کان، وه ک له کتیپی
 پیروزدا هاتوه، کاریکی خیرخوازانه و مرو فیه دۆستانه یه و یاسا ئایینییه کان
 پێزی بو داده نین.»

بیسان باوه ئانخل گوتی: «به لێ، به لام له بابته نه م پیاوه وه، ئیبه هیچ
 نه رکیکمان له سه رشان نییه، نه وه نه رکی سه ر شانی کارمه ندانی
 نیداره ی ته ندروستییه.»

بو خۆم هاتم و نه و چوار سوورپێسته ی له ماله که م دا گه وره بیوون،
 له گه ل خۆم دا هیئامن، ئیزابیلی کچیشم ناچار کرد که له گه لم بی، هه ر

بهر شالوی توندوتیژی و توورپه ییی خه لکی شار و له لایه ن نه وانه وه به
 بیزار ی و نه فره تیشه وه گه مارۆ بدریم، نه سته مه له و به لینه ی به م کابرایه م
 داوه پاشگه ز بیمه وه و به هیچ کولۆجیک، نه گەر به قیمه تی گیانیشم بی
 خۆی لی نابویرم، ته نانه ت کلێسایش پێگایه کی دیوه ته وه، هه تا بیته
 له مپه ر له سەر پێگای به لینه که ی مندا. باوه ئانخل چه ند ساتیک له مه و
 بهر پپی گوتم: «ناتوانم مۆله تی نه وه بدهم هه تا له نیو نه و خا که پاک و
 پیروزه دا ته رمی مرو فیک بنیژن، له پاش شه ست سال ژیان، بی نه مر یی
 خودای کردوه و خۆی له دار داوه ... نه گەر تۆیش خۆت له و کاره دزیوه
 ببویری و نه یکه یت، سه ره پای نه وه ی نه م کاره هیچ خیریکی بو تو تیدا
 نییه، خودات لی پازی ده بی.»
 منیش له وه لامی نه ودا گوتم: «به خاکسپاردنی مرو فیه کان، وه ک له کتیپی
 پیروزدا هاتوه، کاریکی خیرخوازانه و مرو فیه دۆستانه یه و یاسا ئایینییه کان
 پێزی بو داده نین.»
 بیسان باوه ئانخل گوتی: «به لێ، به لام له بابته نه م پیاوه وه، ئیبه هیچ
 نه رکیکمان له سه رشان نییه، نه وه نه رکی سه ر شانی کارمه ندانی
 نیداره ی ته ندروستییه.»
 بو خۆم هاتم و نه و چوار سوورپێسته ی له ماله که م دا گه وره بیوون،
 له گه ل خۆم دا هیئامن، ئیزابیلی کچیشم ناچار کرد که له گه لم بی، هه ر

لەبەر ئەوئەيە، كارەكە زياتر دەبېتە كارىكى بىنەمالەبى و ئىنسانى، ئەوئە
 لە حالىكىدا، ئەگەر ھەر بە تەنيا خۇم ئەو تەرمەم بە نىو شەقامەكانى
 شاردا و بەرەو گورستان بېردايە، زياتر دەبوئە كارىكى تاكەكەسى و
 ئازاۋەگىرەنە، بەلام ئەگەر لەبەر ئەوئەي من مۇشكىكى پىرم و سەرھەنگى
 كۆمارىشم، سەرەراي ئەوانە، لە بەر ئەوئەي لە لايەنى جەستەبىبەوئە
 لاوازم، بەلام خاۋەنى دەروونىكى خاۋىنم و ھىچم لە دل دانىبە، ئەوان با
 بە شىاۋى ئەوئەيشم نەزانن پىزم لى بگرن، ھىوادارم لانى كەم پىز لە
 كچەكەم بگرن كە ئافرەتتىكە، من ئەو كارە لە بەر خۇم ناكەم، لەوانەيە لە
 بەر پۇحى مردوئەكەيش نەبى، تەنيا دەمەۋى ئەو بەلئىنە پىرۋزەم بەرمە
 سەر. ئەگەر كچەكەم لەگەل خۇم دا ھىئاۋە، لە بەرئەوئە نىبە لە كەسانىك
 دەترسىم، بەلكوو لە بەرنىەتى خىرخوازانەم بوئە، ئەۋىش مندالەكەي
 لەگەل خۇي دا ھىئاۋە و ئىستا ئەوئە سىبەسى لىرەين.

ھەر سىكمان، سىبەسىيش بارى ئەو پووداۋە تالەمان لە كۆل ناۋە.
 چەند ساتىك لەمەو بەر كە ھاتىنە ئىرە، پىم وا بوو تەرمەكە ھىشتا ھەر
 بە بنمىچەكەۋە ھەلۋاسراۋە، بەلام ئەو پىاۋانەي بەر لە ئىمە ھاتبوونە
 ئىرە، دايانگرتبوو لە سەر قەنەفەكە پايان كىشابوو، ئەوان پىيان وا بوو
 ئەم كارە زۆر درىژە ناكىشى و ھەر لە بەر ئەوئەيش، دەستوبرد كفنشىيان
 كردبوو.

كاتىك دىمە ئورەۋە چاۋەپوان بووم تابووتەكە بىنن، كچەكەم و ئەوئەكەم
 لە قوزبىنىكدا دانىشتوون و من خەرىكى پشكىنىنى نىو مالەكەم، بەو
 ھىۋايەي دوكتور شتىكى لە پاش خۇي بە جى ھىشتىبى، ھەتا بىتە

كەومە
 بە
 رايەم
 م بى
 بىتە
 ھو
 ك و
 رى
 بو
 ئىدا
 بى
 نان
 ھ
 نى
 ،
 ر

به لگه بهك بؤ پوونگردنه وهی نهو کاره ی کردوو یه تی، چه که جهی
میزه که ی ناواله به و پره له کوته کاغهن... هیچیان ده ستوخه تی نهونین،
له سهر میزه که نهو سویندنامه یه ی له بهرگ گیراوه، ده بینم که
بیستوپینج سال له مه و بهر له گه ل خوی هینایه ماله که ی منه وه. کاتیک
دهرگای نهو یه خدانه گه و ده ی کرده وه. نهو یه خدانه ی که جیگای
جلوبه رگی هه موو خیزانی بنه ماله که ی منی تیدا ده بوه وه، به لام هیج
شتیکی بیجگه له دوو کراسی شپول و بی بایه خ، ده ستیک ددانی
ده ستکرد که به دنلیاییه وه هی خوی نه بوون (له بهر نه وه ی ددانه کانی
خوی ساخ و سه لیم و پیکوپیک بوون و ده تگوت سه ده فن.) کاغزه پواو
و توژاوییه کانی له خواره وه، له چه که جه که ی ژیره وه دا دانابوو، هه ر
هه مان نهو ددانه ده ستکردانه ی که بیستوپینج سال له مه و بهر له گه ل
خوی هینابوونی، نهوانیش به هوی تپه پبوونی زه مان و له بهر که لک
لیوه رنه گرتنیان، ته پوتوژاوی ببوون و زهره هه لگه پابوون.

له سهر میزه چکوله که یش، له په نای چرا کوژاوه که ی دا، چه ند
به سته یه ک پوژنامه ی ده ست لی نه دراو دانراون، هه ندیک هه لیان
ده شیونیم، به زمانی فهره نسین، نهوی تازه یان هی سی مانگ له مه و بهر ه:
ژونیه ی سالی ۱۹۱۸، پوژنامه یه کی تری نه کراوه ی لییه: ژانویه ی
۱۹۲۷، نوامبه ری ۱۹۲۶، نه وه ی که له هه موویان کونتره هی نوکتوبه ری
۱۹۱۹ به، بیر له وه ده که مه وه: نه وه تو ساله که لاپه ره ی پوژنامه یه کی
هه لئه داوه ته وه. نه وه ده بیته سالیك دوا ی هیرشه که، له و کاته به م لاره

هه كه جهی
نه و نین،
ببینم كه
كاتيك
جیگای
لام هیچ
ددانی
نه كانی
ه پواو
هر
ه گه
كه ك
ه ند
لیان
ره:
ه ی
ری
کی
وه

ئاخرین شتیك كه پردی پتوهندی نه و بوو، له نیوان هاوالاتییه كانی دا وه لای ناوه.

پیاوه كان تابووته كان دههینن و تهرمه كه دهخه نه ناوییه وه، پاشان من ده كه وه بیری نه و پوژهی، كه بیستوپینج سال بهر له ئیستا، نه و پیتی نایه نیو ماله كه ی منه وه و نامه یه کی دایه دهستم كه له پاناما، به دهستی فرماندهی گشتیی كه ناره كانی ئوقیانووسی نه تله س: سه رهنگ ئورلیانو بوئیندیا، نووسرابوو.

له نیو تاریکییه كه دا، خه ریکی پشکنینی به خدانه قووله كه م، هیچ شتیکی ترم تیدا نه دی، بیجگه له و كه لوپه له ی بیستوپینج سال له مه و بهر له گه ل خۆی دا هینابوونی. به جوانی له بیرمه، وا ده زانم نه مرۆ بوو، دوو كراسی كۆنه ی بی بایه خ، تا قمیک ددانی دهستكرد، وینه یه ك و سویندنامه یه کی له بهرگگیرای كۆنه، بهر له وهی سه ری تابووته كه بنینه وه به نیو دیوه كه دا دیم و ده چم، هر جاره ی شتیك هه لده گرم و له لایه کی داده نیم، وینه كه هیشتا هر له بنی به خدانه كه دایه، هر پاست له و شوینه دایه كه نه و ده م تیی دا بوو. وینه یه کی كۆنه ی نه فسهریكه، میدالئیکی له خۆی داوه، وینه كه و ددانه دهستكرده كان و سویندنامه كه هه لده گرم و ویکرا ده یانخه مه نیو تابووته كه وه.

هر كه له كاره كانم ده به وه، ئامازه به پیاوه كان ده كه م و نه وانیش سه ری تابووته كه ده نینه وه، بیر له وه ده كه مه وه، ئیستا سه فره ریکی تری له پیشه.

ناسایترین کار نهوه بوو، نهو که لوپه له ی پوژی نهوه ل له گال خوی دا
 هینابوونی له م سه فهره ی ناخریشیدا له گال خوی دا بیان بات و لیتره به
 جییان نه هیلتیت، به لانی که مه وه نهو کاره له هه موو کاریکی تر
 سروشتیتر ده نوینی، پاشان چاویکی لی ده که م و هه ست ده که م بو
 به که مین که رت به هیمنی مردوه، چاویک به نیو وه تاغه که دا ده گیرم،
 ده بینم تایه که له که وشه کانی له سه رقه نه فه که به جی ماوه. ده ست
 ده ده مه که وشه که و ناماژه به پیاوه کان ده که م، نه وانیش سه ری
 تابووته که، راست له و کاته دا که شه مه نده فهره که هورین لی ده دا و له
 کلکه ی پنگا که وه له چاوان ون ده بی، هه لده ده نه وه. هه ست ده که م:
 کاترمیر دوووسی خوله که، دوو سی خوله کی پوژی دوازه ی سیپتامبه ری
 ۱۹۲۱، هه ر راست نهو سه روبه ندی سالی ۱۹۰۳ نهو پیاوه بو یه که مین جار
 له پشت میزی ناخواردنه که ی نیمه دابنیشت و داوای لی کردین، هه ندیک
 گیای بو خواردن بدهینی، ئادیلایدا له و کاته دا لیی پرسسی: «هه
 گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟

نه ویش زود به ریز و نه دهب و به منگه منگیکه وه کوتی: «هه ر گژوگیای
 ناسایی، خاتون... هه ر له و گژوگیایه ی ده یکه نه بهر ده م نه سپه کان
 بیخون.

هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟
 هه ر گژوگیای ناسایی، دوکتور!؟

پاسنییه‌کای نه‌وه‌یه، میمی نیستا له ماله‌دا نییه و له‌وانه‌یه هیچ
که سیکیش نه‌زانی له که‌نگیوه له ماله‌دا نه‌ماوه. ناخرین که‌په‌تیک که به
چاری خۆم دیتم، یازده سال له‌مه‌و به‌ر بوو... هیشتا دوکانه چکوله‌کای
سه‌ر نانیسکه‌ی نه‌و کولانه‌کای هر مابوو، دوکانیک که ورده‌ورده به
پنی پیداویستی دراوسیکان گۆرانی به سه‌ردا هات و بوو به فروشگاهی‌کی
تاییه‌ت و پر بوو له که‌لوپه‌لی جۆراوجۆر و په‌نگاوپه‌نگ. سه‌رنجدان و
وردبینی و ماندوو‌بوونی تاییه‌تی میمی کاریکی وای کردبوو هه‌موو
شته‌کان له سه‌ر جیتی خۆیان به ریکوپیکای دابنرین.

میمی هه‌موو پۆرتیک له به‌ری به‌یانیه‌وه هه‌تا زه‌رده‌ی نیواری به‌یه‌کیک
له‌و چوار مه‌کینه‌ی دوورمانی دامستیکی که له‌و سه‌رده‌مه‌دا له شاردا
هه‌بوون جلوه‌رگی بو دراوسیکان ده‌دووری، یان له پشتی میزه‌که‌وه به
سه‌رووییه‌کی خوشه‌وه، که تاییه‌تمه‌ندی سوورپیسته‌کانه،
مشته‌ریه‌کانی به‌پی ده‌کرد، هه‌میشه‌هر وا سه‌رووو خوش و ده‌م به

بزه بوو... همیشه پروگهش و شاد و لهسه ره خو بوو: تیکه لاوییهک له

پاکی و بی متمانه بی.
من له و کاته وهی که میمی له مالی نیمه پویشت و به جیی هیشتین نه م
دیوه ته وه، به لام راستییه که ی نه وه یه له بیرم نایی و نازانم له که نگیوه
هاتوه ته نیره، هتا له گه ل دوکتوردا و له قوربینی نه م مالّه ته ریکه دا به
یه که وه بزین، یان چلون توانیی هتا نه و پاده یه خوئی سووک و بی بایه خ
بکات و بیته دلداری پیاوئیکی ناوا سووک و بی قابیلهت، که له و کاته
ههستیاره دا له دهرمانکردنی نه و خوئی بوارد بوو. سه ره پای نه وه یش، نه و
وهک پرچی بابم و دوکتوریش وهک میوانئیکی هه میشه یی، له مالی بابم دا
دهزبان و سه ره پای نه وانه و زور شتی تریش...

زردایکم دهیگوت، دوکتور مروئیکی باش نه بوو، له گه ل بابم دا که وتبوه
دهمه قاله و ده یه ویست رازی بکات نه خوشییه که ی میمی شتیکی نه وه نده
زور مه ترسیدار نییه، به لام نه و ته نانهت هه ر ناماده یش نه بوو، با هه ر له
به ر دلی بابیشم بی، له دیوه که ی بیته ده ری و به سه ریپوه چاوئیکی لی
بکات، بیجگه له وه یش، ته نانهت نه گه ر هه ر وای دابنیین نه و کچه
سوورپیسته، نه خوشییه کی سووکیشی گرتبی، لانی که م به هوئی نه و
هه موو پیژ و حورمه ته ی له مالی نیمه دا لئی گیرابوو، ده بوو پشکنینی
هه ر بو بگردبایه.

نازانم چی پووی دا، هه ر نه وه نده ده زانم به یانییهک، که هه ستام نه میمی
مابوو نه دوکتور، پاشان به فرمانی زردایکم ده رگای وه تاغه که ی دوکتور
بو هه همیشه داخرا و نیتر هیچ کاتیک ناوی نه و به سه ر زاری دا نه هاته وه،

سختا...
خاریکی دوو...
منی پانی نه وه ی...
نورئی شتیوان هاته...
ر کلونکی جلفانه ی...
دینه خشتان له سه...
ساده و ساگار بوو...
ده چوو، به لام نه و...
منیپیی جاران ده...
ماتبوو، ناسینه...
زنه کاند، گوئی...
ده قدر اوانه یه وه...
وبه پوزی به...
هه زانای به هی...
به ر چار، نه وه...
کس هتا نه و...
ده کیشا هه...
نله وه، به...
سه رسورپمان...
بوو، نه و لو...

ههتا ماوهی چند سالیکی به سردا هات و ئه ویش له و کاته دا که
 خه ریکی دوورینی جلو به رگی بوو کینیه که م بوو.
 میمی پاش نه وهی له مائی ئیمه پۆیشت، سی یان چوار به کشه ممه بۆ
 نوژی شیوان هاته کلێسا، کراسیکی گولداری ئاوریشمینی له بهر ده کرد
 و کلایکی جلقانهی، که هه موو جاریک به چه پکه گولیکی ده سترکرد،
 دهینه خشانده له سهر ده نا. نه وهندی له مائی ئیمه دا بوو، ژنیکی زۆر
 ساده و ساکار بوو، ته نانه ت زۆربهی کاته کان هه ر به پیخاوسی ده هات و
 ده چوو، به لام نه و ژنه ی له و پۆژی شه ممه یه دا له کلێسا دیتم، له گه ل نه و
 میمییه ی جارن ده مناسی، به قه د نه رز و ئاسمانیان گۆران به سهردا
 هاتبوو، ناسینه وه ی زۆر دژوار بوو، نه و له پیزی پیشه وه، له نیو
 ژنه کاند، گوئی له وته کانی ئینجیل پاده گرت و به و جلو به رگه
 ده قدروانه یه وه که له بهری ده کردن و خۆی پیوه پاده نا، پواله تیکی نوئی
 و به پۆزی به خۆیه وه گرتبوو. نه م پواله ته نوییه ی و نه و ئاکاره
 هه رزانه ی به هیچ کولۆجیک لی نه ده وه شاوه و زۆر ناحه ز و دزیو ده هاتنه
 بهر چاو. نه وه نده به دلگه رمییه وه پئوره سمه که ی به پئوه ده برد، هیچ
 کس هه تا نه و کاته شتی وای نه دیبوو، ته نانه ت نه و کاته ی سه لیبی
 ده کیشا هه ر نه و پواله ته ی بوو، که له ده رگای کلێسا وه ده هاته
 ئوره وه، به شیوه یه کی وا خۆی ده نواند، هه موو لایه کی تووشی
 سه سوورمان کردبوو. نه و که سانه ی ده یانده زانی کاره که ری مائی ئیمه
 بوه، ته واو چه په سابوون و سه ریان له و کاره ی سوورما بوو، نه و که سانه ی

بیهک له
 تین نه م
 نگیوه
 هه دا به
 بایه خ
 کاته
 نه و
 یم دا
 بوه
 نده
 له
 سی
 ه
 و
 ن

کابریل کاره به ...
ههتا نه و کاته پش نه یان ده ناسی، به وردی سه رنجیان ده دایى و لییان
ده پروانى.

نه وهی بۆ من زۆر جینگه ی پرسیار و سه سوورپمان بوو، نه وه بوو که چ
شتیک بۆته هۆی نه وهی نه و ژنه ههتا نه و پاده یه گۆپانی به سه ردا بی!
بۆ چی میمی له مالى نیمه دا نه ماوه؟ له پۆزی یه کشه ممه دا هه ر له داری
کرسمه س ده چوو، نه وه ندى جلوبه رگی په نگاوپه نگ له به ر کردبوو، سى
ژن ده یاننتوانی له به ر یان بکه ن و به پۆشته و په رداخییه وه له رپۆره سمى
جه ژنى پاکدا به شداری بکه ن. نه و کچه سوورپيسته نه وه ندى سلسله و
پلپله ی له خۆی دا بوو، که ده توانرا ژنى چواره میشیانی پى پرازینتیه وه.
دوای نویژ خویندنه که، هه م ژنه کان و هه م پیاوه کان له به ر ده رگا
چاوه پروان و یستان ههتا له کاتی هاتنه ده ره وهی دا بیبینن. له دوو پریدا
له سه ر پلیکانه کانی به ر ده رگا که ی ده ری پاره ستابوون. که س ورته ی
لیوه نه ده هات، شیوه ی چاوه پروانی کردنه که یان تانه و توانجی لی ده باری،
پیم وایه شیوه ی پاره ستانه که یان هاواری ده کرد، نه یینییه کیان له ده روون
دایه و به مه به ستيکی تايبه ته وه پاره ستاون، ههتا نه و کاته ی میمی هاته
ده ری و چاوه کانی نووقاند و هاوکات چه تره چهوت په نگه که ی هه لدا و
به و شیوه یه و به و پیلاره پاژنه به رزانه یه وه وه ک ژنیکی جلف و
له خۆبایی و سه ره ری به نیو پیزی پیاو و ژنه کاندایه پیه ری، ههتا به کیک
له پیاوه کان سه ری پیزه که ی ویک هیئاوه و میمی له نیوانیاندا گبری
خوارد.

له و که کهوتنه نه و هه لومه رجه وه نۆدی پی سهر بوو، به سهر سووپرمانه وه چاوی به هه موویان دا ده گیترا و هه ولی دا وهک پوواله ته که کی که زیاتر له هه نه کچیبهک ده چوو بزه یه کی ده سکر دیش بینیتنه سهر لیوی.

به لام کاتیگ که به مابهینی هه ر دوو پیزه که دا تیپه پی، چه تره که کی ناواله کرده وه و ملی پینگه که کی گرت. بابم که له لای منه وه پراوه ستابوو، دهستی گرتم و کیشامیبه نیو پیزه که وه، هه ر که پیاوه کان ویستیان سهر له نیو سهر پینگه که کی لی بگرن، بابم سهر پینگه که کی بو میمی ناواله کرد و نه ویش به په له گومبه ته کی خوی دا هه تا له و که له به ره وه بوی ده رباز بی. بابم به بی نه وه کی چاویگ له و خه لکه بکات، به هه یبه تیکه وه دهستی میمی گرت و وهک نه وه کی هه ر هیچیان به پوشی کیش دانه نی، به فیزیکه وه به نیو خه لکه که کی دا تیپه پراند. هه ر نه وه هه یبه ته کی که کاتیگ ده یه ویست کاریک به دزی ویستی خه لکی بکات به خویه وه ده گری.

£

£

ماوه یه کی پیچوو هه تا نه وه کی زانیم میمی له مالی ئیمه پویشته وه، بوته دلداری دوکتور و له گه ل نه ودا له نیو مالیگدا به یه که وه ده ژین. نه و پوژانه هه میسه ده رگای دووکانه که کی ناواله بوو، میمی هه ر وهک سهره ژنیکی خانومان و و جیی پیز، زور به پیکوپیکی و به رده وام له پئوپه سمی نویژی کلیسادا به شداری ده کرد و گوئی نه ده دایه هیچ

سی و لییان
بوو که چ
هردا بی!
له داری
بوو، سی
پره سمی
لسله و
یته وه.
دهرگا
پیزدا
رتی
باری،
روون
هاته
گدا و
ف و
کیک
یری

فسمو با سوک و دهنگوت نه پای دیوه نه بۆران، هر وهك شهوهی ل
بهنگاره ممهگهی پوئشوودا مینشیکیش نهی گهستی و هیچ پووی نه دایین،
به لاه پاش شهوهی دوو مانگ به سهر نهو پووداوه دا تیپه پی، نیتر
ورده ورده نیسی ساره سووه و بۆ هیچ رینوره سمیک لاقسی نه نایه نیو
مکیمماوه و گه سیش لهو دووگانه نهی بینیه وه.

ئهو سهرده مهی که دوکتور له مائی نیمه بوو هر وا ده زانم نه و پویه وب
جوانی له بیرمه، نیستایش سمیکه رهش و قهیتانییه کهیم هر له بهر
چاوه، ئهو چاوه زه قانهیم له خه یاله، که وهك گورپه پشیله یه کی برسی و
تامه زرو ده بیرینه بالای ژنان و زیمتی ده کردنه وه و له ژنانی ده پوانی. له
بیرمه هیچ کاتیک توخنی نه ده که وتم و لیی نزیك نه ده بوومه وه، هر له بهر
ئهو تاییه تمه ندییانهی، وهك ئازه لیکي نه فسانه یی لییم ده پوانی و ئهو
کاتهی هه موو خیزانه که له پشت میزی خواردنه که هه لده ستان، ئهو
هینشتا هر داده نیشت و خه ریکی خواردنی ئهو گژوگیایه بوو، که
نه سپه کان ده یانخوارد.

سی سال له مهو بهر که بابم ناساغ بوو، له جیگادا که وتبوو، دوکتور هر
له ئوورده کهی خویشی نه هاته ده ری. هر راست وهك ئهو شهوهی، بۆ
دهرمانکردنی برینداره کان له جیگه ی خوئی نه بزوت. ته نانه ت جاریکیش
پازی نه بوو خوئی بشه مزینی و سهر دانیکی لای بابم بکات. هر وهك شهش
سال بهر له نیستایش، خوئی له پشکنین و دهرمانکردنی ژنیک بوارد، که
بریار بوو دوو پوژ دواتر عاشقی به کتر بن و له نیو ماییکدا به یه که وه
بژین.

به ره وهی خه لکی شار بینه سه روکاری دوکتور، نهو له ژورده وه ده رگای
نهو ماله چکولهی له سه رخوی گاله دابوو، پاش نه وهی ده رگای
دوکانه که یش گاله درا. میمی به رده وام و ساله های سال له نیو نهو
ماله دا زیا، له پاش ماوه یه کی زور خه لکه که بویان ده رکه وت، میمی دیار
نییه و شوینبزد بوه.

نه م هه واله له کاغه زیکی واژو نه کراودا نووسرابوو و به پووکاری ده رگای
ده ره وهی ماله که یانه وه هه لیواسیوو. له و کاغه زه دا نووسرابوو،
دوکتور دلداره که ی خوی کوشتوه و له نیو باخچه ی هه وشه که یدا له چالی
ناوه، نه ویش له ترسی نه وه بوه، نه کا خه لکی شار فریوی بده ن و به
دهستی نهو ژنه ده رمانخواردوی بکن، به لام من میمیم به ره له
زه ماوه نده که ی خوم دیوو، نه م باسه ده که پیتته وه بو یازده سال له مه و
به ره، نه ویش راست نهو پوژه بوو که له پتوره سمی نایینی له کلنسا
ده که پامه وه، ژنیکی سوورپیستم بینی هاته به ره ده رگای دوکانه که ی
به پوویه کی خوش و دهم به خنده پیی گوتم: «ده ستت خوش بی
چابیللا ... خه ریکی به دزیی ئیمه وه زه ماوه نده ده که یت و لییشمان
ناگپیتته وه؟!»

£

£

پیی ده لیم: «به لی، به دلنیا بییه وه وه ک تو ده فرموی هه روا

بوه ...

ک نه وهی له
ووی نه دابی،
سه پی، نیتر
نه نایه نیو
پوویه و به
ره له بهر
برسی و
انی. له
ره له بهر
نهو
ن، نهو
و، که
هر
بو
کیش
ش
که
وه

پاشان نالقهی ته ناله که، که له لای سهرزنگییه وه شسی بۆته وه و دپیشالی
ناره هه لراوی پزدا شلور بوه ته وه، ده گپشسه خواریی و نه و گرتیه ی
پوشتر پیاوه گام بۆ داگرتنی لاشه که کردبوو و پانه وه، سهر له نوی وه ک
خوی ده بیه ستمه وه و سهرزنگی ته ناله که له سهر کارینه که وه فری
ده ده مه نه و دبو و نالقهی ته ناله که هه روا به هه لواسراوی به سهر
کارینه که دا شلور ده بیته وه.

سهرزنگ شاره وانی خهریکه به کلاره که ی خوی باوه شین ده کات، له بهر
ته ناله نه فه سی رهنگی ته و او هه ل بزرگاوه، چاو له نالقهی ته ناله که
ده کات و تاقی ده کاته وه، به وردی هه لی ده سه نگینی و ده لی: «باوه پ
ناکه م نه و ته ناله ناسکه تاقه تی راگرتنی نه و لاشه قورسه ی هینابی.»
منیش له وه لای دا ده لیم: «هه ر نه و ته ناله ناسکه ساله های ساله نه و
هه لورکه ی پیدا هه لواسراوه و تاقه تیشی هیناوه.

نه و ده ست ده بات و کورسییه ک دینیتته پیشه وه و کلاره که یم ده داته
ده ست و به هه ر دوو ده ست خوی به ته ناله که دا هه لده واسی، لاقه کانی
له نه رز ده بپرین سهر و چاوی ده بیته پتی خوین و سوور هه لده که پی،
پاشان له سهر کورسییه که راده وه سستی و چاو له سهری ته ناله که
ده کات، که پیشتر خوی پیدا هه لواسیبوو ده لی: «قته نه مه جیی باوه پ
نییه ... نه م نالقه خو به ملی مندا راناگاته وه.

هه ر له و کاته دا هه ست ده که م به ده سستی نالقه ست خهریکه به هانه
ده هینیتته وه، بۆیه نه و قسانه ده کات هه تا ریگایه ک ببینیتته وه بۆ
ده ریا زبون و به و بیانوه وه پتوره سمی به خاکسپاردنه که ی دوا بخات،

سهرزنگی ده بیته وه
من نالقه سهر بهر بهر
ده بیته ستره که
پاشان ته ناله که دا هه ل
ده لی: «ده بی به چ
دلیبا یم
نگر نه کاره با
ده گرت، سهری تار
به ناله که دا هه ل
نه و ناقد ساخت
چنده نه و کاره ل
ناره هه تکرانی هر
یک مین جار نامر
سهر پایی نه و ده بیته
ناله وه له س

پاشان نالقی ته نافه که، که له لای سهریکیه وه شی بوته وه و پيشالی نازه مه لبرای پيدا شوپ بوه ته وه، ده کيشمه خورای و نه و گریه ی بیشتر پیاوه کانم بو داگرتنی لاشه که کردبوویانه وه، سهر له نوئی وه ک خوی ده بیه ستمه وه و سهریکی ته نافه که له سهر کاریته که وه فری دده مه نه و دیو و نالقی ته نافه که هر وا به هه لواسراوی به سهر کاریته که دا شوپ ده بیته وه.

سه روک شاره وانی خه ریکه به کلاوه که ی خوی باوه سین ده کات، له بهر ته نگه نه فه سی رهنگی ته واو هه ل بزرکاوه، چاو له نالقی ته نافه که ده کات و تاقی ده کات وه، به وردی هه لی ده سه نگینئی و ده لی: «باوه پ ناکم نه و ته نافه ناسکه تاقه تی پاگرتنی نه و لاشه قورسه ی هینابی.» منیش له وه لای دا ده لیم: «هر نه و ته نافه ناسکه ساله های ساله نه و هه لورکه ی پيدا هه لواسراوه و تاقه تیشی هیناوه.

نه و ده ست ده بات و کورسییه ک دینیتته پیشه وه و کلاوه که یم ده داته ده ست و به هر دوو ده ست خوی به ته نافه که دا هه لده واسی، لاقه کانی له نه رز ده برپین سه روچاوی ده بیته پتی خوین و سوور هه لده که ری، پاشان له سهر کورسییه که پاده وه ستی و چاو له سهری ته نافه که ده کات، که بیشتر خوی پيدا هه لواسیبوو ده لی: «قهت نه مه جیی باوه پ نییه... نه م نالقه خو به ملی مندا پاناگاته وه.

هر له و کاته دا هه ست ده کم به ده ستی نالقه ست خه ریکه به هانه ده هینیتته وه، بویه نه و قسانه ده کات هه تا ریگایه ک ببینیتته وه بو ده ریازیون و به و بیانوه وه ریوره سمی به خاکسپاردنه که ی دوا بخات،

من نالقی ته نافه که...
ده کات و تاقی ده کات...
پاشان له سهر کورسییه که...
ده کات، که بیشتر خوی پيدا...
نییه... نه م نالقه خو به ملی...
هر له و کاته دا هه ست...
ده هینیتته وه، بویه نه و قسانه...
ده ریازیون و به و بیانوه...
ریوره سمی به خاکسپاردنه...
دوا بخات،

پاست چاو له چاوه کانی ده بېرم و له ناخه وه هه لى ده سه نگینم و پيى
 ده ليم: «يانى هه تا نئستا نه ت زانیوه نه و زؤر له تو که له که تر بوو؟
 نه ویش ناوړیک ده داته وه و چاوړیک له تابووته که ده کات و ده لى:
 «هه ړقنکی وایشی نییه» من باوه ړ ناکه م به م ته ناهه توانیبیته نه و کاره
 بکات.

من دنیام هر به و شیوه بوه، نه ویش دلنیا یه، به لام به نه نقه ست
 ده یه ویست کاره که دوا بخات، له وه ی ده ترسی گنچه لیک بو خو ی ساز
 بی. نه و ترسه ی دوو لایه نه و دژ به یه کن، هم ده یه وی ړپوره سمه که دوا
 بخات و هم چاوه دیری به سهر کاره کانیشه وه هه بی، پاشان ده چیت بو
 لای تابووته که و له سهر پاژنه کانی راده وه ستی، چاو له من ده کات و
 ده لى: «ده بی به چاوی خوم به داره که وه بیبیم، هه تا به ته واوی لی
 دنیا بم.

نه گر نه و کاره به ده ست من بوا یه، درخیم نه ده کرد. به پیاوه کانم
 ده گوت، سهر ی تابووته که هه ل بده نه وه و وه ک چند ساتیک له مه و به ر
 به ته ناهه که دا هه لى بوا سنه وه، به لام نه و کاره بو کچه که م و له به ر چاوی
 نه ودا زؤر سه خت و دژوار بوو، بو منداله که یش کاریکی نه ستم بوو، هر
 چنده نه و کاره له گه ل نه و لاشه یه دا نازاردانی له شیکی بی ده سه لات و
 نارپه حه تکردنی مروثیک بوو، که تازه له پاش ته مه نیکی دوورودریژ بو
 به که مین جار تامی حه سانه وه ی ده چه شت. نه و کاره زؤری نازارده دام.
 سهر پای نه وه یش پاگو یزتنی لاشه یه ک که به نارامی و گه وره بییه کی
 زؤره له سهر جیگای خو ی پاکشاوه، له گه ل یاسای مروثایه تی و

وه و پيشالی
 نه و گریه ی
 نه نو ی وه ک
 که وه قری
 ی به سهر

ت، له بهر
 ته ناهه که
 : «باوه ړ
 ینایى.
 ناله نه و

ده داته
 نه کانی
 که پى،
 فه که
 باوه ړ
 مانه
 بو
 ات،

مرؤقدۆستیدا نه ده گونجا و دژایه تیی مه بوو، به لام ده بوو ئیزنم بدایه ههتا
ههلی بگرن و دیسان به داره که وهی بگن. ههتا بزائم نه و کابرایه چهنده
لاساره و له سه ر قسهی خۆی سوور و پیداگره! به لام نه وه کاریکی زۆر
دژوار و ناحهزه. هه ر بۆیه پئی ده لئیم! «چاکتر وایه سه رینی نه ر خه یانی
بنیمه بن سه رت و دلنیات بگم که من، هه رگیز پییان نالیم نه و کاره
بگن، نه گه ر تۆیش نه و کارهت پی خۆشه، نه وه به به رپرسایتی خۆت
ههلی بواسه وه و به رپرسیاریتییه که یشی له نه ستۆی خۆته! ده بی
له وه یش ئاگادارت بکه مه وه، من نازانم له که نگیه مردوه.

هیشتا هه ر له لای تابووته که وه له جیی خۆی جوولهی نه کردوه، چاوێک
له من و پاشان له ئیزابیل و دوا ییش له منداله که، سه ر له نوێ له
تابووته که ده کات. له ناکاو نیو چاوانی تیک ده نی و به توور په ییبه وه
ده ست ده کات به هه ره شه و ده لی: «تۆ ده بی باش بزانی، که ئه م
کاره ته چ گرفتیک ساز ده کات!

منیش که چاک له مه به ستی هه ره شه که ی ده گه م، له وه لامی دا ده لئیم:
«دیاره ده زانم،.. من هه ست به به رپرسیاریتی ده که م.» ئه ویش که
ده سه ته کانی خۆی پیک ده گوشتی و ئاره ق له نیو چاوانی ده تکی و به
شیوه یه کی مه به ستدار و پیکه نین ده جوولینه وه و پووم تی ده کا و ده لی:
«وه لامی من بده ره وه... شه وی پابردوو، چۆنت زانی ئه م کابرایه خۆی
خنکاندوه؟

سه بر ده که م هه تا لیم دیته پیشه وه و له به رانبه رم دا پاده وه ستی،
جووله ناکه م، پاست هه ناسه گه رم و ئاورینه کانی به سه روچاوم دا

دەپ پوزۇق... ھەندىك سەبەر دەگىرى... كىلەكەي دەداتە بىن ھەنگلى و
پاشان پىنى دەلئىم! «كەتلىك ئەو پىرسىيارەم وەك كەسىكى بەرپىرس لى
دەگەپت، ئەو كاتە بە خۇشخالىپەوۋە ۋەلامى پىرسىيارەكەت دەدەمەوۋە.
لە كاتى قىسەگىردىم دا نەشلاۋى دەپى و نە ھەست بە نىگەرانى دەكەت.
پرووم تى دەكەت و دەلى! «دەلىيا بە سەرھەنگ... ئەو پىرسىيارەت بە
شىۋەپەكى فەرمى لى دەپىرسم.

خۇمى بە دەمەوۋە دەدەم ھەتا بە ھەر شىۋەپەك پىنى خۇشە ئاوا
بجولئىتەوۋە. دەلىيام ھەر چەندە ھەول بەدات بە فەرمى بدوئىت و باسەكە
ئالۇز بگات، لە كۆتايىدا ناچار دەپى سەر بۆ پاستى و نەقلانىيەت شۆپ
بگاتەوۋە. نەوئىش بە سەبىر و لەسەرەخۆيى. نەوۋەي لە سەر سەبرانە لە
سەر خىرانە. پرووى تى دەكەم و پىنى دەلئىم: «لە بەر ئەوۋ تەنافەكەيان
پىچراند و لاشەكەيان داگرت، چونكە نەم دەتوانى سەبىر بگرم و تاقەتم
نەدەھىنا ھەر ئاوا بە ھەلۋاسراوى بىمىنئىتەوۋە، ھەتا جەنابتان بىرپار بەدەن
ۋە ھەستىن و بىن بۆ ئىرە! دوو كاتژمىر لەمەو بەر داوام لى كردى تەشريف
بەپىنى، ئەو ھەمەوۋە خاياند ھەتا جەنابتان ئەو دوو كۆلانە بىرپىن و بگەنە
ئىرە!

ھىشتا ئەو ھەر پەق و وشك لە سەر جىگاگەي خۆي پراوۋەستاوۋە، خۆم
دەدەم بە سەر گۇچانەكەم دا، لە بەرانبەرى دا پادەوۋەستىم. ھەندىك بە
پىشەرەدا دەنوۋشتىمەوۋە و دەلئىم: «بىجگە لە ئەوانەئىش، ئەو پىاۋە
ھارپىنى مەن بوو.

ئىزىم بەدایە ھەتا
كابراپە چەندە
ۋە كارىكى زۇر
ئى نەرخەيانى
لئىم ئەو كارە
سائىتى خوت
تە! دەپى

ۋە، چاۋىك
نە نوئ لە
بەبىيەوۋە
كە نەم

دەلئىم:
ش كە
ن و بە
دەلى:
خۆي

تى،
دا

بەر له وهی قسه کانم کوتایی بی، به توانجیکه وه شیله بزیه ک ده یگری.
هه ناسه گهرم و بۆگه نه که ی به سه روچاوم دا ده دری و ده لی «هه رگیز
له وه ناسوده تر نابی، به بهر ای تویش وا نییه؟»

له ناکار بزهی له سه ر لئوه کانی کال ده بنه وه و به تووره بییه که وه ده لی:
«وا دیاره پیشتر زانیوته نه م پیاوه نیازی نه وه ی هه بوه خوی بکوژیت؟
به دنیا بییه وه ده مزانی نییه تی له و کاره ی نه وه یه باسه که ئالوزو
شهرزه بکات، بۆیه به نارامی و له خۆبردوو بییه وه گوتم: «دوو بیاره ی
ده که مه وه، هه ر که زانیم خوی له دار داوه، یه که مین کارم نه وه بوو
هه ستام و هاتم بۆ شوینی کاره که ی تو، ئیستا دوو کاتژمیر به سه ر نه و
کاته ی، که هاتم بۆ نه وی تی په ریوه .»

هه ر وه ک نه وه ی پرسیا ریکم لی کرد بی، ده لی: «خه ریک بووم نانی
نیوه پۆم ده خوارد.

منیش له وه لامی دا ده لیم: «ده زانم. ته نانه ت پیم وایه دوا ی
نانخواردنه کات سه ر خه ویکیشت شکاندوه.

نیه ریج وه لامیکی بۆ گوتم پی نییه و پاشه وپاش ده کشیتته وه، چاول
نیزابیل ده کات که له لای مندا له که یه وه دانیشتوه. چاویک له پیاوه کان
ده کات، له کوتاییبیدا له من ده پروانی. پوو خساری گوپانی به سه ردا
هاتوه... به پوالت به شوین شتی کدا ده گه ری، هه تا بۆ ماوه یه کیش بی
خوی پیوه بخافلینی، پووی له من وه رده گی ری، ده چیت بۆ لای
پۆلیسه که و شتیکی به گویدا ده چرپینی: پۆلیسه که سه ری بۆ ده له قینی

دله د...
«ساره»
تست ختی وه ی هه سکه
مان به دهم جوت نیو زکو
هه ی له خوی بی، به ده
میت ده زانم ده یوه ی چم
بم ده ستاف به پینچوانه ی
هوشه که وه نیتک زو
ده سکرده که له گه ل
له ده نگیانی: «سه»
شیره یکی تر ویک بینف
ناره نا.
منیش به بی نه وه ی ده
چانه؟
نیز له و کانه به و لاره
£
£
منیش قاپیک
شیره یه سازی کریمو
ده نا.

یهک ده یگری
هلی «هه رگیز

هه وه ده لی
بکورتیت؟
که نالتوزو
دوو یاره ی
هه وه بوو
سه ره نه

م نانی

هه دوی

اوله

کان

هه ردا

بی

دی

نی

وله وه تاغه که ده چیته ده ری. پاشان ده که پیته وه و قولی من ده گری و ده لی: «سه رهنگ، وه ره بو نه و دیوه ی تر، هه ندیکم کار پیته.

نیستا شیوه ی قسه کردنه که ی به ته وای گۆراوه، تووره و په ریشانه و هه ره به ده م چونه نیو ژوره که ی تره وه. هه ست ده که م به بی نه وه ی ناگای له خوی بی، به دهستی باسکم پیک ده گوشی. له دلی خوم دا ده لیم ده زانم ده یه وی چم پی بلیت.

نم وه تاغه به پیچه وانه ی وه تاغه که ی تر گه وره و فینکه. پووناکی له هه وشه که وه دیته ژوره وه... لیره چاوه ترساوه کانی و بزه ده ستکرده که ی که له گه ل چاوه کانی دا یه کتری ناگرنه وه، ده بینم. گویم له ده نگیه تی: «سه رهنگ له وانیه بتوانین سه ری باسه که به شیوه یه کی تر ویک بیننه وه و کوتایی پی بهینین و ئاویک بکهین به م ئاوره دا.

منیش به بی نه وه ی ده رفه تی قسه کردنی پی بده م، لئی ده پرسم: «به چنده؟

نیر له و کاته به و لاوه نه و ده گۆری و ده بیته که سیکی تر.
£

£

میمی قاپیک ژیله و دوو بابوله ی له گه ل خوی هیئا، هه ره به و شیوه یه سازی کردبوو، که له دایکه وه فیڕ ببوو. کاتر میر نو ی پیشان ده دا.

میمنی به رانبر به من له قوزینی دووکانه که دا دانیشتبوو، به بی نیشتایی
 ده یخوارد، هر ده تگوت ژیله و بابوله کان، به هانه یه ک بوون بۆ نو
 چاوپینکه و تنه ی نیمه، چاک ههستم به و پازه کردبوو، ده تگوت له نیو دلی
 دام، لئی گه رام هه تا به ته واوی له دونیای خه یالی دا بکه ویته مه له کردن،
 نهو به نامه زروییبه کی به کجار زۆده وه گه پابوه وه بۆ پابردوو، پوو خساری
 له بهر نیشکی نهو چرا نه و تیبیه ی له سه ر تاقه که دانرابوو، سیس و
 ژاکاوتر بوو له و کاته ی به کلاو و پیلاوی پانییه به رزه وه ده هات بۆ
 کلێسا. نهو شه وه دیار بوو هه ستیک دلی میمنی ختۆکه ده دا هه تا
 بیره وه ریبه کانی پابردوو بژینیته وه. باسی له گه وره یی و به شکوییی
 بنه ماله ی دایکم ده کرد. له ساله کانی سه ده ی پابردوو، بهر له شه ری
 گه وره، وه ک سالاره ژنیک به فه رمی و له سه ره خو بیری له دایکم
 ده کرده وه. نهو شه وه من له کلێسا گه پامه وه و نهو به و شیوه یه
 سه رکۆنه ی کردم و دایکم ی بیر ده هینایه وه. له و سه رده مه دا من زۆرم
 پیویست به دایکم بوو، هه ولّم ده دا به جوانی به ینمه وه به چاوم. میمنی
 ده یگوت: «هر ده لئی له گه ل دایکت دا سیویکن له ناوه پاستدا قاش
 کران.

منیش به پاستی و به دلّه وه باوه پم پیّ ده کرد، له به رانبر نهو
 ژنه سوور پیسته دا دانیشتبوو و نهویش به پراویژیکی پر له تاموچیزو
 شیرینیبه کی تایبه ته وه، قسه ی بۆ ده کردم.

ده تگوت نهو بیره وه ریانه ی نهو ده یانگیریته وه له ناخی نه فسانه
 کۆنه کانه وه هه لده قولین، باوه پر پیّ کردنیان دژوار بوو، به لام له هه مان

بهره یی به رانبر به من له قوزینی دووکانه که دا دانیشتبوو، به بی نیشتایی
 ده یخوارد، هر ده تگوت ژیله و بابوله کان، به هانه یه ک بوون بۆ نو
 چاوپینکه و تنه ی نیمه، چاک ههستم به و پازه کردبوو، ده تگوت له نیو دلی
 دام، لئی گه رام هه تا به ته واوی له دونیای خه یالی دا بکه ویته مه له کردن،
 نهو به نامه زروییبه کی به کجار زۆده وه گه پابوه وه بۆ پابردوو، پوو خساری
 له بهر نیشکی نهو چرا نه و تیبیه ی له سه ر تاقه که دانرابوو، سیس و
 ژاکاوتر بوو له و کاته ی به کلاو و پیلاوی پانییه به رزه وه ده هات بۆ
 کلێسا. نهو شه وه دیار بوو هه ستیک دلی میمنی ختۆکه ده دا هه تا
 بیره وه ریبه کانی پابردوو بژینیته وه. باسی له گه وره یی و به شکوییی
 بنه ماله ی دایکم ده کرد. له ساله کانی سه ده ی پابردوو، بهر له شه ری
 گه وره، وه ک سالاره ژنیک به فه رمی و له سه ره خو بیری له دایکم
 ده کرده وه. نهو شه وه من له کلێسا گه پامه وه و نهو به و شیوه یه
 سه رکۆنه ی کردم و دایکم ی بیر ده هینایه وه. له و سه رده مه دا من زۆرم
 پیویست به دایکم بوو، هه ولّم ده دا به جوانی به ینمه وه به چاوم. میمنی
 ده یگوت: «هر ده لئی له گه ل دایکت دا سیویکن له ناوه پاستدا قاش
 کران.

كاندا ئەو بېرەۋەرىيىنەنى بە دلىكى پاك و بە دلتىايىيەۋە دەھىناۋە ياد،
 ۋەك ئەۋەى بللىى تىپەپىنى پەۋتى زەمان ئەۋ ئەفسانانەى ۋە راست
 گىپراۋە، ئەۋ راستىيانەى زۆر لە ئىستاي ئىمەۋە دوۋىن و دەكرى
 بىاندەيت بە دەست باى فەرامۆشىيەۋە .

باسى ئەۋ سەفەرەى دەکرد، كە بابم و دايكم لە ماۋەى شەپدا كىرەبۋىيان
 و لەۋ چاۋپىنكەۋتنە دژۋارە دەدۋا، كە بوۋ بە ھۆى مانەۋەيان لە ماكاندۆ.
 ئەۋان لە ترسى شەپ و كوشتار ھەلاتبۋون و بە دەم پىگاشەۋە بە شوۋىن
 جىگەپەكى بە پىت و ئارامدا گەپابۋون ھەتا لىى نىشتەجى بن. ھەتا
 ئەۋەى چىرۆكى گۈلكىكى زىپىن دەبىستىن و بە بۆنەى ئەۋەۋە گەبىشتە
 ئەم شوۋىنە، كە بەرەبەرە خەرىك بوۋ شارىك بىچمى لى دەگرت. ئەم
 شارەى كە بە دەست چەند بىنەمالەپەكى تەرە و پەپىۋە بناغەكەى
 دارپىژرابوۋ، ئەنداماكانى ئەۋ بىنەمالانە، پاكرتن و پاراستنى پىۋرەسمە
 ئابىنىيەكانەكانىيان بە ئەندازەى دابەستنى بەرازەكانىيان بە لايانەۋە
 گرىنگ و جىى بايەخ بوۋ.

ماكاندۆ، ۋلاتى ئاۋاتەكان و شوۋىنى ھەسانەۋە و ھەۋانەۋە و تاپۆى
 مانەۋەى دايك و بابم بوۋ. لەم شوۋىنەدا جىگەپەكى باشيان بۆ بىناكرىنى
 خانۋىيەك دەستنىشان كىرد و لە ماۋەى دوۋ سى سالددا تۋانىيان
 خانەباغىك و بەھار بەندىك و دوۋ ۋەتاغى لى ساز بكن. مېمى ھەموۋ
 شتىكى مۋبەموۋ بە بى ئەۋەى ھەست بە پەشىمانى بكات، دەھىناپەۋە
 بىر و لە بابەت پىپىچۋوتىن كارەكانەۋە بە ھەستىكى پىر لە خۆشىيەۋە
 بۆژيانى سەر لە نوۋى ئەۋان، يان ئەۋ ئازارەى كە بە گوشت و ئىسكەۋە

ئىشتايى
 ۋون بۆ ئەۋ
 ئە نىۋ دلى
 ھەلە كىردن،
 خىسارى
 سىس و
 ھات بۆ
 دا ھەتا
 كۆبى
 شەپى
 دايكم
 پىۋەپە
 زۆر
 مېمى
 ناش
 ئەۋ
 بۆ
 ئە
 ان

هستی پی کرده و نهی دهویست هرگیز چای به چای نهوان بکهویت
دهدوا.

دهیگتراهوه که له دریزایی سه فراهه که یان دا هیچ هستیان به نازار و
دژواری پتگا نه کرده، تهنانهت نه سپه کانیشتیان له بهر نهوهی له دهست
گیزه گیز و پیوه دانی میشو له کان ناسوده بن. له ژیر که تانیکی توپی
ناسکدا ده خهوتن.

نهک له بهر نهوهی بابم مروفتیکی دهستبلو و گهوج بوه، به لکوو له بهر
نهوهی دایکم مروفتیکی دلئاوا و مروفتدوست بوه، نهو له سهر نهو باوه رپه
بوه که خودا هموو گیانله به ره کان به چاوک ده بینی و نه گهر نه سپیک له
پیوه دانی میشه کان بپاریزیت، به نه اندازهی نهوهی پی خوش ده بی، که
مروفتیک له بهر انبهر پیوه دانی میشه کاندای پاریزگاری لی بکریت، که لوپه له
نقد و زه وهنده که یان له هموو شوینیکدا پرشوبلاو بیوونه وه،
چه مه دانه کان پر بوون له که لوپه لی پیشینیان و نهو که سانهی بهر له وهی
دایکم و بابم له دایک بن، مرد بوون، نهو پیشینیانیهی له مابهینی سی
هتا چل مهتری سهر زه ویشه وه نه ده کرا چاوت به تهرمه کانیان
بکهویت، سندووقه کان پر بوون له و قاپ و که وچکانه ی که میژوویان به
سهر چووبوو. ماوه یه کی نقد بوو که لکیان لی وه رگرتبوون و میژوه که یان
ده گه پراوه بو حوت پشت له مه و بهری دایکم و بابم. (دایکم و بابم ناموزای
یه کتری بوون) تهنانهت سندووقیکیان پر بوو له که لوپه لی پیروز و له هر
شوینیکیشدا ده مانه وه، بو سازکردنی شوینی نزا و پارانه وه که لکیان لی
وه رده گرت. چند سهر نه سپ و چند مریشکیک و چوار سوورپیستی

نه وان بکه ویت
ان به نازارو
ی له دست
انیکی توری
لکو له بهر
هو باوره
نه سپیک له
هبی، که
که لویه له
ونه،
ر له وهی
نی سی
کانیان
یان به
که یان
موزای
هر
ن لی
ستی

گواجیرایی (هاوړنکانی میمی) نه وانه هر له بنه مالهی نیمه دا که وره
ببوون و ته واری نه و ناوچانه یان به شوین بابم و دایکم که پرابوون، زیاتر
هر له نازهلای مالی و دسته موق ده چون. نه مانه هم موویان به یه که وه
کومه له یه کی سهیر و سه رسوور هیینه ریان پیک هینا بوو.
میمی به دلکی پر له غم و نازاره وه باسی نه وانه ی ده کرد، مروق له نیو
قسه کانی دا به و ناکامه ده که بیشت، میمی تیپه پربوونی زه مان به زیانیکی
که وره بوق مروق ده زانی، ده تکوت له ناخی دلاییه وه، به هه لگرتنی باری
نه و پازه قورسانه وه نازاری دیتوه. زوری پیخوش بوو، زه مان له جیی
خوی پابوه ستایه و، نه و هیشتا هر به ده م ریگای نه و سه فهره وه بوایه،
نه و سه فهره ی دایکم و بابمی زور نازار دابوو، به لام بوق نه و مندالانه،
دیمه نی جوان و دلرفیئانه، خه وتنی نه و نه سپانه له بن که تانه ناسک و
تورپییه کاندای، وه ک یارییه کی خوش و خه ونیکی شیرین وا بوه.
ده یگوت ورده ورده هه موو شتی که به ره و خراپی ده چوو. هاتنیان بوق
گوندی تازه ی ما کاندوق له پوزه کانی کوتاییی نه و سه ده دا بوو، هاتنی
بنه مالهی کی له ریسمه چوو ویران بوو، هیشتا هر خه ونیان به پابردووی
خویانه وه ده دیت و پیوه نندیان له گهل پیشینه به شکو و پر له
شانازییه که یان دا به ته واری نه پسابوو، که دهستی شهر له یه کی بلاو
کردبوونه وه. نه و ژنه سوورپیسته هاتنی دایکم بوق نه م شاره
ده هیئیته وه یاد. دایکم لابه لا له سه ر هیستریک دانیشتبوو. پووخساری
زهرده لکه پرابوو، لاقه کانی نه وهنده هه ویان کردبوو برستیان لی پرابوو،
نه یان ده توانی به پیدا برپون، بی هیوایی و ناکامی خه ریک بوه وه

دەچوو کە دەپەڕیست بە سەر قەنەقە کە ی دا بتلیتەوه . میمی بۆ چەند
 سەنگێک بۆ دەنگ بوو ، تەمبێک لە بێدەنگی پووختاری داپۆشی ، ئەم پیاوهم
 بە ئەوای لە بر چوو بوو ، لەو ماوه دا کە لەوی بووم ، هەستم دەکرد
 بۆ ماڵێ هەر من و ئەو ژنە گواچیرایییە تیڤایە ، پاشان کە شوهه وای
 ماڵێ گۆڕا . هەستم دەکرد ئەو دەستی کە ئەو ژیل و بابۆلانەم پی
 هەنگر بوو ، بی ئەو ی تام و چیژم کرد بیتن ماندوو بوو . سەرم لی بردە
 پێشی و پیم گوت : «بەخە بەره ؟ ئەو بە ساردییە کەوه لی دەپوانیم و بە
 لاوونیکمەوه گوتی : «هەتا پۆژ دەبیتەوه خەو ناچیتە چاوی .

لە ناگاوهستم کرد تەمبێک لە غەم و بی هیوایی پووختاری داپۆشی ،
 هەر کاتێک مالی ئێمە ی بیر دەهاتەوه ، میمی ئەو حالەتە ی بە سەردا
 دەهات .

ژیانی ئێمە گۆرانیک ی بەر چاوی بە سەردا هاتبوو . گوزەرانیک ی خوشمان
 هەبوو . ماکاندۆ شاریک ی قەرەبالغ بوو ، تەنانەت ئەو نەدی پوول تیڤا
 دەست دەکەوت ، کە شەوانی شەممە تەخشان و پەخشانی بکەیت ، بەلام
 ژانی میمی بە سەردەمیکی زیڕین و باشتەرەوه گری درابوو ، لە کاتیکدا
 خەلکی شار لە دەرەوه خەریکی برینەوه ی خوری گویلکە زیڕینە کە
 بوون ، ژانی میمی لە ژوورەوه ، یانی لە کونجی دووکانە کە دا ، بە هیچ و
 خۆپایی بە فیڕۆ دەچوو . لە بەیانییەوه هەتا شەو خەریکی کاروباری
 دووکان بوو ، شەویش تا بەیانی لە گەل پیاویکدا دەژیا ، کە هەتا سپیدە ی
 بەیان خەو نەدەچوو چاوییهوه ، ئەویش ئەو پیاوه ی کە هەموو کاتی
 خۆی لە نیو ماڵە کە دا ، بە پیاسە کردن تی دەپەپاند و بە چاوه

لام شەو خۆی
 چاوه پوول
 مەتالەتی دا
 بەیئیتە سەر
 شەوه ی لە

اری میمی

پینستیکی

تەسپیک

بوو . لەو

اییه کی

پاس لە

نەودا

ای ئەو

هەستم

هەست

بوو ،

تەنە ی

شک

ویک

گوتیبه وه: «له گه ل دایکت دا ده لئی سیتوئکن و له ناوه راستدا قاشیان

کردون.

له وانیه من له پیشدا له بهر تیشکی چراکه دانیشتبیتم و شه و قه که له

پشت سه رمه وه بوو بیت و سینه ره که سه روچای داپوشیبی و له بهر نه وه

له و ماوه دا که قسه ی بۆ ده کردم، نه ی توانیبی به جوانی پوو خسارم

ببینی. دیسان گه پایه وه له سه ر جیگا که ی خۆی دانیشته وه. نه و

وه خته ی دایکم بۆ یه که م که پرت پیی نایه سه ر خاکی ماکاندۆ، یه کسه ره

له سه ر پشتی هیستره که دایان گرتبوو بردبوویانه سه ر کورسییه ک دایان

نابوو. سی مانگی عه ل ن ته واو له و شوینه دا که وتبوو، بی نه وه ی له و

شوینه بزوابی، زۆر به بی ئیشتیایییه وه نان و چایه که ی خواردبوو. زۆر

جار دوا ی نه وی نانی نیوه پۆیان بۆ بردبوو نه و تا ده مه و ئیواره قاپه که ی

گرتبوو به ده ستییه وه و له سه ر جیگای خۆی وشک ببوو، بی نه وه ی

جووله ی کردبی، لاقه گانی به کورسییه که وه ده نا و له قوولاییی ده روونی

دا هه ستی به مردن ده کرد، هه تا که سیک ده هات و قاپه که ی له ده ست

وه رده گرت. کاتیک ژانی مندالبوون ته نگ ی پی هه لچنی، ئازار بزواندی و له

ته نیایی هینایه ده ری و هه ستا و له سه ر پیی خۆی راوه ستا. ماوه ی نو

مانگ له نیو په نجه گانی مردندا و به ده م ئازار و جه زره به وه ژیا بوو،

ناچار بوون یارمه تی بده ن هه تا نه و بیست هه نگاهه ی نیوان

به ره یواه که و ژووری نووستنه که بپریت.

نه و ئازار و ماندوو بوون و سه ختییه ی له نیوان گورپینی نه و دوو شوینه دا،

یانی له بهر هه یوانه که وه هه تا سه ر قه نه فه ی ژووری نووستنه که

کیتشابووی، له دریزایی سه فوره کهی دوو سی مانگ له وه پیشدا هر
هستی پی نه کردبوو، به لام بهر له وهی دهوری خوی له بهشی کوتایی
شانوی زیاندا بگپریت، گه بیشته نه و شوینهی چاوه پوانی ده کرد و
دهیشیرانی دهیگانی.

میمی دهیگوت بابم به پروالت به مردنی دایکم غه مبار بوه، به لام هر
وهک خوی پاشان بوی گپرابوونه وه، نه و کاتهی له مالیدا ته نیا مایه وه،
گوتی: «نه و ماله ی که پیاره کهی ژنیکی شهرعی و یاسایی نه بی، کهس
متمانهی پی ناکات. . له بهر نه وه له شوینیکدا خویندبوویه وه نه و کاتهی
خوشه ویستیک ده مرئ، ده بی جیوبانیک له گولی یاسه مه ن ساز بکهیت،
هتا هه موو شهویک به خه و بیبینی. هر له بهر نه وه داریکی میوی
چه قاند و به دیواره کهی نه و بهردا هلی واسی و دوی سالیک، سه ر له
نوی زه ماوهندی کرده وه و له گه ل نادیلایدای زردایکمدای ژیانی هاوبه شیان
پیک هینا.

جاری وا بوو ههستم ده کرد میمی به ده م قسه کردنه وه خه ریکه ده ست
بکات به گریان، به لام له بهر نه وهی سه رده میک به خته وهر بوه، ئیستا به
مهیلی خوی پشتی تی کرده، ددانی به جهرگی دا دنا و نه ده گریا،
پاشان بزیه کی هاتی و پالی دا به کورسییه کهی خویه وه و بوه وه به
میمی خوینشیرین سه روووخوشه کهی جاری جارن.

کاتیک قیت دانیشت، که وتوه بیری نه وهی هیشتا گه لیک بیره وه ریی
شیرینی له دلی خوی دا هه ل گرتوه و به و خوشه ویستییه بی سنوورد
دهروونه پاک و دله سافه یه وه بزیه کی شیرین نیشته سه ر لیوی. پاشان

توفانی که لا

گوتی دوی پینچ سال پروداویکی تازه پوی دا. نه ده هاته دیوی
نانخوردنه که و نه و کاته ی بابم له وی خه ریکی نانخوردن بوو پیی گوت:
«سهرهنگ... سهرهنگ... که سیکی غه واره هاتوه، له نووسینگه که ت
چاوه پوانه هه تا چای به تو بکه ویت .

بیشتر له و بهری شه قامه که وه له پشت کلّیسا، په له زه وییه کی به یاری لی بوو، له کوتاییه کانی سه دهی پیشوودا، نیمه نه و کاته تازه هاتبوینه ماکاندۆ و هیشتا دهستیان به سازکردنی کلّیسا نه کردبوو، نه م په له زه وییه به یاره و وشک و بی دار و گیا و پووته ن بوو، نه و کاته مندالان دواي قوتابخانه و له کاتی پشوو دانداندا له وی یارییان ده کرد. پاش ماوه یه ک، نه و کاته ی دهستیان کرد به سازکردنی کلّیسا، چوار کۆله که یان له به شیک له و زه وییه دا چه قاند، دیار بوو نه و شوینه ده ور دراوه و دیاری کراره بو نه وه ی دیویکی تیدا ساز بکن، پاشان دیویکی چکۆله یان تیدا ساز کرد، هتا بیکه نه شوینیک بو عه مباری نه و پیداو یستیانه ی بو سازکردنی کلّیسا که ده یهینن و له به ره وه که لکی لی وهرده گرن.

کاتیک کاری سازکردنی کلّیسا که کوتایه هات، که سیك هات و دیواره خشتیه که ی نه و چادراخه ی بهرز کرده وه و له پووکاری پشته وه ی که ده یروانییه نه و په له زه وییه به یاره، ده رگایه کی تی کرد. له نیو نه و زه وییه دا نه نانت چله گیایه کیش شین نه ببوو. سازکردنی نه و چادراخه

چكۆلە سالتىكى خايداند. جىڭگى حەوانەۋەى دوو كەسى تىدا دەبوۋە،
نىو دىۋەكە پىر بوو لە بۇنى قىل، تەنيا بۇنىكى خوش بوو لە نىو نەو
دىۋەدا بەر لووت دەكەوت و بەردەوام لە وپىشدا ماىەۋە.

كاتىك لە كارى گە چكارى دىۋارەكان بوونەۋە، ھەر نەو دەستەى
دىۋارەكانى دانابوو، قوفلىكى بۇ دەرگاگەى پشتەۋە ساز كرد و لىى دا.
مالەكە خاۋەنىكى تايىبەتى نەبوو، كەسىك نامادە نەبوو نەۋەندە خۆى
ماندوو بكات و نەو پەلە زەۋىيە لەگەل نەو شتانەى تىى دا بوون، بە
نىۋى خۆىەۋە تاپۇ بكات. كاتىك يەكەم قەشەى نەو ناۋچەىە پىى نايە
شارۇچكەكەۋە، لەگەل يەكىك لە بنەمالە ساماندارەكانى نەۋىدا، بناغەى
دۇستايەتى دارپشت، بەلام لەو كاتەدا ژنىك لەگەل مندالىكى بەرمەكان
لەو مالەدا دەژيان، ھىچ كەسىك نەى دەزانى نەو ژنە لە كۆپۋە ھاتوۋە و
چۇن توانىۋىەتى دەرگاي نەو دىۋە بكاتەۋە.

لە قوزىنىكى نەو چادراخەدا گۆزەيەكى گلى دوو كەلاۋىى قەۋزەگرتوۋى لى
بوو، شووشەيەكى دەمداچەقاۋىش بە سنگىكەۋە بە دىۋارەكەدا
ھەلواسرابوو. ئاۋى باران سەر بەردى حەۋشەكەى بە تويزاللىك گولى
ۋشكەلاتوۋ داپۇشىبوو. ژنە بۇ پاراستنى خۆى لە تىشكى ھەتاۋ،
ساباتىكى لە چىپى و چال ساز كردبوو. لە بەر نەۋەى ھىچى بە
دەستەۋە نەبوو، ھەتا مىچىك لە گەلاى خورما و نەشىاي تر دروست
بكات. لە پەناى ساباتە چىپىيەكەى دا دارمىۋىكىمى چەقاند و نانىكى بە
پووكارى دەرەۋەى نەو دەرگاگەى پوو بە شەقامەكە دەكرايەۋە
ھەلواسى، ھەتا لە شەپى شەيتان و بەلاى ناگەھان بىپارىزى.

زەۋىيەكى
كاتە تازە
بوو، نەم
ھەۋكاتە
پاش
لەكەيان
دىارى
ن تىدا
ى بۇ
ۋارە
كە
نەو
خە

کاتیک هاتنی قه شه له سالی ۱۹۰۳ دا پراگه یه نرا، ژنه هیشتا له گه ن
منداله که ی دا له نیو نه و ماله دا ده ژیا، کومه لیک له خه لکی شار به ره و
پینگای سه ره کی که وتنه پئی، هه تا له وی چاوه پروانی هاتنی قه شه بن
تیپی موسیقای گونده که یش خه ریکی لیدانی کۆپله یه کی هه سنبزونی
بوون، له ناکاو مندالیک به هه ناسه برکی و هه لاتنه لات هات و گوتی،
هینستره که ی قه شه که ییشیتۆته سه ر کلکه ی پینگاکه و نه وه نده ی نه ماوه
بگانه ئیره، پاشان تیپی موسیقا شوینگۆرکیان کرد و ئاوازکی
حه ماسییان پیشکەش کرد. نه و که سه ی برپیار بوو وتاری پیشوازیکردن له
قه شه بخوینیته وه، چوه سه ر سه کۆیه ک و چاوه پروان مایه وه، هه تا قه شه
ته شریف دینی، به لام پاش ماوه یه ک لیدانی ئاههنگه حه ماسییه که بچرا.
که سه وتارییژه که له سه ر سه کۆکه هاته خواری و خه لک به
سه رسوورمانه وه چاویان به پیاویکی غه واره که وت به سواری هیستریک و
چه مه دانیکی گه وره وه، که هه تا نه و کاته ماکاندۆ شتی وای به خۆیه وه
نه دیبوو، هاته نیو شاره وه. پیاوه که به نیو شاردا تی په پی، به بی
نه وه ی به سیله ی چاویکیش له م لاو نه و لای خۆی پروانیت، ته نانته
نه گه ر قه شه یش به مه به ستی سه فه ر جلوبه رگی ئاسایی له به ر بکرده یه،
هیچ که سینک بیری له وه نه ده کرده وه نه و پیاوه تا وه سووته به و دۆلابه
سه ربازیانه وه، قه شه یه ک بی و جلوبه رگی ئاسایی له به ر کرد بی.
له راستییدا نه و قه شه نه بوو، هه ر راست له و کاته دا، له گه ره کیکی تری
شاره وه له پینگایه کی سه ربه ره وه، خه لکی قه شه یه کی نه ناسیاوی لاواز و
پێوه له یان دیت، لابه لا سواری هیستریک بوه و داوینی عه باکه ی هه تا سه ر

کابرییل کارسیا
کاتیک هاتنی قه شه له سالی ۱۹۰۳ دا پراگه یه نرا، ژنه هیشتا له گه ن
منداله که ی دا له نیو نه و ماله دا ده ژیا، کومه لیک له خه لکی شار به ره و
پینگای سه ره کی که وتنه پئی، هه تا له وی چاوه پروانی هاتنی قه شه بن
تیپی موسیقای گونده که یش خه ریکی لیدانی کۆپله یه کی هه سنبزونی
بوون، له ناکاو مندالیک به هه ناسه برکی و هه لاتنه لات هات و گوتی،
هینستره که ی قه شه که ییشیتۆته سه ر کلکه ی پینگاکه و نه وه نده ی نه ماوه
بگانه ئیره، پاشان تیپی موسیقا شوینگۆرکیان کرد و ئاوازکی
حه ماسییان پیشکەش کرد. نه و که سه ی برپیار بوو وتاری پیشوازیکردن له
قه شه بخوینیته وه، چوه سه ر سه کۆیه ک و چاوه پروان مایه وه، هه تا قه شه
ته شریف دینی، به لام پاش ماوه یه ک لیدانی ئاههنگه حه ماسییه که بچرا.
که سه وتارییژه که له سه ر سه کۆکه هاته خواری و خه لک به
سه رسوورمانه وه چاویان به پیاویکی غه واره که وت به سواری هیستریک و
چه مه دانیکی گه وره وه، که هه تا نه و کاته ماکاندۆ شتی وای به خۆیه وه
نه دیبوو، هاته نیو شاره وه. پیاوه که به نیو شاردا تی په پی، به بی
نه وه ی به سیله ی چاویکیش له م لاو نه و لای خۆی پروانیت، ته نانته
نه گه ر قه شه یش به مه به ستی سه فه ر جلوبه رگی ئاسایی له به ر بکرده یه،
هیچ که سینک بیری له وه نه ده کرده وه نه و پیاوه تا وه سووته به و دۆلابه
سه ربازیانه وه، قه شه یه ک بی و جلوبه رگی ئاسایی له به ر کرد بی.
له راستییدا نه و قه شه نه بوو، هه ر راست له و کاته دا، له گه ره کیکی تری
شاره وه له پینگایه کی سه ربه ره وه، خه لکی قه شه یه کی نه ناسیاوی لاواز و
پێوه له یان دیت، لابه لا سواری هیستریک بوه و داوینی عه باکه ی هه تا سه ر

چوکی مه لکردوه، بۆ نه وهی له گهرمای مه تاو بیپاریزیت. چه ترکی شه قوشبوولی کردوه ته سینهری سه ری و له نزیك کلیسا به شوین مالی قه شه دا ده گه پئی. دیاره نه و که سه ی نه و هه والی ماله که ی لی پرسیبوو، بۆ خوی ناگای له مه حمودی بیزه واد نه ببوو، له بهر نه وهی پئی گونبوو: «بابه ی پۆحانی له نیو چادراخه که ی پشتی کلیسادا ده زی.

له و کاته دا ژنه که له چادراخه که دا نه بوو، به لام منداله که له نیو چادراخه که دا، خه ریکی یاریکردن بوو، قه شه له سه ر هیستره که دابه زی و چه مه دانیکی ناخراوی له نیو چادراخه که دا دانا. ده رگای چه مه دانه که قوفل نه کرابوو، هه ر به تالیك چه رمی باریک به سته بوویان، چاویکی له چادراخه که کرد و هیستره که ی به ره و نیو چه ساره که ده نگ دا و له ژیر سینه ری چه پی و گه لای دارمیویکدا به سته یه وه، پاشان چه مه دانه که ی کرده وه و هه لۆرکیکی لی ده رهینا، نه ویش به دلنیا بییه وه به نه ندازه ی چه تره که ی کۆنه و به قه در نه ویش شه قوشه پر بوو. هه لۆرکه که ی له نیو دیوه که دا به نیوان دوو کۆله که دا هه لۆاسی، چه که مانه ی له پی دا که ند و خۆی خسته نامیزی هه لۆرکه که و هه ولی دا بی سه رنجدان به منداله که، که به سیله ی چاوی ده پروانی، خه وی لی بکه وییت.

ژنه کاتیك گه پاره و قه شه غه واره که ی بینی، که پوو خساری نه وهنده بی زهوق و شهوق بوو، هه ر له کاژه لاک ی سه ری گا ده چوو به په شوکاوییه وه و به پیده زه به نیو دیوه که دا تیپه پی بوو، قه نه فه که ی خۆی مه تا بهر ده رگا که به کیش کردبوو، جله کانی خۆی و په پۆوپالی منداله که ی کۆ کردبووه و بی نه وهی نیگه رانیی گۆزه که و شووشه ده مدا چه قاوه که ی

هیشتا له گه
 قی شار به ره و
 قه شه بین
 هه سته بووین
 ات و گوتی،
 هی نه ماوه
 ناوازیکی
 زیکردن له
 تا قه شه
 که چه را
 هه لک به
 ستریک و
 بویه وه
 بی
 مانه ت
 دایه،
 لابه
 تی
 ز و
 هر

مەندامانی دەستە نوینەرایەتی پاش ئەو سەلاوە سارد و بێ وینەیی
قەشە، بلاوەیان پێ کرد. ئەوان زۆر بە سەرنجەوه هەولیان دا لە
دووخساری پێوانن، کە بە و قژە سەرە سپییە کورتهیەوه، هەر لە
کازە لاکی سەری گا دەچوو، کە بە وردی سەرنجیان دایە و لێیان پوانی،
دەستیان لێوی نەبوو، بە لکۆو لە جیگای لێو قەلەشیکی بە شیوەی
ناسۆیی تێدایە، زۆر لەوه دەچوو لە کاتی لەدایکبوونی دا، دەمی
نەبووی و پاش ماوەیەک بە چەقۆیەکی تیز و تاییەت بۆیان ساز کردبێت.
بەلام دەمە و ئێوارە ی هەمان پۆژەستیان کرد ئەو شیوەی کە سێک
دەدا، بەر لەوهی هەتاوی پۆژی دواتر لە ناسۆوه سەر دەر بێنی، هەموو
دەیانزانی ئەو کەسە کێیە. کەوتەوه بیریان ئەو سەردەمە ی کە ماکاندۆ
گوندیکی خنجیلانە بوو، ئەویان بە پووتی، بەلام بە پێلاو و کلاووه، بە
نێرکەوانەوه دیبووج سەربازە دێرینەکان ئەویان لە شەری ناوخۆیی
١٩٥٥ باش لە بیر بوو، ئەو پیاووە لە تەمەنی حەفدە سالی دا خاوەن
پەلی سەرھەنگی بوە.

نازا و نەترس و بویر بوو، لەگەڵ حکوومەتدا ناکوکییان بوو، بەلام ئیتر
لە بابەت ئەووه هیچ باسیکیان نەبیست، هەتا ئەو پۆژە ی گەپایەوه بو
نیشتمان و کاری قەشەیی ئەو ناوچە ی گرتە ئەستۆ، ژمارە یەکی کەم
نارە کەیان لە بیر ما بوو- لە بەر ئەو ی قیرەون و شەپانی بوو-
هاتنە مەنەکانی نیویان نابوو «تولەسەگ» هەتا کاتی مردنیشی ئەو نەندە ی
لە ماکاندۆدا ژیا، هەر هەرایان لی کرد: «تولەسەگ» .

£

£

هر راست له و سه روبه نده و له و پوژده و له و کات و ساته ی
توله سهگ پتی نابوه نیو ماکاندووه، نه ویش خوی کرد به مالی نیمه دا.
نم پیاوه نه ناسراوه، بی نه وهی که س چاوه پروانی بی و بی نه وهی هیچ
که سیک نیوه که ی بزانی، یان که مترین ناگاداری له کار و پیشه ی ه بی.
له و پینگا سه ره کییه ی بریار بوو قه شه ی پیدا بیته ماکاندووه، خوی کرد
به نیو شارد ا و قه شه ییش که ته وای خه لکی شار له وی چاوه پروانی بوون،
له پینگایه کی لاهه کی و سه برپه وه، خوی کرد به نیو شارد ا.

من له پاش پتوره سمی پیشوازی کردن، هاتمه وه بو مالی، تازه له پشت
میزه که دانیشتبووم، هه ندیک دره نگر له پوژانی تر- میمی به هه له داوان
هاته ژوره وه و گوتی: «به پریز سه ره هه نگ، به پریز سه ره هه نگ، به پریز
سه ره هه نگ... که سیک هاتوه و له نیو نووسینگه که دا چاوه پریتانه.

پیم گوت: «پتی بلین ته شریف بیننه ژوره وه.

می مییش وه لاهی داوه و گوتی: «له نووسینگه دانیشتوه و ده لی ده بی
نقد زوو چاوی به تو بکه ویت.

نادیلایدا، خریک بوو سوبی ده کرد به ده می ئیزابیله وه، دهستی هه لگرت
و (له و کاته دا ئیزابیل پینج سالانه بوو) چوو به لای میوانه که وه، هه تا
هه ست به غریبی نه کات. پاش ماوه یه ک گه رایه وه، هه ستم کرد شله ژاوو
نیگرانه، گوتی: «له نیو نووسینگه که دا دیت و ده چی.» نادیلایدا له
پشت مؤمدانه کانه وه هات و سه ره له نوی دهستی کرده وه به سوبدان به

ئیزابیل، منیش به دەم نانخواردنەو. گوتم: «دەبوو خولکت بکردایەت
بیتە ژوورەو».

ئەویش گوتی: «منیش ھەر ویستم بیتە ژوورەو، بەلام کاتیک چوو
ئەوی، بە نیو دیوہکەدا ھاتوچۆی دەکرد، تەنانەت وەلامی سەلاوہکەیشی
نەدامەو. لەبەر ئەوہی چاوی بپربوہ ئەو بووکەلەئی و لە سەر میزەکە
دانراو، کاتیک ویستم دیسان سەلاوہکەم دووبارە بکەمەو، بووکەلەکی
قورمیش کرد و لە سەر میزەکە دای ناوہ و چاوەکانی تی بپین، پیم وای
دەنگی شەپۆلی مۆسیقاکە نەئی ھیشت گویی لە سەلاوہکەم بیت. لەبەر
ئەوہی من لە لای میزەکە راوہستابووم و ئەویش سەری داخستبوو،
چاوی لە بووکەلەکە دەکرد.

ئادیلایدا خەریک بوو سوبی بە دەمی ئیزابیلەو دەکرد، پیم گوت:
«لەوانەبە بووکەلەکە بە لایەوہ شتیکی سەیر بووی».

ئەویش لە وەلام دا گوتی: «بە نیو نووسینگەکەدا ھەر دەھات و دەچوو،
کاتیک چاوی بە بووکەلەکە کەوت، لە جینگەکی خۆی ھەلی گرت و لەسەر
نەرزەکە دای نا، ھەر دەتگوت لە پیشدا دەیزانی بە کاری چی دی.
لەوانەبە شیوہی کارکردنەکی زانی بیت، کاتیک بو یەکەمین جار سەلاوم
لی کرد، خەریک بوو بووکەلەکی قورمیش دەکرد، پاشان لە سەر میزەکە
دای نا و دەستی کرد بە سەیرکردنی، بەلام نە بزەبەکی ھاتە سەر لیوی و
نە وتەبەک بە زاری دا ھات. سەماکردنەکی پی گرینگ نەبوو، بەلکو
شیوای کارکردنەکی بە لایەوہ گرینگ بوو.

قەت لە هاتنی کەسێک ناگاداریان نە دە کردمەو، بەر دەوام هەموو بەرزیک
میوانمان هەبوو، زۆربەیی ئەوانە میوانگە لیکی ناسیاو بوون و دەهاتن و
نەسپەکانیان لە نیو بە هاریبەندە کە دا دە بەستەو و بە تێرادیوییهو
خۆیان دە کرد بە ژووردا، ئیمەیش هەر بەو سەر و پوو خوشییەیی ئەوان
چاوه پوانی بوون، سفره مان بۆ پادە خستن و لە لای خۆمانەو جیمان بز
دە کردنەو، بە ئادیلایدام گوت: «بە دنیایییەو پە یامیکی تایبەتی
پێیە.

ئەویش گوتی: «ئەو هی جیی سەرنجە، هەلسوکه وتیکی سەیر و تایبەتی
هەیه، هەموو سەرنجی خۆی دابووە سەر بووکه له که، هەتا قورمیشەکی
تەواو بوو، منیش هەر لەوئ بووم، نەم دەزانی چ بکەم، لە بەر ئەو هی
دەمزانی هەتا ئەو کاتە هی دەنگی ئاوازه که ئاوا لە سەری بی، گویم
ناداتی. پاشان کاتیک بووکه له که سەبریک لە جیگە هی خۆی بزووت، وەك
ئەو کاتانە هی قورمیشەکی تەواو دەبی، هیشتا هەر بە پێو پاوە ستابوو،
بە چاوه زەقەکانییەو لێی پامابوو. دانە نیشتبوو، بە لکو بە سەر
میزه کهو نووشتابووەو، پاشان چاویکی لە من کرد، ئەو کاتە هەستم
کرد دەزانی منیش لە نیو نووسینگە که دام، بە لام هیچ بایه خیک بۆ من
دانانیت، ئەو هی بە لای ئەووە گرینگ بوو ئەو بوو، بزانییت سە ما کردنی
ئەو بووکه له یە چەند خوولهك دەخایه نیت، ئیتیر سە لاوم لی نە کردەو،
بە لکو کاتیک چاوی لی کردمەو، بزە یە کم هاتی. لە بەر ئەو هی پیم
وابوو بە هۆی ئەو چاوه گەورانه و ئەو گلینە زەردانە یەو دە توانییت
مروفتیکی گەورە هەل لووشی و قووتی بدا. کاتیک ئەو بزەم هاتە سەر

لئو، هر وا به مه بيه ته وه له سهر جيگا كه ي خوي پاره ستابوو. پاشان به
شيوه يه كي فهرمي، سهر يكي له قاند و گوتي: «سهره ننگ، من ده بي چاوم
به سهره ننگ بكه ويت. به حاله حال ده ننگيم ده بيست، ده تگوت له بني
بيريكي قووله وه ده ننگي ده گاته گويم، وهك نه وه ي بتوانيت، به ده مي
به ستر اويشه وه قسه بكات. هر ده تگوت له و كه سانه يه له نيو زكيانه وه
قسه ده كه ن.

هر وا كه سوبي ده كرد به ده مي نيزا بيله وه، دريژهي دايه و گوتي:
«كاتيك چووم، به نيو نووسينگه كه دا ده هات و ده چوو.

له و كاته دا بريم له وه ده كرد وه نه و غه واره يه زور شويني له سهر ئاديلايدا
داناوه و پي خوشه زوو بزاني من چون له گه لي دا ده جووليمه وه، به لام
من هه موو هو شم به لاي خوار دنه كه مه وه بوو. نه و يش سوبي ده كرد به
دهم نيزا بيله وه قسه ي ده كرد و ده يگوت: «پاشان گوتي، ده مه وي چاوم
به سهره ننگ بكه وي. خولكم كرد و گوتم، تكايه ته شريف بهينه بو ژووري
نانخواردنه كه، به لام نه وه له سهر جيگا كه ي خوي رهق پاره ستابوو،
بوو كه له كه ي گرتبوو به ده ستييه وه. پاشان سهر ي هه له ي ناوه وهك
سهر يازيك رهق پاره ستا. هر له بهر نه وه ي چه كمه ي له پي دابوو،
جلوبه رگه كه ي له پارچه ي ئاسايي دروا بوو، كراسه كه ي شي هه تا بن ملي
دوگمه ي پيوه بوو، پيم و ابوو سهر بازه. كاتيك هيچ وه لام يكي نه دامه وه و
بي ده ننگ پاره ستا، نه م ده زاني چ بليم. هر ده تگوت چاوه پروانه من له
ديوه كه بچه ده ره وه، هه تا ديسان بوو كه له كه قورميش كاته وه!»

به نادیلایدام گوت: «تو پیت وایه ده بی شتیکی گرینگ له گوریدا بی؟»
له سر جیمۆمه کانه وه چاوم لی ده کرد، نه ویش چاوی له من ده کرد و
له سوبی ده کرد به ده می نیزابیله وه. گوتی: «کاتیک چوومه نووسینگه که،
له بهر نه وهی به نیتو دیوه که دا ده هات و ده چوو سه روچاوم نه دیت،
پاشان کاتیک له دوورده وه پاوه ستا، به شیوه یه ک سه ری راگرت و وای چاو
لی کردم پیم و ابو که سیک سی سهر بازیه، هر بویه پیم گوت: «ده ته وی به
شیوه یه کی تایبته چاوت به سه رهنگ بکه ویت؟ مه به ستت نه وه یه؟»
نه وه به سه وه لای دامه وه، پاشان هاتمه وه بو ئیره هه تا پیت بلیم نه
له کی ده چی، یان باشتره ناوا بلیم نه وه هر نه وه که سه یه شیوه ی له
ده چی. سه ره پای نه وه ویش نازانم نه و چون لی ره سه ری ده ره یناوه.

من هر وا خه ریکی نانخواردنی خۆم بووم و له سه ر جیمۆمه کانه وه چاوم
له وه کرد، ده ستی له سوبه که هه لگرت و گوتی: «دلنیام هیچ په یامیک
له گوریدا نییه، قسه له سه ر نه وه نییه نه وه له کی ده چی، به لکوو نه وه
گرینگ و جینی سه رنجه، نه مه راست هر نه وه که سه یه شیوه ی نه و
ده دات، دلنیام. هر وه ک نه وه ی، که دلنیام پیاویکی سه ر بازیه،
سمبلیکی قیت و په شی پیوه یه، په نگی پوو خساری هر له په نگی مس
ده چی و جووتیک چه که یشی له پی دایه، دلنیام نه و شیوه ی که سیک
ده دا.

به کدهنگ و به رده وام بی نه وه ی ده نگی به رزی و نزمی بکات
فسه ی ده کرد. هه ستم به گه رمیی هه وا ده کرد، له وانیه هه ره له بهر نه وه

بووی، بهر بهر خه ریک بوو تووږه ده بووم. پیم کوت: «دهی نه که روابه

له کی ده چی؟
نه له وه لام دا گوتی: «نه و کاته ی ده چومه نیو نووسینگه که و
ده هاتمه وه ده ری نه م توانی به جوانی پووخساری ببینم، به لام بوابی

ببینم.

له نوویاتکرده وهی قسه کانی ماندوو ببووم، گوتم: «نقد چاکه، نقد
چاکه. نه کهر نانه که م خوارد ده چم ده ببینم.» نه و دیسان ده سستی
کرده وه به سویدان به ئیزابیل و گوتی: «له سه ره تا وه سه روچاویم نه دی،
له بهر نه وهی به رده وام له هاتوچو دا بوو، به لام نه و کاته ی نارام له پال
بیوا ره که دا پاره ستا، هر راست له و کاته دا که و ته وه بیرم نه و شیوهی
به کی ده دات و هاتم بو ئیره هه تا به تو بلیم... چاوه زه ق و حیزه کانی
دلوتنپسی و زه نه کیان لی ده باری، کاتیک پشتم تی کرد هه تا بیم
ده ره وه. هه ستم کرد زه قزه ق چاوه کانی برپوه ته پوزه پووته کانم و زیت
زیت لیان ده پروانیت.

نیر له ناکاو بیده نگ بوو.

له دیوی ناخواردنه که دهنگی که وچک ده هاته گویم. نه هاره که م خوارد و
ده سپه ده سته که م قه د کرد و نامه ژیر ده وریه که م، له و کاته دا له نیو
نووسینگه که مه وه دهنگی نامه نگیکی شاد له بوو که له قورمیشیبه که وه
هستا ورده شه پوله کانی پزایه نیو دیوه که ی نیمه یشه وه.

کورسییه کی قەدیمی و بە نیگار نەخشینرا و لە نیو
چیشخانە کە مان دایە، بابە گەورەم پیللۆهکانی خۆی لە سەر دادەنی هەتا
وشک بنەوێ. من و ئیبراهام و توبیاس^۷ و گیلبرتو^۸ دوینی ئەم دەمانە لە
قوتابخانە دەرکەوتین و بە قۆچەقانییەک و کلاویکی گەورە بو
کۆکردنەوێ پەلەوەر و چەقۆیەکی تازە و تیژەوێ، بو پراوکردن و
کوشتنی بالندەکان چووین بو مەزرا، لە نیو پێدا کە وتمە بیری ئەو
کورسییە کۆن و بیکەلکە ی لە نیو چیشخانە کە مان دایە، سەردەمێک ئەو
کورسییە بو میوانەکان بە کەلک بوێ و ئیستا هەموو شەویک ئەو تەرما
کلاو لە سەر دەنی و لە سەری دادەنیشت و چاوی خۆلەمیشە
ساردەکە ی نیو ناگردانە کە دەبرێ.

توبیاس و گیلبرتو، خەرمان خەرمان دەپۆیشتن و گەییشتنە ئەو سەری
پەزەکان. پێشنیوێ پۆ بارانیکی زۆر خەست و خۆل باریبوو، پیللۆهکانیان

⁷ tobias

⁸ gilberto

به سەر گژوگیاکاندا دەخلیسکا، یه کێکیان فیکه ی لی دەدا و دەنگی به
سۆز و بهرزی فیکه لێدانه که ی، وه ک نه و کاته ی یه کێک له نیو بۆرییه کدا
گۆرانی بلێ، به نیو دالانه سهوزه که دا دەنگی ده دایه وه. من و ئیبراهام له
پشته سه ربیانه وه یارمه تیمان ده دان، نه و به قۆچه قانی و منیش به
چه قۆ تیزه که مه وه، که ده مه که ی هه ر بریسکه ی ده هات. له ناکاو تیشکی
هه تاو چرپی و گه لا چرپه کانی به توندی له به ر یه ک په وانده وه و شتیکی
سووک، هه ر له بالنده یه کی زیندوو ده چوو، به باله فرکی که وته سەر
گژوگیاکان. ئیبراهام پرسیی: «ئه وه ت بیینی؟»

من چارم له پیش خۆم بوو، گلیبرتۆ و توبیاسم له و سه ری دالانه که دا دی
و گوتم: «نا، بالنده نه بوو... بریسکه ی تیشکی هه تاو بوو.
کاتیك گه ییشتنه لیواری چۆمه که، ئه وان خۆیان پووت کرده وه و
لاقه کانیا ن به توندی به ئاوه زولا له که دا ده کیشا، به پوا له ت ئاوه که ته ری
نه ده کردن، ئیبراهام گوئی: «له نیوه پۆوه هه تا ئیستا، ته نانه ت تاقه
بالنده یه کیشم نه دیوه.

من گوتم: «کاتیك باران ده بارێ، هیچ په له وه ریك له هیلانه که ی ده ر
ناکه وی.» باوه رپم به قسه ی خۆم کرد، ئیبراهام که وته پیکه نین... زۆر
گه مژانه پیده که نی و ده نگی پیکه نینه که ی هه ر له ده نگی خوورپه ی نه و
ئاوه ده چوو به لوله ی ئاوه سه ته کاندای شوپ ده بیته وه و ده چیته خواری.
خوی پووت کرده وه و گوئی: «ئه و چه قۆیه له گه ل خۆم ده به مه نیو
ئاوه که وه و کلاوه که م پر ده که م له ماسی.

له گه پانه وه دا ئیبراهام لای دا و چوه پشت داره کان، ویستم به شوینی دا بیوم. گوتی: «مه یه بۆ ئیره... کارم مه یه.

له جیتی خۆم دا مامه وه و له سه ر گه لا و گژوگیا وشکه له که ی قه راغ بنگاکه دانیشتم. سیروویه کی ته نیام دی که به ئاسماندا هه لده فپری و مینکی لار و پیچه لاو پیچی ده کیشا، له بهر خۆمه وه گوتم: «ئاخریه که ی نهم دوانیوه پۆیه چاوم به سیروویه ک که وت.

ئیبراهام وه لآمی نه دامه وه، له پشت داره کانه وه بیده نگ پاره ستابوو، وه ک نه وه ی هه ر گوئی له دهنگی منیش نه بوویت. له وانه یه خه ریکی خویندنه وه ی شتیك بوو بیت. بیده نگیه که ی زۆری دریزه کیشا، پاش بیده نگیه کی زۆر هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «ته ماشاکه نه وه مه موو سیروه.

دیسانه وه گوتم: «نهم دوانیوه پۆیه هه ر سیروویه ک به ئاسماندا هه لده فپری.

ئیبراهام هیشتا هه ر له پشت داره کاندای بوو، به لام نهم ده زانی چ ده کات، مات و بیده نگ بوو، سه ره پای بیده نگیه که ی له بهر خۆیه وه ده جوولایه وه، له ئازای ئەندامی دا هه ست به بیقه راری ده کرا.

-«هه ر دانه یه ک؟ به لی، راست ده که ی... راست ده که ی

ئیتز من هیچم نه گوت، له سه ر گه لا و گژوگیا وشکه کان دانیشتبوم و گویم له خشه خشی گه لا و گژوگیا وشکه کانی تری ژیر پیی نه و بوو، دیسان بیده نگ بوو، هه ر ده تگوت پۆیشیتوه و له وی نه ماوه، پاشان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و گوتی: «له گه ل منت بوو؟

بۆ دریز
نه دایه وه،
تیو دهستم
ده می، پتیم
هست من و

ده گ،
به ره و
سه ر

ره ی
ک
ل
ی
س

كاتزىمىر چوار بگە پىمەوۋە مالى. ئەو كاتە لەگەل ئىبراھام بە يەكەوۋە دەچىن بۇ قەراغ چۆمەكە.
£

£

ئەو پىاۋە غەوارەيە هات و لە مالى ئىمەدا باروبنەي لى خست و جىي خوش کرد.

لە نىو يەكك لە وەتاغە پەرەكانى دوور لە ھەيوانەكەدا گىرساۋە. ئەو وەتاغەي دەپوانىتە سەر شەقامەكە، لە بەر ئەوۋەي پىم و ابوۋ ئەو دىوۋە بۇ ئەو شوپىنىكى شىاو و گونجاۋە، لىم پوون بوو لە نىو ھۆتىلە چكۆلەكەي شاردا، ھەل ناكات. نووسراۋەيەكى نووسى و بە پشت دەرگاكەيەوۋە نووساند. (ھەتا دوو سى سال لەمەو بەر ھەر بە دەرگاكەوۋە بوو، ھەتا ئەو كاتەي دار و دىۋارى مالەكەيان رەنگ کرد.) لە پاش دوو ھەفتە ناچار بووین بۇ دابىنکردنى پىداۋىستىيە لە رادەبەدەرەكانى دەستىك مىز و كورسىي تازە بکړين.

ئەو كاتەي نامەكەي سەرھەنگ ئورلىيانقو بۆئىندىاي دايە دەستم، دانىشتنەكەمان و قسەکردنەكەمان ئەوۋەندەي خاياند، ئادىلايدا بە بى دوودلى باۋەرى کردبوۋ ئەم پىاۋە پاسپاردەيەكى گرىنگى لە لاي كەسىكى پايەبەرزى سەربازىيەوۋە پىيە، مىزى خواردنەكەي وەھا پازاندبوۋەو، كە قابىل بە شانوشكۆي شا بى. لە بابەت سەرھەنگ بۆئىندىا و كچە عازەبەكەي و كورپە سەر بزيۋەكەيەوۋە زۆرمان قسە کرد،

بى تاساسدا
پىنەوۋە يازنە لە سەر
سىمانى شىنى دىگى
«
ئەگەر وا بى نە
رىك بوو دوگەك
دەکرد و بى نە
ت ئەو سىروانە
ان دەگوتىن كاتى
بىرىسكانەرە، بى
ان چاوم بە زنا
ان پى بوو، بى
مانەيەك نىز
فىكرى نە
، بە لام بە
مدا بچم،
ى بۇ لىيان
توانم بەر

هیچ کات. نه و ساته وه خته ی به یه که وه پیمان نایه نیو نوری
نانخوردنه که له بیر ناکه م، له بهر نه وه ی پیم وا بوو، نه و جلوه رگه
نارینکه من له بهرم دابوو له گه ل نه و میزه پیکوپیکه ی ئادیلایدا، که به
وردبینیه کی ته واو و بیوینه وه پازاند بوویه وه، نه ده گونجا.

دهورییه کان پر بوون له که بابی گوشتی نیچیری پاو و گوشتی کا،
خواردنه کان شتیکی تازه و نایاب نه بوون، هر نه و خواردنه بوون
هموو پوژیک له مالی ئیمه دا ده خوران، نه وه ی گرینگ و جیی بایه خ و
سه رنج بوو، پازاندنه وه ی میزه که و دانانی نه و دهورییه چینیا نه بوو، که
له په نای نه و جیمۆمانه دا بریقه بریقیا ن خستبوه ولات و سه ر میزه که
له گه ل پوژه ئاساییه کانی مالی ئیمه دا گوپرانیکی زوری به خویه وه
دیتبوو. خیزانم سه ره پای نه وه ی دهیزانی هر میوانیکمان هیه، هه شت
دهوری به پیکوپیکی و سه رنجیکی ته واوه وه چنیبوو، له ناوه پاستی
میزه که دا شه ربه یه کی (په رداخیکی گه وره) گه وره ی پر کردبوو له شه راب
و دای نابوو، زیاتر له نه ندازه زیاده پره ویی تیدا کردبوو، نه وه یش هموی
بو پیاویک بوو که هر له سه ره تاوه پیمان وابوو نه و کا برایه پیاویکی
خاوه ن ده سه لات و پله یه کی به رزی سه ربازییه. پیشتر هیچ کاتیک
ماله که مانم به و داب ده ستوره نه فسانه ییه نه دیبوو. نه گه ر ده سه
جوانه کانی نه بوایه، جلوه رگه که ی زور ناحه ز و گه مژانه ده هاته بهر چاو.
ده سه جوانه کانی ئادیلایدا سه ره پای جوانی و ناسکیان، له گه ل
ئارایشی پوو خساریشیدا یه کیان ده گرته وه، کاتیک پیاوه که دوگمه کانی

هو پیاوه
نه وه ندی
ته ستور
هر وا
گینه و
بیته

ییه
بو
ه

یه خه ی پینکوپیک کرده وه، هه له که م به له بار زانی و گوتم: «دوکتور نه وه زنی دوو هه م، ئادیلایدا.

ئادیلایدا پهنگی ته واو تیک چوو، تۆزی ته میکی قورس پوو خساری داپۆشی، له جیگای خۆی وشک بوو، به بزه یه که وه دهستی بۆ دریز کرد، به لام نیتر نه وه هسته وشک و فهرمییه ی کاتی چوو نه ژووره وه مان بز دیوی ناخواردنه که ی تیدا به دی نه ده کرا، ئه م میوانه تازه یه وه ک سه ریاریک پاژنه کانی توند به یه کدا کیشا و دهسته کانی به شیوه ی نیکلامکیشان هه تا لای سه ری برد و پاشان له ئادیلایدا چوه پیشی و گوتی: «به لئی خاتوون...» به لام ناوی نه هیئا.

له بهر چاوم به توندی و به هه لپه دهستی ئادیلایدای ریک ده گوشتی، تیگه بیستم نه و پیاوه مرۆقیکی چه نده په شوکی و ئاسایییه، له لای میزه که وه، له بهرانبه ر قاپ و که وچه بلووره تازه کاندای له ئاستی مۆمدانه کاندای دانیشته، شله ژاوییه که ی وه ک تکه ی پژاوی سوپیک له چاوی ده دا.

ئادیلایدا شه رابی تی کرد، دله کوئی سه ره تایییه که ی ورده ورده تیکه ل به ترس ده بوو، هه ر ده تگوت ده یه وی بلی: «زۆر باشه، هه موو شتیک وه ک بریار درا بوو، به پێوه ده چی، به لام من و تو بمانمینیت، گنگرو ماست بۆ وه ختی خۆی.

پاش نه وه ی ئادیلایدا شه رابی تی کرد و له سه ر جیی خۆی دانیشته، میمی دهستی کرد به تیکردنی چیشته که، پیاوه که پالی دا به پشتی کورسییه که یه وه، دهسته کانی نایه سه ر میزه که و به بزه یه که وه گوتی:

«بىزە حمەت خاتوون، تىكايە ھەندىك گىيام بۇ بىكولتېنە و وەك سوب بۇم
لېنى و بۇم بېنە.

مېمى لە جىي خۆي وشك بوو، لەوانە بوو لە قاقاي پىكەنن بىدات، بەلام
شوتېنەكە بۇ پىكەنن نە دەبوو، مېمى بە جىي ئەو پووى كرده ئادىلايدا و

بە بزه و سەر سوورمانەوہ لىي پرسى: «چ جۆره گىايەك دوكتور؟!»

بە شىوہى بىرمەندىك و بە منگە منگەوہ گوتى: «ھەر گىايەكى ئاسايى،

خاتوون... ھەر لەو گىايانەى دەيكەنە بەر ئەسپەكان!

جاری وا هه به زه مان له جووله ده که وی و کات خه ویکی قورس
دای ده گری، ته نانه ت جووله و سوورانی پر له په مزو پازی
میشووله کانیش له و کاته هه ستیاره دا ده بیه سستی. که پانی ناسایی
سروش له جووله ده که وی و که ردوون تووشی ناریشه و خلیسکان ده بی
و ژنه کان، به که شته نگی له خه و پاده چه نن، سه رکولمه یان وینه ی
گولدۆزی سه ر پووی سه رینه که یانی پیوه یه و له ژیر گوشار و تینی بهر
که رمای تاقه تپرووکیندا، که وه که په نجه یه کی پۆلایی که روویان پیک
ده گوشی، تووشی سه رلیشیوان ده بن و پییان وایه نیستا له ماکاندۆ
چوارشه ممه یه، پاشان هه لده ستن و ده که پینه وه، هه تا له قوربینیکدا کۆ
بینه وه و خه ونه که یان له گه ل پاستیه کاندایه که وه گری بدهن،
باسه که یان که را هه لدینی و به ناکام ده گات، له گه ل یه کدا ده ست ده کن
به ده نگوسازکردن، هه ر وه که نه وه ی تیکرایی ژنانی شار له هه ره وه زی
چینی مافوریه کی په نگا و په نگدا به شدارییان کردبی.

نه گه ركات له هه ناوی مرۆفدا هه رته و جووله يه ی ده بوو که له دهره وه له
بزوت دایه، ئیستا ئیمه ده بوايه به تابوته که وه، له ناوه پراستی
شه قامدا، له ژیر تیشکی هه تاودا بووینایه. له دهره وه کات له پهوت و
جووله دا بوو، له دهره وه درهنگ بوو، کات بزوابوو، شه و داهاتبوو،
شه ویکی شیداری مانگی سیپتامبه ر بوو، نه وان له گه ل مانگ و ژنه کانیا
دا له نیو ماله کانیا دا و له ژیر تریفه ی سهوزی مانگدا دانیشتبوون و
قه بیان ده کرد، ئیمه ی دهر به دهریش به نیو شه قامه کاند، به تینویتی له
ژیر تیشکی گهرمی تاوی سیپتامبه ردا بووین، هیچ که سیك له
پئوره سمه که مان دا به شداری نه ده کرد، چاوه پروان بووین سه روکی
شاره وانی له بریاره که ی بو به خاکسپاردنی تهرمه که پاشگه ز بیته وه و
ئیمه بگه پینه وه بو مالی خو مان.

منداله که م بچیتته وه بو قوتابخانه و بابیشم به ره و که وشه دارییه کانی
خوی بچیت و دلۆپ دلۆپ ئاوی فیئک له سه ر سه رییه وه بتکیتته نیو
ده ستشورییه که و په رداخیکی گه وره ی پر له شه ربه تی ئاو لیموی فیئک
له لای چه پییه وه دانرابی، به لام ئیستا هه لومه رجه که گوپاوه، بام یه که م
جاریک خه ریکه بریاره که ی خوی به زوری به سه ر که سیکدا بسه پیینی، له
سه ره تاوه هه ستم کرد بریاره که ی سه روک شاره وانیه، که له دهره وه ی
شار ئازاوه یه کی چر سه ری هه ل داوه، ده نگویه کی دریزخایه ن و به رده وام
و بیپه حمانه، هه موو شوینیکی ئاخنیوه، شه قامه کانی پاک و خاویئن، بی
نه وه ی سیبه ریک که وتبیته سه ر خاک و خو له خاوینه که ی، شار زیرۆحیکی
تیدا نییه و دهرگای هه موو ماله کانی گاله دراوه، له نیو ماله کانیشیه وه

قورس
و پازی
سایه
ده بی
نه ی

به

یک

نر

کو

ن

ن

ن

ن

ن

ن

ن

ن

بیجگه له و دهنگانهی پیت و وشهکانیان پر بوون له لومه و خراپه گوتن و
بی پیزی پی کردن، هیچ دهنگیکی تریان لیوه نه دههاته دهری.

منداله که له نیو دیوه که دا ره پ دانیشتوه و چاوی بریوه ته که وشهکانی و
له ویوه سهرنجی ده گوینته وه بو سهر چراکه، پاشان بو پوژنامه کان و
دوایی به په له به ره و ته رمی پیاره مردوه که، زمانی به لاله غاوهی دا
هاتوته دهری... چاوه زهردهکانی که هر له چاوی ناژهل ده چن و نیستا
نیتر به هه وه سه وه ناروانن، وه ک سه گیکی تیرو بی ئیشتییا بوی
که وتوه، منداله که چاوی لی دهکات، بیر له پیاره مردوه که دهکاته وه،
نیستا له ژیر نه و ته ختانه دا پاکشاوه، له ناکاو هه موو شتیک ده گوری،
کورسییه ک له ده رگای ئاراییشگا که وه دیته دهری و به ئاوینه یه ک و
قالبیک سابوون و ئاوی گهرم و عه تره وه خو دهکات به نیو دیوه
چکوله که دا و دهسته گه ورهکانی پر دهن له پنوک، ئه وه نیتر دهستی
کورپه که ی من نییه، بوته دهستیکی گه وره و چالاک و به توانا، بی ئه وه ی
خوی بو ماندوو بکات.

به سهرنجیکی ته واوه وه تیغه که ی به تالیکی چه رم تیژ دهکات و له و
کاته دا گوچکه، خشه خشی تیغی تیژ ده بیستی و سه ریش، بیر له وه
دهکاته وه: نه و پوک زووتر دین، له بهر ئه وه ی ئه مپو له ماکاندو
چوارشه ممه یه... به ره به ره دین... له سهر کورسییه کاندای له ژیر
سیبه ری بهر ده رگا که دا داده نیشن، به پوویه کی تاله وه و به دزییه وه چاو
لی ده کن. لاقیان ده نینه سهر لاقه کانیان و دهسته کانیان له سهر
ئه ژتویانه وه له یه کتری هه لده پیکن، قوونچکی سیفاره کانیان به

دداڼه کانيان ده گزن، چا و لي ده کهن و بيدهنگ باسي هيچ شتيک ناکهن،
له په نجره داخراوه که ي به رانبهريان و، له ماله کپ و بيدهنگه که ي
پيبيکا خاتون د پروانن، ئيستايش هر له ويډا ده ژي و نه ويش له بيري
چوه باوه شينه کاره بايييه که ي بکوژينته وه و باکه ي په رده کاني له
په نجره که ي وه ناوډيو ي ده ري ده کات، نه ويش توپره يه، شله ژاوه، به
نيو که لوپه لي سهرده مي تالي بيوه ژنيډا تي ده په پري.

دهرگاي وه تاغه کاني ده کاته وه و زوو دايان ده خاته وه، چاوه پروانه هه تا
کاتر ميره ديواره ييه که ي سهرده مي پياوسالاري له خه وي حه وتشه و و
حه و ترپوژه هه ستي و به سي که ره ت ليډان خه لاتي ياده وه ري نه و
بداته وه، له ته واوي نه و ماوه يه دا، له و کاته دا که منداله که قسه کاني ته واو
ده کات و پياوانه له سهر جيگا که ي خوي داده نيشيته وه، هر نه وه نده
ده خايه ني، ژنيک پيوستي پييه تي هه تا به مه کينه يه که ي دروومان،
ئاخرين ته قه ل له پارچه يه ک بدات و سهره به بيگوودي سواغ دراوه که ي
هه لديني، هه تا منداله که له سهر جيي خوي به ريکوپيکي دابنيشيت و
برواته مالي فيکره وه. ژنه مه کينه ي دروومانه که ي خوي هيناو ته
قورښيکي بهر هه يوانه که، ناگوئډاي که مئه ندام هر هه ول ده دات هه تا
نه ژتو وشک و نووستوه کاني له خه وه ستيي و ريبيکا خاتونيش له
هولي نه وه دايه کليله که ي بخاته نيو قوفله که وه و له بهر خويه وه ده لي:
«چوارشه ممانه له ماکاندو پوژيکي شياوه بو ناشتني ئيبليس.» به لام
هه ميسان منداله که ده جووليتته وه و کات گوپاني به سهر دا دي، هه تا نه و
کاته ي شته کان ده جووليتنه وه، زه مان له جيي خوي قه تيس ناميني و له

په گوتن و
شه کاني و
مه کان و
اوډي دا
تيستا
بيوي
هوه
پري
ک و
وه
تي
ن

جووله ناکه ویت، به لام بؤ پیاوه مردوه که کات له سهر جییی خوی
 ده مهیی و ناجوولی، له بهر نه وهی ته نانهت نه گهر دهستی منداله که یش
 بجوولیتته وه، نه وهستی پی ناکات و ناگای لی نابی و ناگایشی لی نییه.
 (له بهر نه وهی منداله که بهرده وام دهستی ده جوولیتیتته وه) له وانیه
 ناگوندا دهنگیک له موورووی ته زییحه که ی سووراندبی، پرییکا خاتونیش
 پالی داوه به پشتی کورسییه که ی خویه وه، مات و کاسه، چاول
 کاترمیره که دهکات، له سهر لیواری بهر له پووداوه که خوی لی که وتوه
 و ناگوندا هلی بؤ دهره خسی (ته نانهت نه گهر کاترمیره که ی پرییکا
 خاتون له جیی خوی چرکه یه کیشی نه کردبی) هتا دهنگیکی تری له
 ته زییحه ی بگریی و بیر له وه بکاته وه: «نه گهر تووشی باوه ئانخیل بووم
 ناوا ده که م.

پاشان دهستی منداله که دیتته خواری و ده مه تیغه که به سهر چهرمه
 هه سانیه که دا ده خسی و یه کیک له و پیاوانه ی له ژیر سیبهری دهرگا که دا
 پاوه ستاوه ده لی: «ده بی کاترمیر سی و سیخوله ک بی، چاکی بؤ
 چووم؟

ناگوندا هیشتا چاوی له دهستییه تی، هتا لاقه کانی را بکیشی و به
 کاکولکی و به په له پهل بجیته کلنسا و بلیت: «بابه، بابه...»
 باوه نانجیلش، به داماری و دهسته وه ستانییه وه له منداله که ی را
 بمینیت، له کاتی که دا زمانی به لیوه وشکه کانی دا ده سووی، به دیتنی
 ناگوندا ده لی: «بی گومان نه وه موعجزه یه!

پاشانیش هر وهك نه وهی هه مو گیانی له ئاره قه دا خووسابی و ئاو به
لاله غاوهی دا شوپراوگی بهستی، له نیو جیوبانه که ی دا ده جوولیتته وه،
به لام جووله جووله که بی سووده، بام دیتته ژورده وه و دوو کات ده که ونه
سهر یهك و تیكه ل یه کتری ده بن، کاترمیره دیوارییه که ههست ده کات له
نیوان پهریشانی منداله که و بیئوقره یی بیوه ژنه که دا گیری خواردوه، نه و
کاته، گیز و حوله و باویشك ده دات، له نیو بیده نگیه مه زنه که ی نه و
ساته وه خته دا ده که ویتته سه ماکردن و دلۆپ دلۆپ له گه ل شله مه نیی
زه ماندا داده چۆری و تیكه ل به راستیه کانی سه رده م ده بی و دیتته ده ری
و سه ری دینیتته پیئشی و به له سه ره خوییه وه ده لی: «کاترمیر راست
دوو و چلوحه وت خووله که.

بابیشم بی نه وهی زانیبیتی نه و ئیفلیجه چرکه ساته که ی تیك شکاندوه، له
وه لای دا ده لی: «کچه که م، تو له نیوان هه وره کاندان و بیووی.»
منیش ده لیم: «پیئت وایه شتیك پروو بدات.

نه ویش به ده م پیکه نین و ئاره قپرشته وه ده لی: «لانی که م له وه دلنیام
له ته وای نه و مالانه دا، برنجه کانیان ده سووتی و شیره کانیان لی
هه لده چی.

£

£

دهرگی تابووته که داخراوه، که چی من پرووخساری مردوه که م
هه رله بهر چاوه، نه وهنده به پوونی ده بیینم، نه گه ر پشتیشی تی بکه م

بەھرىم
دەچىن، زىمان
ساقىبۇ دەرىزى
وانە يە ئىگەر
م نە بىۋايە
چەنەنى
گە وردەم
تە خەتە
يۈرەت
گىزىد
نەم
تاغە
تراو

ئىنكرار بەر لووتىم بىكە وىت، ئەوۋ گە يىشتوومە تە بەر دەرگای وە تاغە كەى
بابەگە وردەم. دىسان درىژە بە رىگاگەم دە دەم و لە بەر خۆمەوۋ دە لىم:

ئەوۋ زورەكەى دايكىشم بە جى ھىشت، ھەست بە بۆنى كارتى يارىى
نۆى دەكەم، پاشان بۆنى قىل و نەفتالى دى، درىژە بە رىگاگەم دە دەم و
بە خۆم دە لىم: لەمە بەو لاوۋ بۆنى نەفتالین ناپسىتەوۋ، پاشان بە لای

چەپدا باى دە دەمەوۋ و ژىركراسەكان و پەنجەرە داخراوۋەكان بۆنىكى
تريان لىوۋ دى، لىرەدا رادەوۋەستم، پاشان سى ھەنگاۋ بەرەو پىشەوۋ
ھەلدېنمەوۋ، بۆنىكى تازە ھەست پى دەكەم و دىسان را دەوۋەستم، بە

چارى قوۋچاۋ و دەستە درىژكراۋەكانمەوۋ، گويم لە دەنگى ئادى دەبى
كە ھاۋار دەكات: «رۆلە بۆ بە چاۋى قوۋچاۋەوۋ بە پىدا دەپۆى!؟

ئەو شەوۋ لە كاتى نووستن دا، ھەستم بە بۆنىك كىرد، كە ھىچ دىۋىكمان
ئەو بۆنەى لى نە دەھات، بۆنىكى خەست و گەرم، دەتگوت چەپكىك گول
رادەوۋەشىنن، چاۋەكانم لە سەرىەك دانا و بۆنە گەرم و خەستەكەم

ھەلمزى و گوتم: «تۆيش ھەستى پى دەكەى؟

ئادى چاۋى لى كردم و ھىچ وەلامىكى نە دامەوۋە و چاۋەكانى لە سەرىەك
دانا و پوۋى وەرگىرا، دىسان پرسىمەوۋ: «ھەستى پى دەكەى؟ ھەر
دەلىى لە شوينىكەوۋ بۆنى عەترى ياسەمەن دىت.

ئەركاتە وەلامى دامەوۋە و گوتم: «بۆنى ئەو ياسەمەنانەيە كە نۆ سال
لەمەو بەر لىرە لە سەر ئەو دىۋارە شىن بىوون.

لە سەر كۆشى دانىشتم و گوتم: «بەلام كوا، خۆ ئىرە ھىچ گولكىكى
ياسەمەنى لى نىيە.

نهو له وه لآم دا گوتی: «نیستا لئی نییه، به لآم نو سال له مه و بهر که تو
له دایک بووی، پنجیک یاسه مه ن له حه وشه که دا پروابوو. شهوانه که ههوا
گهرم ده بوو، وهک نیستا بونه که ی ولاتی داده گرت.
سهرم خسته سهر شانی، کاتیک قسه ی ده کرد، چاوم له زاری ده بپری،
پییم گوت: «به لآم نه مه ده که ریته وه بو نه و سهرده مه ی من هیشتا له دایک
نه بیووم.»

— «نه و سهرده مه تو فانیکی زستانی هه ستا و ناچار بوون باغه که خاوین
بکه نه وه.»

بونه که له ویتوه ده هات، گهرم و ناسراو، ناسیاو و نزیکتر له هه موو
بونه کانی تر، به ئادیم گوت: «پییم خو شه بوم بگپریته وه نه مه چون
بوه.» چهند ساتیک بیدهنگ بوو، پاشان چهند ساتیک له دیواره
سپیکاری کراوه که پاما، که تریفه ی مانگه شه وه که پرووناکی کرد بوو،
گوتی: «کاتیک گهره تر بووی، بو خوت ده زانی گوله یاسه مه نه که چون
خوی ده رده خات.»

له مانای وته که ی نه گه ییستم، به لآم هه ستم کرد هه موو گیانم ده له رزی،
ههروهک نه وه ی که سیک دهستی به گیانم دا هی نابی. گوتم: «ههروهک
نه و مرؤفانه ی له پاش مردنیان شهوانه دینه وه و خویانمان پی نشان
ده دن؟!»

له سهر کوشی دانیشتم و سهرم له سهر شانی دانا، بیدهنگ دانیشتم،
بیرم له شتکه لیکی تر ده کرده وه، له کورسیه که ی نیو چیشتخانه که مان
که له پوژانی باراندا بابه گهرم پیلاوه کانی له سهر داده نی هه تا وشک

بئەو، ھەر لەو کاتەو ھەستم کرد پیاویکی مردوو شەوانە لە نیو
چیشخانە گەمان دا دادەنیشیت، بی ئەو ھە کلاو ھە لە سەری داگری،
چاوی لە خۆلەمیشە ساردەکانی نیو ھە چاخە ھە دەبیری، پاش چەند
ساتیک گوتم: «ھەر ھە ئەو پیاو ھە مردو ھە شەوانە لە نیو چیشخانە گەمان
دادەنیشیت».

نادی چاویکی لی کردم و بە سەر سوورمانەو ھە گوتی: «کام پیاو
مردوو؟»

«ئەو پیاو ھە ھەموو شەویک دیت و لە سەر کورسییە ھە دادەنیشیت،
ئەو کورسییە بابە گەرەم پیللەو ھە کانی خۆی لە سەر دادەنی ھە تا وشک
بئەو».

«ئەوی ھەچ مردووی ھە کی لی نییە، ئەو کورسییە یان بۆیە لە لای ئەو
رەجاغە داناو ھە خراپ بو ھە و بە کەلکی ھەچ شتیکی نایەت، ھەر لە بەر
ئەو ھە و ھەچی تر».

ئەمانە قسە ی سالیکی لە ھەو بەرن، بەلام ئەمڕۆ ھەموو شتیکی گۆرراو ھە و
ھەچ شتیکی ھە ک خۆی نەماو ھە. ئیستا من مردووم دیو ھە و ھەر ئەو ھەندە
بپووستە چاو ھە گەمان لە سەر یە ک دابنیم، ھەتا بە پوونی لە نیو تاریکایی
چاو ھە گەمان دا ببینم، ویستم بۆ دایکمی بگێرم ھەو، بەلام ئەو پووی کردە
بابە گەرەم و گوتی: «پیت وایە شتیکی ئەوتۆ پوو بدات؟»

بابە گەرەم چەناگە ی لە سەر قەفی گۆچانە ھە ی لا برد و بە سەری
نامازە ی ھە کی کرد و گوتی: «لانی کەم لەو ھە دلنیام تەواوی ئەو مالانە،
بزنجەکانیان دەسووتی و شیرە کە یان لی ھە لدا چی».

ھەو بەرکە تر
شەوانە گە ھەرا
لە زاری دەبیری
من ھیشتا لە دایک
باغە گە خاوت
بکتر لە ھەموو
و ھە ئەمە چۆن
تیک لە دیوارە
ساکی کردبوو،
مەنە کە چۆن
دەلە ززی،
«ھەر ھە ک
پیی نیشان
دانیشتم،
خانە گەمان
ھەتا وشک

نه و پوژانهى تازه هاتبوو بو ئيره، به يانييان ههتا كاتژمير حوت بوى
 دهنوست، زود به شله ژاوى و نارپكوپيكي و به كراسيكي به خه
 داچه قاوى دوگمه داره وه خوئ ده كرد به نيو چيشتخانه كه دا و قولى
 كراسه چرچولوچه چلكنه كهى ههتا ئانيشك هه ل ده كرد و شه لوارىكى
 چلكنى ههتا سه ر ناوكى هه لده كيشا و به قايشيكي تاريك له سه ر
 دوگمه كانيبه وه به نيو قه دييه وه جه ر ده دا، ها ئيستا و ها تاويكى تر
 لينگه و قووچ بكه و يت به ئه رزدا، نيو قه دى ئه وه نده باريك بوو،
 شه لواره كهى پيوه گير نه ده بوو، به پوالهت هيچ گورانىكى تيدا پووى
 نه دابوو، ته نيا نه و گورانى به دى ده كرا نه وه بوو، كه شكو و هه بيه تى
 جلوبه رگه سه ربازييه كهى بزر ببوو، ئيستا هه ر له پياويكى شله ژاوو
 خه والوو ده چوو، كه نهى ده زانى ها ئيستا ها تاويكى تر، چى به سه ر
 دى، داهاتووى ناديار و بزر بوو، هيچ هه وليكيشى نه ده دا هه تا بزاني چى
 پوو ده دا و چى پوو نادا، كه ميك پاش كاتژميرى حوت، قاوه كهى هه ر به
 بى شير ده نا به سه رييه وه و پاشان ده گه پراوه بو نيو وه تاغه كهى خوئ و

لە ژىڭ لىچىڭكە ۋە بە دەم پۇيشتىنە ۋە «بە يانى باشىكى» ساردى دەگوت
ۋە بە جىي دەھىشتىن.

نەزىكەي چوار سال لە ۋە ۋە پىش ھات بۇ ئىرە، خەلكى شار بە پىاۋىكى
كارامە ۋە ئازايان دەزانى، سەرەپاي ئەۋەي پىاۋىكى زۆر شىپىۋو
نەھەۋاۋە بوو، خەلكى زۆريان پىزلى دەگرت، پىزەكەيش بە ھۆي ئازىزى
ۋە خۇشەۋىستىيە ۋە نە بوو، بەلكوۋ لە بەر ئەۋە بوو، لىي دەترسان.

ماكاندۇ ھەر ئەۋ دوكتۇرەي لى بوو، كاتىك كۆمپانىيەي مۆز كەۋتە كارو
پىڭگاي ئاسن دەستبەكار بوو، لە ۋە كاتەۋە ئىتر وردە وردە نە خۇشەكانى لە
كەمىان دا ۋە سەر كورسى ۋە نىۋ ۋە تاغە چكۆلەكەي چۆل بوو، كەس
نە دەھات بۇ لاي، كاتىك كۆمپانىيەي مۆز دەرمانگايەكى بۇ كرىكارەكانى

خۆي ساز كرد، ژمارەي ئەۋ كەسانەي لە ماۋەي يەكەم سالى ھاتنى دا،
بۇ چارەسەر كردن دەچوونە لاي، وردە وردە لە كەمىان دا، بى گومان ئەۋ
باش دەيزانى توفانى گەلا بەرەۋ چ ئاقارىك دەپوا ۋە داھاتوۋى ئەۋ كارەي
بە جوانى لى پوون بوو، ھەر لە بەر ئەۋ ھۆيەيش، تەنانەت بە بى ئەۋەي

چاۋ لە نە خۇشىكىش بكات، دەرگاي دىۋەكەي داخست ۋە ھەلۈركىكى
كپى ۋە لە نىۋ ۋە تاغەكەي دا ھەلى ۋاسى. بە درىژاي ئەۋ ماۋەيە مېمى بە
پى پۇژانى پىشتر، ناشتايىيەكەي كە مۆز ۋە پرتەقال بوو، بۇ دەبرد ۋە

ئەۋەش مېۋەكانى دەخوارد ۋە تويكەكەكانى لە نىۋ ۋە تاغەكەدا پەرشوبلاۋ
دەكردەۋە ۋە پۇژانى شەممەيش، ژنىك دەھات ۋە دىۋەكەي بۇ خاۋىن
دەكردەۋە. ھەر كەسىك پەفتارى ئەۋى بدىبايە، دەيزانى ئەگەر

پىر ھوت نىڭ
سىكى يىخ
كەدا ۋە قىزلى
شەلۋارتكى
ك لە سار
پاۋىكى نر
ك بوو
دا پىۋى
ھىيەنى
ئەزارد
سار
چى
ر بە
ى د

شهممه یهك نه و ژنه خزمه تكاره نه یهت و دیوه كه ی بو خاوتین نه كاته وه،
نه گه ر شه نه ناخنیش بی له زبلوزال، بو نه و هیچ جیاوازی نییه.

نیتر دهستی بو په شوسپی نه ده برد، هه موو کاتی خوئی له ناو
هه لۆر كه كه ی دا پاده بوارد و شان و وشانی ده كرد، له كه له بهری
دهرگا كه وه، له نیو تاریکیه كه دا، پوو خساره لاواز و بی گیانه كه ی دیار
بوو، به سه روقژیکی ئالۆزكا وه وه چاوی بریبوه شوینیک، چاره
زهرده هه لگه پاره ی زیاتر له چاوی ئاژه له ده چون، وینه ی پیاویکی پی
ده به خشی كه نا ئومیدی به ربینی پی گرتوه و خه ریکه تامی تالی
تیكشكان ده چیژیت.

نه و كاته ی كه تازه هاتبوه مالی ئیمه، ئادیلایدا به پوآلهت وای ده نواند،
له وه من مۆله تم پی دابوو له مالی ئیمه دا بمینیتته وه، لاری نییه و ته نانه ت
پارزیشه، به لام له و پۆژه وه دهرگای دیوه كه ی له سه ر خوئی داخست و له
کاتی ناخواردندا نه هاته لای ئیمه و بیدهنگ خوئی مات کرد و له سه ر
کورسییه كه ی دانیشت، ئیتر خیزانم وه زاله هات و لیم ده هری بوو، پووی
تی کردم و به تووره یییه وه پیی گوتم: «لایه نگرکردن له و کابرا سپله به،
هه له یه کی گه وره یه و گوناخت ده گاتی، وهك ئه وه وایه نان بدهیت به
نیبلیس و پیزی لی بگری.

منیش به رده وام، هه م له پووی دلسۆزی و هه م له بهر بیده ره تانییه كه ی
به ناچاری لایه نگریم لی ده كرد. له سه ر قسه كه ی خۆم سوور بووم و
گوتم: «ئیمه ده بی ناگامان له م پیاوه بی. نه و له م دونیا به دا هه یچ
كه سوکارێکی نییه و تۆدی پیویستی به یارمه تی ئیمه هه یه.»

پاش نه وهی پښتگای ناسن که وته کار، دهرگای به خته وهی به سهر
ماکاندو دا کرایه وه، خه لگیکي زور پڙابوونه نه وی و سینه مایه ک و چند
پارکیکي گه شتوگوزاریشی تیدا ساز کرابوو. له و شارهدا کار بو هه موو
که سیک هه بوو. هیچ که سیک بیکار نه بوو، بیجگه له و، که دهرگای له سهر
خوی داده خست و هه تا نه و پوژه له ناکاو و له کاتی نان و چایی
خواردنی به یانیدا هاته دیوی نانخواردنه که و به شیوهی تایبته تی خوی،
به دلخوشییه کی له پاده به دهره وه له بابته داهاتووی شاره وه که و ته
قسه کردن و گوتی: «کاتیك به توفانی گه لا پاپیین و خووی پی بگرین،
هه موو شتیك گورانی به سهردا دی.»

له پاش چند مانگیك هه موو ئیواره یه ک بهر له خورئاو ابوون ده هاته سهر
شه قام و هه تا دواساته کانی پوژ له بهر دهرگای ناراییشگا داده نپشت و له
باسه گشتییه کاندا به شداریی ده کرد.

دوکتوره کانی کومپانیای موز پییان خوش نه بوو نانودوی بپرن، ههر بویه
له سالی ۱۹۰۷ دا نه و کاته ی له ماکاندو نه خوشیكت بو دهرمان دست
نده که وت نه وی له بیر مابی و خویشی به ته وای هیوا پراو بیوو،
یه کیکیان پیشنیاری به نووسینگی سهرۆکی شاره وانی کرد، که به
ناگاداری هه موو پسپوره کانی شار بگه یه نیته، هه تا بو تا پوکردنی
شه هاده کانیان سهردانی نه و شوینه بکه ن. کاتیك له پوژی چوارشه ممه دا
نه و ناگادارییه یان به هه موو شوینه کانی شاردا بلاو کرده وه، له وانه یه
له وه تیگه ییشتی و زانیبیتی مه به ست له و ناگادارییه نه وه و پاری پوی
بووکه وله، من له بابته هوکاره باشه کانی نه و کاره وه به خهستی له گه لی

ماوهی ئەو چەند ساڵە کارکردنەدا لە سەر یەکی دانابوو، (بە دڵنیاوییەوه
پۆلێکی کەمیش نەبوه، لە بەر ئەوهی تا ئەو کاتەی لە مائی ئیمەدا بوو،
هیچ شتیکی نەدەکری و بەشی میمی دەکرد هەتا دووکانەکی پی
پرازینتیەوه.) بیجگە لەوانە، لۆدەیهک پۆژنامەی کۆن کە بە زمانی ئەو
نووسرابوون و سووراحی و دەستشۆریک و هەندیک شتی بی بایەخی تر،
هەر دەتگوت تەواوی ئەو کەلوپەلانی شتیکیان لەگەڵ، دایەگەرەم
ئەوانەیی بە شتیکی شووم و شەیتانی دەزانین.

وەک لە بیرم بی دەرگای ئەو دیوه لە مانگی ئۆکتۆبەر یان تۆفەمبەر
بەسترا، (سی سال بوو میمی و دوکتۆر لە مائی ئیمە پۆیشتبوون.) لە بەر
ئەوهی لە سەرەتای سالی دوایدا، لەو دیوهدا دەژیام و جارجارە خەونم
بە مارتینەوه دەدیت. پیم خۆش بوو پاش زەماوه نەدەکەم لە نیو ئەو
دیوهدا بزیم، زۆری بە دەوردا دەهاتم و پیشنیارم بە دایەگەرەم دەکرد،
ئێتر وەختی ئەوه هاتو هەتا قوفلی ئەو دەرگایە بکریتەوه و قەدەغە و
قۆرغ لە سەر خۆشترین و ئارامترین ژووری نیو ماله کەمان هەل بگیریت.
ئەو کاتەی هیشتا دەستمان نەکردبوو بە دروونی جلو بەرگی بووکیفیم،
هیچ کەسیک لە بابەت دوکتۆر و تەنانەت ئەو دیوهی کە ئیستایش بە شیک
بوو لە وجودی ئەو هیچی بە من نەگوتبوو. ئەو وەتاغەیی کە بە شیک بوو
لە کەسایەتی ئەو و نەدەکرا هەتا ئەو کاتەی کەسیک لەو مالهدا بمایە و
ئەوی لە بیر بمایە هەر وا بە ئاسانی لەوماڵەیی جوی بکەیتەوه.

بە تەما بووم بەر لە کۆتایی ئەو ساڵەدا زەماوه نەدەکەم، نازانم هەر ئەو
بارودۆخە بوو (ئەو بارودۆخەیی بوو بە هەوین و کەسایەتیم لە سەر دەمی

میشتیکی
م یە سەر
تاکەم.
بایەیی بوو یان نە
دارەکی هات
هە هیچ کۆتایی
کەم دا دەرد
پیشینی
سەب
و هات
سەمان
سراو
زیی
نە
نە

مندالی و میترمندالیدا به پتی نهو بیچی گرت) که پواله تیکی کالی له
 که سایه تیبه کانی نهو سهر دهمه ی پی نیشانی من دا، یان.. نا. به لام
 نهوه ی به لای منهوه پوون و ناشکرایه نهوه یه، لهو سه روبه نده دا که
 خهریکی ته داره کی زهماوه نده که ی من بوون، هه موو شتیک به لامهوه
 نالوز و شیواو بوو، هیشتا من سهرم له پازی نوریه ی شته کان دهر
 نه ده هینا، به نیو شه پوله نالوزه کانی خه یالم دا ده که پیمه وه بقو سالتیک
 له مهو بهر و مارتینم وه ک تارماییه ک دیته بهر چاو، له وانیه هه ره بهر
 نه وه یش بی، پیم خوشه نیستا لهو وه تاغه دا له ته نیشتمه وه دانیشتی،
 هه تا خوم پازی بکه م پیاویکی راستی له گوپردایه، نه ک ده ستگیرانیکی
 خه یالکردی نیو خه وه کانم، به لام زاتی نه ده کرد نهو باسه له گه ل زردایکم
 دا بینمه گوپی.

باشترین و ناسانترین ریگا نهوه بوو پیی بلیم: «دهمه وی نهو قوفله
 بکه مه وه، میزه که له بهر په نجره که دابنیم و ته خته که یش بنیم به
 دیواره که وه و گولدانیکی میخه که له سهر تاچه که دابنیم و چلیکیش
 عوود له سهر دهرگای چوونه ژوره وه که...» به لام ترس و دله کوتی من
 له گه ل وینه یه کی ته مومزاوی ده ستگیرانه که م دا ناویته ببوو، من نهوم
 وه ک شتیک و ههمی و دوره ده ست ده هاته وه بیر و ته نیا پواله تیم
 ده هاته بهر زهین و نهوه ی دهمدیت: سمیله ره شه قه ترانییه که ی، سهری
 که به حالتیک و دوو به لا به لای چه پی دا خوار ببوه وه و کو توشه لواره
 چوار دوگمه بییه که ی بوو.

له كۆتايييه كانى مانگى ژوييه دا هاتبوو بۆ مالى ئيمه . نه و پوژه له مالى
 ئيمه مايه وه و له بابته كارىكى نادياره وه (هيچ كاتيك نه م زانى چ كارىك
 بوو) له گەل بابم له نووسينگه كهى دا قسه يان ده كرد. عه سرى نه و پوژه
 من و زردايكم و مارتين چووينه دهره وهى شار، به لام له كاتى
 گه رانه وه دا، نه و كاتهى شانبه شانى يه كترى به ره و شار ده گه رايه وه و له
 بهر تيشكى زيرپىنى هه تاودا ليم ده پوانى، هه ر له بوونه وه رىكى خه يالى
 ده چوو. هه ستم كرد له و كاته دا كه ده ليم «ده مه وى ژووره كه بۆ مارتين
 ريكوپيك بكه م...» ئە گەر بپيار بى بيره وه رىيه كانى وه وه يزم پى
 بيه خشيت، هيچ كاتيك ناتوانم وه ك مرقىكى راسته قينه چاوى لى بكه م و
 نه و خوراپرييه ي تيدا ببينم، كه بۆ ژيان پيوستم پييه تى.

له راستيدا هه تا ساليك بهر له رپوره سمى زه ماوه نده كه مان هه ر به باى
 خه يالىشم دا نه ده هات له گەل مارتيندا زه ماوه نده بكه م. نه وم له مانگى
 فيوريه دا له رپوره سمى شه و بيديارى منداله كهى پالوكۆيما دو دا ديت، من و
 چند كچىكى تر له وى بووين و گورانيمان ده گوت و چه پله مان لى ده دا و
 ده مانه ويست له وه هه له ي بۆمان په خساوه، باشتريه كه لكى بۆ خوشى و
 شادى خۆمانى لى وه رگرين. ماكاندۆ هۆلئىكى سينه ماييى لى بوو.
 گرامافونىكى گشتى و چند شوينىكى ترى بۆ سه يران كردن، به لام زردايكم
 و بابم رازى نه بوون كچىكى عازهبى وه ك من هاتوچۆى نه و شوينانه
 بكات، نه وان پييان وابوو. «نه و شيوه رابواردنانه تۆفانى گه لا له گەل
 خۆى دا هيناونىيه ته نه م شاره وه.

يى كالى...
 يان... نا...
 وه سه روينه نده...
 و شتىك به...
 يبه ي شتىك...
 ريمه وه بۆ...
 وان به مارتين...
 ته وه دانيش...
 ده سترين...
 له گەل زرداي...
 وى نارينه...
 هيش بنه...
 م و چ...
 له كرتى...
 و، من...
 يا پ...
 س...
 توش...

له مانگی فیورییه دا نیوه پوان هه وا گهرم ده بوو، له گه ل نژدایکم دا ل
 سه ر بانیزه که داده نیشین و قه راغی پارچه یه کی سپیی گه ورده مان
 داده گرتوه، بابیشم له پاش ناخواردن سه ر خه ویکی ده شکاند، نیمه
 دریزه مان به ده ورگرتنی پارچه گه ورده که ده دا، هه تا بابم له خه
 هه لده ستا به ته ق و گوت به لای نیمه دا (به پیلاوه دارینه کانیه وه) تی
 ده پیری و ده چوو سه ری فینک کاته وه، به لام له مانگی فیورییه دا
 شه وه کانی فینک و خوش بوون، دهنگی ژنان له ریوره سمی شه و بیداریدا
 له هه موو کۆلانه کانی شاردا دهنگی ده دایه وه.

ئه و شه وه ی بۆ ریوره سمی شه و بیداری چوو بووینه مائی پالۆکۆیمادۆ
 دهنگی میمی ئورۆسکو له هه موومان خوشتر بوو. ژنیکی تلیاکی و
 ره قوته ق بوو، هه ر ده تگوت ته لی خواردوه. له یه که مین وچاندا، خینو
 واگارسیا گوتی: «له ده ره وه غه واره یه ک گوئی لی گرتووین.» پیم وا بی
 هه موومان بی جگه له پمدیوس ئوروسکو بیدهنگ بووین. خینو واگارسیا
 گوتی: «له سه ره تای شه وه وه هه تا نیستا دهنگی ده هات و نه وانیه
 تریش بی نه وه ی دهنگیان لیوه بی گوئیان لی راگرتبووین. کۆتیکی چوار
 دوگمیی له بهر دایه و کاتیك لاقه کانی له سه ر یه ک داده نی مروؤ
 گۆره وییه کانی و قه یسانی گۆره وییه کانی و قه یسانی که وشه کانیشی
 ده بیینی!

میمی و ئورۆسکو هه ر گۆرانییان ده گوت که نیمه ده ستمان کرد به
 چه پله لیدان و گوتمان: «ده بی ببینه هاوسه ری نه و پیاوه!

کاتیک گه پائنه وه مالی و بیرم له و پووداوه کرده وه هر ده تگوت خه ونم
بیوه، هیچ شتیکم بو نه ده چوه وه سه ریك. نه و قسانه به شیوه یه ك به
دیواری بیره وه ریمه وه نووساون، هر ده لئی کومه لیک ژنی خه یالی له
مالیکی خه یالی دا به یه که وه دانیشتون و مندالیکی خه یالی مردوه و
چه پله یان لی داوه و گورانییان گوتوه.

ژنه کانی تر له لای منه وه سیفاریان ده کیشا، وهك سالاره ژن
دانیشتون و مله دریژه کانیان که هر له ملی دال ده چوو به ره و لای
نیمه خوار کردبو وه. ژنیک له فینکایی چه قی ده رگا که دا به په پویه کی
پانی رهش، سه ری پیچابوو دانیشتون، چاوه ری بوو قاوه که بیته کول،
له ناکاو دهنگیکی پیوانه تیکه ل به دهنگی نیمه بوو، له سه ره تاوه
ناخوش و بی ناوه پوک بوو، به لام ورده ورده وهك زهنگوله دهنگی
ده دایه وه و هه موو له شی مروقی پر ده کرد له گه رمی و ته زوو و موو چرکی
به دلی دا ده هیئا، هر ده تگوت پیاو یك له نیو کلئسادا خه ریکی
گورانیگوتنه. واگارسیا سیخورمه یه کی له لاقه برغهم کوتا، سه برم هه لئنا
و بو به که مین جار چاوم به چاوی که وت، لویکی جوان چاک و به ده ماخ
بوو، هر چوار دوگمه ی کۆته که ی به ریکوپیکی داخستبوو، به سیله ی
چاوی له منی ده پروانی.

کاتیک هات بۆ مالی ئیمه پیمان نابوه نیو مانگی ژوونییه وه، پیی خوش
بوو له ته نیشته نه و گولدانانه وه دانیشیت، که له ته نیشته لاجامه کانه وه
دانرا بوون. گوتی: «پیویسته نه و پازهت له لا بدرکینم و تویش بزانی هه تا
نیشته نه م توانیوه تیرتیر له و چاوانهت پا بمینم. نه وه بزانه نه وهی پیت
ده لیم پازی دهروونی پیاویکه، ورده ورده خه ریکه ترسی عاشق بوون
هه موو گیانی داده گری.

پاستی ده کرد، نه م ده زانی چاوه کانی چۆن، له مانگی ژوونییه دا من
هیشته نه م ده زانی چاوی نه و پیاوهی که بریاره له مانگی دیسامبه ردا
زه ماوه ندی له گه ل بکه م چ په نگیکه. شهش مانگ له وه پیش، پاش
نیوه پۆی پۆتیک له پۆزه کانی مانگی فیورییه بوو، نه و پۆزه هه موو شتیکم
بۆ بوون بوه وه. جووتیک کرمی نیرومیم دیت له بنی حه مامه که دا له یه ک
ئالا بوون و ژنیکی ده رۆزه که ریش له پۆژی سیشه ممه دا، داوای چلیک دار
لیمۆ لی کردم، نه ویش به نه ر خه یانی پالی لی دابوه وه دوگمه کانی
کوته که ی پیکوپیک بوون، شيله بزه یه ک گرتی و گوتی: «کاریک ده که م
هه موو ساته کانی شه و و پۆژی ژیانته هه ر بیر له من بکه یته وه، وینه که ت
به پشتی ده رگا که وه هه لده واسم و دوو ده رزیش هه لده چه قینمه
نیوگلینه ی چاوه کانه وه.» نه و کاته جینۆفیقا گارسیا به ده م
پیکه نینه وه گوتی: «پیاوان نه و قسه قۆر و بیئامانایانه له ژنانی
گواجیرایییه وه فیڕ بوون!

له کوتایییه کانی مانگی مارسدا، مارتین ببوه یه کیک له نه ندامانی
بنه ماله ی ئیمه، زۆربه ی کاته کانی له لای بابم پاده بوارد و هه ولی ده دا له

بابهت شتیکه وه پازی کات. من هرگیز نه م زانی نه وه چی بوو، نیستا
 نه وه چوارده سال به سر زه ماوه نده که ی نیمه دا تی ده پهری و نو
 سالیس له و ساته راده بری، که له په نجه ره ی شه مه نده فهره که وه
 خودا حافیزی لی کردم و به لینی لی و هرگرم به جوانی ناگاداری منداله که

بم

له ماوه ی نه و نو ساله دا هیچ هه والیکمان لی نه زانیوه و بابیشم که له
 چون بو نه و سه فهره بی گه رانه وه یارمه تی دا، تا نیستا هرگیز له
 بابته گه رانه وه یه وه قسه یه کی نه کردوه، ته نانهت له ماوه ی نه و دوو
 ساله ی له گه ل یه کتری دا ده ژیاين، نه م توانی جوانتر و پوونتر له و شه و
 بیداریه بیبینم، که له مالی پالوکویمادو دیتبووم، یان نه و شه وی
 یه کشه ممه ی له مانگی مارسدا بو که پره تی دووه م له کلایسا ده گه راینه وه
 دیتبووم، له نیو هوتیله که دا به ته نیا دانیشتیوو، ده سته کانی نابوه نیو
 گیرفانی کوته چوار دوگمه بییه که یه وه و گوتی: «له مه به و لاوه هه تا
 کوتایی ته مهنت بیر له من ده که یته وه. له بهر نه وه ی نه و ده رزیانه ی له
 وینه که ی تو م چه قاندبوو که وتوونه ته خواری.»

نه م قسانه ی به شیوه یه کی نه وه نده شیرین و هه سته بزوین بو کردم،
 نه ننه هوو راسته قینه ن، به لام ته نانهت نه و راستییه یش بو خو ی سه یرو
 ناسروشتی بوو. خینو وا به پیداکرییه وه گوتی: «نه و قسه یه یشی هه ر له
 فلته فلتی گواچیراییه کان ده چی.» خینو پاش سی مانگ له گه ل به رپرسی
 کو مپانیایه کدا په دوو کهوت، ده بی بلیم که سیکی وردبین و وریا بوو،

تۇفانى كەل

كاتىك ئەو يەكشەممەي مارتىن پىي گوتىم: «شىتىكى باشە مرۆڭ لەو
ئاگادار بى كە لە ماكاندۇدا كە سىك ھەيە و بەردەوام بىر لە و دەكاتەوہ.
چاوەكانى لە توورەييدا سوورسوور ھەلگەپرا بوون و پووى تى كىرد و پىي
گوت: «بە تەما بە، بە خۆپرايى دلى خۆت خۆش مەكە، دەبى لەگەل ئەو
كۆتە چواردوگمەيەتدا بە يەكەوہ بېزىن.

له ماكاندودا وهكوه پياويكي سه يروسه مه ره و بي پوج و دل مردو ناري
دهر كرد، نه گهر چي نه و پيي خوش بوو وهك پياويكي دل زيندو و
خوشمه شريف، حسابي بو بكرت، سه ره پاي نه وهي وهك كه سيني
ناساي له نيو خهلكي شاردا ده ژيا، به لام له بهر ناكاره دزيو و
چه وته كاني رابردوي (كه هيچ شتيك ناتواني له بيره وهريي خهلكدا
بيانسريته وه.) خهلكي له گه لي دا باش نه بوون و پوويه كي خوشيان
نه ده دايه، وهك نازه ليكي درنده كه سه رده ميكي زورون بووي و له
تاريكي و ته نيبيدا ژيا بي و له ناكاه سه ري هه لدابيته وه، به وردی له ژير
چاوه ديرياندا بوو، هه لسوكه وته كي به شيويه ك بوو، كه خهلكي شار
وهك نازه ليك چاويان لي ده كرد و لي بي به گومان و درپونگ بوون.
درهنگانيكي شه و له ناراييشگا ده گه پاره و ده چوه نيو وه تاغه كي و
دهرگاي له سه ر خوي داده خست، ماويه ك بوو شه وانه ناني نه ده خوارد،
هه مو نه ندamani بنه ماله پييان وا بوو له بهر ماندو و بووني ته تي ناني پي
ناخوري و ده چيته نيو هه لور كه كي و هه تا به ياني لي بي ده خوي، به لام

پاش ماوه یهك تیگه بیستم شهوانه پووداویکی سهیر له ژووره که ی دا
بووده دات. گویم له دهنگی ههنگاوه کانی ده بوو، به شیوه یهکی نقر نامۆ
د به پتدزه به نیو ژووره که ی دا دههات و دهچوو، ههروهك نهوهی له
قوولایی شهودا ده بوو میوانی پۆحی مردوویهك، که به شیک بوه له
پابردوی نهو. ههردووکیان، یانی پیاوه که ی پابردوو و پیاوه که ی نیستا،
له کپی و بیده نگیه که ی دا پیکدا هه لده شاخان، پیاوه که ی نیستا به
نوورپه بییه وه، بهرگری له که سایه تی و برپاری نه گۆپی خۆی ده کرد، ههتا
خۆی له دهستی پیاوه که ی پابردوو، که نه ویش هه ربۆ خۆی بوو پزگار
بکات. هه موو شهویك ههتا ده مه و به یان له ژووره که ی خۆی دا دههات و
دهچوو، دهتگوت ژانی کردوه، ههتا به تهواوی ماندوو بوون و ههردووکیان، نهو و دوژمنه نادیاره که ی له پی دهخست.

لهو پۆژه وه پووزه وانه کانی وه لانا و له پیی نه کردن، بهردهوام هه موو
پۆژیک دهچوه هه مام و جلوبه رگه که ی بۆنخۆش ده کرد، من ته نیا که سیك
بووم ههستم بهو گۆرانه کردبوو. پاش دوو سی مانگ، گۆرانه که ی
گه بیسته نهو پاده یه ی تهواو بۆی نیگه ران ببووم و ورده ورده به زه ییم
پی دا دههات و دلّم بۆی ده سووتا. ههردوو پوآلهت و جلوبه رگه که ی نیو
شه قامه کانی نه بوو ههستی منی بریندار ده کرد، به لکوو نهو فیکرو
خه یالانه بوو که شهوانه ده رگای دیوه که ی له سه ر خۆی داده خست،
په پۆیه کی ته پ ده کرد و قور و خۆلی پۆتینه کانی خاوین ده کرده وه و
بۆیه ی له پیلاوه کانی ده دا. نهو پیلاوانه ی له چه ند سالی پابردوو دا
نه و نه ده ی له پی کردبوون په نگیان به پوه وه نه مابوو. له وانه ییش گرینگتر

و دلّمردوو نارو
می دلّمردوو نارو
هك كه سیتی
اره دلّمردوو
ی خه لکدا
خۆشیان
بی و له
له ژیر
شار

ئەو بوو، قوتووی بۆیە و فلچە کە ی لە بن دۆشە کە کە ی دا دەشاردەو،
 ھەر وە ک ئەو ی ئەوانە شتومە کێک بوون بۆی دەبوونە مایە ی
 شەرمە زاری. ئەو شتانە ییش لە سەردە مێکدا سەریان ھەل دا، کە ئیتر
 پیاوھەکان وردە وردە دەگەنە تەمەنی کاملبوون و پوونتر لە ژیان و
 دەورو بەر دەپوانن و کە مەر سەرنج دەدەنە شتە لاوھەکییەکان و ھەموو
 توانا کانیان بۆ کارە باشەکان دەخەنە گەر، بەلام ئەو بە جیگای کارە
 پێویستی بەکان، گەر پابووە بۆ کار و کرداری سەردەمی مندالی و وە ک
 تازە لاوھەکان، زۆر خۆی بە جلو بەرگە کانییەو ھەماندوو دەکرد و شەوانە
 ھەتا درەنگانیکی شەو، ھەر خەریکی رێکوپێک کردنی لیباسەکانی بوو،
 بەلام ئیتر ئەو سەردەمی جەوانی بە سەر چوو بوو، ھەتا خۆی بە
 ھاوڕێیەکی خەیاڵییەو بەخاڵینی و دەردەدلیی لەگەڵ بکات.

خەلکی شار بە سەرنجەو لە گۆرانیەکانی ئەویان دەپوانی و بە وردی
 خستبوویانە ژێر چاوە دێرییەو، لەبەر ئەو ی وردە وردە دەنگۆی ئەو
 بلاو بوو، کە شیت و شەیدای کچی ئاراییشگەرە کە یە، نازانم ئەو
 دەنگۆیە راست بوو یان نا، بەلام بەریلاوی ئەو دەنگۆیانە کاریکیان کرد
 کە تامە زۆرییە دەروونیەکانی ئەو بۆ پرەگەزی بەرانبەر بە جوانی ببینم و
 ھەستیان پێ بکەم.

ھەموو دەمەو عەسرانیکی خەلکی دەیانبینی بەرەو ئاراییشگا کە ملی پێی
 دەگرت و پۆژ لەگەڵ پۆژیش زیاتر بە خۆی پادە گەییشت و سەرنجی
 دەدایە جلو بەرگە کە ی و زیاتر لێیان ورد دەبوو. کراسیکی ملیوان
 کورتی لە بەردە کرد و دوگمە زەردە کە ی سەر قۆڵە کە ی دادەخست و

سێزده سال له مه و بهر، له مانگی سێپتامبهردا، راست وهك ئه م
مانگهی ئیستا تیی داین، ههوا زۆر گهرم و تاچه تپووکی ن بوو، ههچ
گیانله بهرێك له جیی خۆی نه ده بزوت، زردایکم خه ریکی دوورینی
جلوبه رگی بووکی نیی من بوو، هه موو پۆژیک ئه و کاته ی با بم دوا ی نه هار
ده چوه دیوه که ی هه تا سه ر خه ویک بشکی نی، ئیمه له لای گولدانه کانی
ته نیشته لاجامه که وه، له نزیک وه جاخه گه رمه که له په نای ئیکلیک
کۆبییه که دا داده نیشته ی ن. له مانگی سێپتامبهر، له سێزده سال له مه و
به ره وه ته نانه ت بهر له ئه ویش، من هه می شه ئه و حاله ته تایبه تییه م به
سه ردا ده هات، بپیار بوو زهما وه نده که زۆر گه وره نه که ی نه وه، هه چ
په له یه کمان نه بوو، به کا وه خۆ و ورده ورده خه ریکی دوورینی جلوبه رگی
زه ما وه نده که م بووین، من هه ر له بیر ی ئه و دیوه دا بووم، زۆرم چه ز له و
دیوه بوو، ئه و وه تاغه ی که پوو به شه قامه که هه لکه وتبوو، سوور بووم له
سه ر ئه وه ی به زردایکم بلیم، ئه و دیوه با شترین شوینه بو مارتین، هه ر
له بهر ئه ویش پیم له جه رگم نا و ئیواره ی ئه و پۆژه سفره ی دل م بو
زردایکم کرده وه.

زردایکم که سه رگه رمی چینی قه ی تانیکی که تانی بوو، ته وا و ئاو ی ته ی
شه پۆله تا چه تپووکی نه کانی مانگی سێپتامبهر ببوو.

هه ر له بهر ئه وه گو تی: «نا!» به ده م بیر ه وه رییه ناخۆ شه کانی هه شت
سال له مه و به رییه وه که له بهر چاوی دا ده هاتن و ده چوون، ده سته

بهلام هوکنور له ناکاو پیتی له ناراییشگاکه بری و هاتوچوی نه کرد و له
سردار و پدفتاری نه ودا گورانیکی گرینگ پیک هات. نه و گورانه،
سردار میکی نوی بوو، نه و پنگایه ی گرتبوویه پیش و بهرده و امیش
خبریک بوو پلانی بو داد پرشت... هر بابت بوو رازی بوو پیاویک به و
کرده و ناهز و ناله باره یه و له ماله که ی دا بمینیته و و وهک تازه لیک
بری، باسی نه و بینا برووییه ی که هه موو شاری پر کرد بوو، کاریکی وای
کرد، هه موو خه لکی شار پییان و ابی نیمه مرو فگه لیک سووک و
سهرسهرین و ریز له دابونه ریت و به ها مرویییه کان ناگرین و هه موو یاسا
کومه لایه تییه کانمان له ژیر پی ناوه. فیل و ته له که کانی نه و پیاوه به
پویشتنی میمی کوتایی هات، به لام بابت سهره پای نه و هیش هر له سهر
قسه ی خوی سوور بوو پیی له هه له که ی خوی نه دده نا.

گوتم: «من هر ناگایشم له و شتانه نه بوو.»

نه و هرا و هه نگامه ی کولله کان له چه وشه وه پریان خستبوو هر له
دهنگی دووکانی دارتاشی ده چوو. زردایکم به دم قسه کردنه وه بی
نه وه ی سهر هه لبینی خه ریکی داگرتنه وه ی لیواری که تانه که بوو، گوتی:
«نه و شه وه هه موومان له پشت میزه که دانیشتبووین. (هه موومان بیجگه
له، له بهر نه وه ی له و پوژه به و لاوه که له ناراییشگاکه گه رایه وه بریاری
دا نیر هیچ کاتیک سهر به ویدا نه کاته وه، شه وانه ییش ده می له نان و ناو
نه دده دا.) کاتیک میمی هاته دیوی نانخواردنه که، دهنگی گورابوو، پیم
گوت میمی چی پووی داوه؟ له وه لامم دا گوتی هیچ نییه، پیت وایه
شتیک پووی داوه؟ به لام هر چی لیم ده پروانی نه و هیچ چاکی نه دده گوت،

له لای چراکوه هر ده جو لاره و زهوت نه ده بوو، ده تگوت ژانی کرپوه و
 پهنگی به پووخساره وه نه مابوو، پیم گوت: «بوت بمرم میمی، نه وه یو
 وات لی هات.» به لام نهو به هر شیوه یه ک بی ددانی به جه رگی دا گوت
 و، به سهر خوی دا زال بوو، هه تا نهو کاته ی له وه خستی گه رانه وه ی یو
 نیو چیشتخانه ناوپی داوه، نهو کاته بابت، ههستی به شتیگ کردبوو، پنی
 گوت، نه گه ر ناساگی بچو دیوه که ی خوت تاویک رابکشئی، به لام نهو هیجی
 نه گوت. میمی که شفه که ی دهست دایه و به ره و چیشتخانه به یو
 کهوت... پشتی له نیمه بوو... هه تا نهو کاته ی قاپ و کهوچکه که ی ل
 دهست که و ته خواره وه، میمی له چیشتخانه که دا پالی دابووب
 دیواره که وه، لهو کاته دا بابت ههستا و چوو هه تا دوکتور بهینی چاویکی
 لی بکات. له ماوه ی نهو ههشت ساله ی له مالی نیمه دا باروینه ی لی
 خستبوو، نهو یه که مین جار بوو پیویستیمان پیی ده بوو، هه موو ژنه کان
 چوینه ژوره که ی میمی هه تا به نالکول هه ندیک گیانی بو دامالین و
 چاوه پوان بین هه تا بابت ده گه ریته وه، به لام چاوه پوانییه که مان بیته ووده
 بوو... نیزابیل، نهو پیاوه هر نه هات چاویکیش له میمی بکات، نهویش
 که سیک چووبوو به شوینی دا، که ماوه ی ههشت سال جیگا و نان و ناوی
 دابویی و وه ک چاوی خوی پاراستبووی.
 هر کاتیگ نهو پوژهم بیر دیته وه، ههست ده که م هاتنی نهو پیاوه،
 به لایه کی خودایی بوه و له ناسمانه وه بو نیمه هاتوته خواری، ههست
 ده که م ته واری نهو نیگه رانی و ترس و له رز و دله کوتییه، نهو موونیک بوه
 خودا نیمه ی پی تاقی کردوته وه، هه تا نیمه بزاین دنیا شتیکی نهو نه

به نځ نښه، هر وهك نه وه وايه نيمه ههشت سال ميوانداري به رازيکمان
کردې و جلوبه رگ و پاکو خاوينيمان بو پراگرتبي. ميمى خه ريك بوو ده مرد
(لاني که م نيمه پيمان وا بوو خه ريكه ده مري.) و نهو پياوه يش راست له و
کاتوساته نه سته مه دا ده رگاي له سهر خوي داخست و ناماده نه بوو
مهنگاو يکمان بو هه ل بهينيت ه وه، نه گه ر نهو کاره يشي بکر دايه،
کرده وه يه کي مرؤفدوستانه نه بوو، به لکوو بوو پريزگرتن و نه مه کداری له
مرؤفگه ليک بوو، که ماوه يه کي يه کجار دوورودريژ پريزيان لي گرتبوو و
ناگاداريان لي کردبوو. درهنگانيکي شهو بابت گه پراوه و به نار هه تيبه وه
گوتی، به نالکو ل گياني بو داملن... چاوه پرواني داو و ده رمان و دوکتور
مه بن، هر ده تگوت له ناويکي ساردیان هه لکيشام، ميمى به دم
دامالينه که وه ورده ورده گياني وه بهر ده هاته وه و ده ژياوه، من به
توور په ييبه وه هاوارم کرد. نالکو ل و هيچي تر؟! ... به ره به ره نيمه
له شمان بو داده مالي و نه ويش ده هاته وه سهر خو، ياني نهو کاره نهوي
نه ده هيتا نيمه ههشت سالي ته واو نازاري بو بچيژين و خوي پيوه ماندوو
بکه ين؟! بابيشت که هر ده يو يست به پرووي خوي نه هيني و خوي
نه شکيني، به ميهره بانيبه کي سارد و ده ستر کرده وه گوتی: «نيرادي نيبه،
سهری خوتی پيوه مه نيشينه، پوژيک ده زانی له بهر چی بوه.

نه دوانيوه پويه زردايکم دهنگي لي هه لپري بوو، زور به توور په ييبه وه
نسه ي ده کرد، ديار بوو پووداوه که ي نهو شه وه سهر له نوي هاتبو وه
به ر چاوی.

بریسکه بریسکی نه و نه کلیله کیویبانه‌ی مانگی سیپتامبه‌ر، خه‌والووبوونی
کولله‌کان و هاسکه‌هاسکی نه و پیاوانه‌ی که به زه‌حمه‌ت خه‌ریک بوون
ده‌رگایه‌کیان له‌و‌گه‌په‌که‌دا له‌گریژه‌نه‌ده‌برد، ورده‌ورده‌ خه‌ریک بوون
بی‌ده‌نگ ده‌بوون.

زپ‌دایکم گوتی: «نه‌و‌یه‌کشه‌مه‌ی میمی و هک خاتوونیکی ته‌واو و که‌مال
خوی پازاند‌بو‌وه و له‌رپورپه‌سمی شه‌وی پیروژدا به‌شداریی ده‌کرد،
نیستایش له‌به‌ر‌چاومه و هه‌ر‌ده‌لیی دوینه‌یه. چه‌تریکی دژه‌ه‌تاوی
په‌نگاوپه‌نگی به‌ده‌سته‌وه‌بوو... میمی، میمی... نه‌و‌کاره‌وه‌ک‌نه‌فره‌ت
و غه‌ززه‌بی‌خودا‌وابوو، نیمه‌نه‌ومان له‌هه‌لومه‌رجی‌کدا له‌ده‌ست‌دایک و
بابی‌پزگار‌کرد‌هه‌ر‌له‌وانه‌بوو له‌به‌ر‌بینانی له‌برسا‌قپی‌بی، ناگادارمان
کردبوو، شوینی‌حه‌وانه‌وه‌و‌نان و ناومان‌دابوو‌یه و ته‌نانه‌ت‌ناویشمان‌لی
نابوو، به‌لام‌لی‌ره‌یشدا‌ده‌ستی‌قه‌ده‌ر‌کاری‌خوی‌کرد، بو‌به‌یانی‌نه‌و
پوژده‌له‌به‌ر‌ده‌رگای‌خومان‌دیتم، چاوه‌پروانی‌سوورپییسته‌کان‌بوو‌ه‌تا
بین و چه‌مه‌دانه‌کانی‌بو‌پاگوین، نیمه‌هه‌ر‌نه‌مان‌ده‌زانی‌نه‌و‌به‌ره‌وکوی
ده‌پوات، ته‌واو‌گوپابوو‌نه‌ده‌ناسرایه‌وه، زور‌به‌خوی‌ده‌نازی‌و‌بادیه‌وا
ببوو، به‌پوژیکه‌وه‌پاوه‌ستابوو‌له‌گه‌ل‌بابت‌قسه‌ی‌ده‌کرد، بو‌نه‌م‌کارانه
هیچ‌پاویژیکیان‌له‌گه‌ل‌مندا‌کردبوو. هه‌ر‌وه‌ک‌نه‌وه‌ی‌من‌وینه‌ی
بووکه‌له‌یه‌ک‌بم‌و‌له‌سه‌ر‌دیواره‌که‌دا‌کی‌شراپیتمه‌وه. بی‌نه‌وه‌ی‌هه‌ر‌به
بای‌خه‌یالیشم‌دابی‌خه‌ریکه‌چی‌پوو‌ده‌دات‌و‌خوم‌به‌و‌کارانه‌وه‌ماندوو
بکم، بابت‌هات‌و‌پیی‌گوتم، کارت‌به‌میمی‌نه‌دابی، نه‌و‌لی‌ره‌ده‌پوا،
به‌لام‌له‌وانه‌یه‌پاش‌ماوه‌یه‌کی‌تر‌بگه‌پیته‌وه... لی‌م‌پرسی، بو‌کوی

بابت و له نیو نه
بشاکه لپرسینه وه
بگند له ماگاندو نه
بهرانی میمی به
ببوسه راندا و
بشینیک بو خوی لیا
بگه‌په‌پانه
ببوسه راندا و

دهچی؟ به لام نه و هیچ وه لامیکی نه دامه وه. به کورسییه دارینه کانیه وه
لیتی دا و پویشت، هه ر وهك نه وهی من هاوسه ری نه و نه بم و به لكوو وینهی
بوو كه له یهك بم و له سه ر دیواریک کیشرا بیتمه وه!»

زیدایکم دریزه ی دایه: «له پاش دوو پوژ زانیم نه و ناپیاویش به یانیی
نه و پوژه پویشتبوو. بی نه وهی ته نانه ت خودا حافیزییه کی بی بایه خیشی
لی کرد بییتین. هه ر وهك نه وهی مالی خوی بوه و پاش هه شت سال ملی
پتی گرتوته بهر و پویشتوه. هه ر وهك له مالی خوی بچیته دهره وه. بی
نه وهی مالئاوایی بکات، بی نه وهی شتیك بلی... وهك دزان، من پیم و ابوو
له بهر نه وهی بو دهرمانکردنی میمی نه هاتوه بابت جوابی کردوه، به لام
کاتیک نه و پوژه له بابتم پرسی، هه ر نه وهنده ی گوت که: «من و تو ده بی
دابیشین و به دریزی باسی نه و پروداوه بکهین! ... ئیستا نه وه چوار
سال به سه ر نه و پوژهدا تی په ریوه، بی نه وهی له و بابه ته وه قسه یه کمان
کردبی.

هه ر له بهر چاوی بابت و له نیو نه و ماله گه وره یه دا شتی وا پروو ده دات،
نه ویش له مالیکدا که لیپرسینه وه نییه و هه ر که سیك هه ر کاریک پیی
خوش بی ده یكات. له ماکاندو نه وه ببوه بنیشته خوشه ی هه موو زاریک و
من هیشتا نه م ده زانی میمی به و شیوه ناحه زه چوته کلپسا و هه تا
سه ریک بی له نیو سه راندا و وهك ژنیکی قرتی و هه رزه، له نیو
سه ره ژنه کاندای شوینیك بو خوی دیاری کات. بابیشت وره ی وه بهر خوی
نابوو دهستی گرتبوو له گوره پانه که په راند بووییه وه نه و بهر، هه ر له و
سه روبه نه دها هه والم زانی، وهك من بیرم لی ده کرده وه وا نه بوه زور دوو

نه پویشتوه و له گه ل دوکتور له و ماله دوو نه فشه ی سهر کولانه که دا به
 یه که وه ده زیان. ههروهک دوو به راز زیانی هاوبه شیان پیک هینابوو، هه
 سه ریشیان نه کردبوو به کلئسادا. سه ره پای نه وه ی میمی وسلی
 پاکبوونه وه ی کردبوو، پوژیک به بایتم گوت خودا توله ی نه و کاره
 ناحه زیان لی ده کاته وه و نه ویش هیچ وه لامیکی نه دامه وه و هه روا نارام
 و له سه ره خو دانیشتبوو، وهک نه وه ی نه بای دیبی و نه بووران. ته نانه ت
 پاش نه وه ی نه و نابوو چوونه ی لی ئاشکرا ببوو سه ره چه رمه که ئاو
 بردبووی... سه ره پای نه وانیش له ناخی دلمه وه پازیم کاره کان به و
 شیوه کۆتاییان پی هات و دوکتور لیره پویشت. نه گهر نه وه پووی
 نه دایه، نه و گنده پیاوه ئیستایش هه ره له و وه تاغه دا بوی که وتبوو. کاتیک
 زانیم ئیره ی چۆل کردوه و هه موو که لوپه له که ی له چه مه دانیک ناوه و
 پویشتوه، له ناخی ده روونه وه هه ناسه یه کی به ئاسووده بییم هه لکیشا،
 به ئاواتی دلگه ییشتبووم.

سه ره پای نه وه ی ماوه ی هه شت سال بوو چاوه پوانیی نه و ساته وه ختم
 ده کیشا، پاش دوو چه وتوو، میمی دووکانیکی دانا و مه کینه یه کی
 دروومانی بوو، به و پوولله ی له م ماله دا خستبوویه سه ریه ک
 «دامستیکیکی» تازه یشی کریبوو، نه و کاره ییم به بیړیزی به رانه ره به
 خۆمان ده زانی و به گوئی بابیشتم دادا، سه ره پای نه وه ی هیچ
 وه لامیکیشی نه دامه وه به جیگای نه وه ی له و کاره توورپه و نارپه حه ت بی،
 زۆریشی پی خوش بوو، ههروهک نه وه ی پیی وابوو (به و هه موو
 له خو بردووییه و فیکر و هۆش و دلئاوایی و بی عه قلیه شییه وه) پیی وابوو

تۆفانى كەلا

بەو كارە دزىو و ناحەزانە يەو شويىنىكى لە بەهەشت بۆ خۆى مسۆگەر
كردوہ. پىم گوت: تا ئىستا ئەوہى كردووتە و خۆت پىوہ ماندوو كردوہ
بۆتە رەنجى قالۆنچە و لە پىناوى ئەو بەرازانەدا بە فىرۆ چوہ، كە چى ئەو
وہك ھەمىشە ئارام و لەسەرخۆ گوتى: «پۆژىك ھەموو شتىكت بۆ پوون
دەبىتەوہ.»

به پيی گيړانه وهی کتیبیک، دیسامبه روهك به هاریکی چاوه پروان
نه کراو گه بیشتی و مارتینیش له گهل ئەودا سه ری هه ل دا.
پاش فراوین هات بو مالی ئیمه، به چه مه دانیک و کۆته
چواردوگمه که یه وه، ئەم جاریان خاوین و ئوتوو کرابوو... هیچی به من
نه گوت، یه کراست چوه نووسینگه که ی بابم، هه تا له گهل ئەودا قسه
بکات، پیشت زه ماوه نده که بو یه کیک له پۆژه کانی مانگی ژوونیه دیاری
کرابوو، به لام دوو پۆژ له پاش گه پانه وهی مارتین، له مانگی سیپتامبه ردا،
بابم دایکمی بانگ کرد و پیی گوت زه ماوه نده که له پۆژی دووشه ممه دا به
پتوه ده چی، ئەو پۆژه ی زردایکمی بانگ کرد، شه ممه بوو.
جلوبه رگی بوو کینیه که ی من کاریکی وای نه مابوو، مارتین هه موو پۆژیک
ده هات بو مالی ئیمه. له گهل بابم قسه ی ده کرد و ئەویش له کاتی
نانخواردندا بو چوونه کانی ئەوی بو ئیمه ده گيړاوه. من ده سگیرانه که م
باش نه ده ناسی، هیچ کاتیک دوو به دوو به یه که وه دانه نیشته بووین دوو
قسه بکهین، به و حاله ی شه وه له نیوان بابم و مارتیندا دۆستایه تیه کی

بە پێی گێڕانه وهی کتیبیک، دیسامبه روهك به هاریکی چاوه پروان
نه کراو گه بیشتی و مارتینیش له گهل ئەودا سه ری هه ل دا.
پاش فراوین هات بو مالی ئیمه، به چه مه دانیک و کۆته
چواردوگمه که یه وه، ئەم جاریان خاوین و ئوتوو کرابوو... هیچی به من
نه گوت، یه کراست چوه نووسینگه که ی بابم، هه تا له گهل ئەودا قسه
بکات، پیشت زه ماوه نده که بو یه کیک له پۆژه کانی مانگی ژوونیه دیاری
کرابوو، به لام دوو پۆژ له پاش گه پانه وهی مارتین، له مانگی سیپتامبه ردا،
بابم دایکمی بانگ کرد و پیی گوت زه ماوه نده که له پۆژی دووشه ممه دا به
پتوه ده چی، ئەو پۆژه ی زردایکمی بانگ کرد، شه ممه بوو.
جلوبه رگی بوو کینیه که ی من کاریکی وای نه مابوو، مارتین هه موو پۆژیک
ده هات بو مالی ئیمه. له گهل بابم قسه ی ده کرد و ئەویش له کاتی
نانخواردندا بو چوونه کانی ئەوی بو ئیمه ده گيړاوه. من ده سگیرانه که م
باش نه ده ناسی، هیچ کاتیک دوو به دوو به یه که وه دانه نیشته بووین دوو
قسه بکهین، به و حاله ی شه وه له نیوان بابم و مارتیندا دۆستایه تیه کی

گرم و پتو بیچی داکوتا بو، بام به شیوهیه که له گه لی تیکه ل ببوو
نه نه هو بریاره نه و له گه ل مارتیندا زه ماوه ند بکات، نه وه ک من.
سه ره پای نه وه ی به ره به ره له پوژی زه ماوه ند که نزیکه ده بوینه وه، هیچ
شادی و خوشییه که دهروونی دانه گرتبووم، به لام هیشتا من هر له
که شوه وای نه و پوژگارهدا ده ژیام که مارتین، پیکوپیک و پاک و خاوین،
دهسته کانی راده وه شاندا و قسه ی ده کرد و دوگمه کانی کوته
چار دوگمه که ی ده کرده وه و ده یبه ستنه وه.

پوژی به کشه ممه پیکه وه نانوچای نیوه پوژمان خوارد، زردایکم به
شیوهیه که کورسییه کانی دانابوو، مارتین شانبه شانی بام دانیشتبوو، سی
کورسی که وتبوونه نیوان من و نه وه وه. له ماوه ی نانخواردنه که دا من و
زردایکم بیده نگ بووین. مارتین و بام له بابته بارودوخی ئابووری و
کاره وه قسه یان ده کرد و من سی کورسی له و لای نه وانه وه دانیشتبوووم و
به سه رنجه وه له پیاویکم ده پروانی که له سالی داهاتوودا ده بوه بابی
منداله که م و من هیچ هه ستیکم به رانبه ری نه و نه بوو.

له ژوری نووستنه که ی زردایکم دا شه وی به کشه ممه، جلوبه رگی
بووکی نییه که م تاقی ده کرده وه، وینه که م له ئاوینه که دا بی پره نگ و
پاکو خاوین بوو، هه ور یکی سپی که هر له توژی ئارد ده چوو ده وروپشتی
تانیبووم، نه وه پوچی دایکمی بیر ده هی نامه وه، له نیو ئاوینه که دا به
خوم گوت: «نه وه منم، ئیزابیل، ئیستا وه ک بووکیک جلوبه رگم پو شیوه،
که بریار وایه به یانی پوژی زه ماوه ند که ی بی.»

کی چاوه پروان
نیک و کورت
بیچی به من
نه ودا قسه
نییه بیاری
نیپتامبه ردا
هه ممه دا ب
بوو پوژیک
له کانی
گیرانه کام
ووین بوو
هه تییه کی

خۆم نە دەناسییەو، هەستم دەکرد یاد و بیرەو هەریه کانی دایکم لە سەر
لەشم قورسای دەکن. مێمی چەند پۆژیک لە مەو بەر، راست ئا لێرانەدا،
لە بارەى ئەو وە قسەى بۆ کردبووم، بۆى گێرا بوومەو کە پاش
لە دایکبوونم، دایکم جلوبەرگی بووکیئیی لە بەردا بوە و لە نیو
تابووتە کە دا پراکشابوو، ئیستا کە لە نیو ئاوینە کە دا لە خۆم دەپوانم،
جەستەى دایکم دیتە بەر چاوم، کە لە نیو پارچە یەکی کە تانی چرچولۆچ
و تەپوۆزاویدا، لە ئامیزی گۆردا پراکشاوە.

من لە دەرەو هەى ئاوینە کە دا بووم و دایکیشم لە نیو ئاوینە کە دا
پراوە ستابوو، هیشتا زیندوو بوو، چاوی لى دەکردم. دەستەکانى دریز
دەکرد و هەولێ دەدا هەست بە و مەرگە بکات کە بە یە کە م ئالقه کانی
تارای بووکیئییە کە ی منەو نووسابوو، راست لە پشتە سەرى منەو، بابم
لە ناو پاستى ژوورى نووستنە کە دا، بە سەرسوو پمانەو گوتى: «لە نیو
ئەو جلوبەرگە بووکیئییە دا راست وەك خۆى دەچى.

ئەو شەو من یە کە م نامەى ئەویندارى و لە پاستیدا ئەو ئەلین و دوایین
نامە گەییشتە دەستم، پە یامیک بوو لە لایەن مارتینەو کە بە پینووس لە
پشت بەرنامەى سینە مادا نووسرابوو، نووسی بووی: «لە بەر ئەو هەى ناتوانم
ئەمشەو لە کاتى دیاریکراودا خۆم بگە یەنمە ئەوئ بە یانى زوو لە کاتى
دانپیداناندا خۆم دەگە یەنمە لاتان و بە سەر هەنگیش بلین ئەو شتەى کە
لە بابەتییەو قسە مان کردبوو جیبە جى کراو، بە و هۆیەو ناتوانم خۆم
بگە یەنمە لاتان. ئەرى بە راستى تۆ دەترسى؟! (م)

به خوتندنه وهی نهو نامهیه وهك نهوهی ده میان پر کردبیتم له ئاردیکی
 بیتام، چوم بو ژوری نووستنه که م، پاش دووسی کاتژمیر کاتیک
 زردایکم هات و له خوی ههستاندم، هیشتا ده م هه ر تامی تالی تیدا
 بوو.
 ماره به کی زوری پی چوو هه تا هاتمه وه سه رخۆ و به ته وای به خه بهر
 ماتم. له نیو نهو جلو بهرگه بوو کینیه دا، هه ستم کرد ده و روبه رم به
 شووبایی شیداری به یانییه ک ته راوه، که بوئی میسکی لیوه دی، ده م
 رشک ببوو، راست وهك نهو کاته ی مرۆف سه فه ریک ده ست پی ده کات و
 نانگی له زاردایه و به ئای نیو ده می ته پی ده کات و هه ر چه نده هه ول
 ده دا بوئی ناخووسی. پیره سمه که له کاتژمیر چواری دوانیوه پودا له
 هۆلی میوانداریدا دهستی پی کردبوو. من هه موو میوانه کانم ده ناسی،
 به لام به لای منه وه ته و او گوپرا بوون و وهك غه واره ده هاته بهر چاوم.
 پیاره کان کۆتوشه ئواریان له بهر کردبوو، ژنه کانیش کلاویان کردبوو
 سه ریان و قسه یان ده کرد.

کلپسا که خه لکیکی وای لی نه بوو. منیش وهك لاویکی متفه پکراو که
 به ره شوینی قوربانیکردنی ده بهن. به نیو پیره وه که ی ناوه راستدا
 ده پزیشته پیشی و چند ژنیك سه ریان به ره و لای من وه رسوو پاند و
 چاریان لی کردم. توله سه گ، به و جهسته پیره له یه وه به پوزیکه وه
 پاره ستابوو، ته نیا که سیك بوو له نیو نهو خه ونه ئالۆز و پر له ژاوه ژاوه
 ده دا، پوونتر و راستیتر ده هاته بهر چاو، له پلیکانه کانی میحرابه که وه
 مات خواری به و دهسته لاوازانه یه وه دهستی دام به دهستی مارتینه وه.

«ایکم له سهر
 راست نا لیرانه دا
 بوومه وه که پاش
 دا بوه و له نیو
 له خۆم ده یوانم
 نه تانی چرچولوی
 یو ئاوینه که دا
 سته کانی درز
 که م ئالفه کانی
 ی منه وه، بام
 تی: «له نیو
 لین و دواین
 پینووس له
 وهی ناتوانم
 و له کانی
 شته ی که
 توانم خۆم

مارتینیش له سه ره خو و لیو به بزه شانبه شانم پاره ستابوو. هه ره به و
شیوه یه ی له پئوره سمی شه و بیداری مندا له که ی پالۆ کۆیما دۆدا دیتیبووم،
به لام لیته دا کراسیکی ملیوان کورتی له بهردا بوو، وه ک نه وه ی بیهوی به
منی بسه لمینی، نۆد به دهوری خو ی دا هاتوه، هه تا له پۆژی
زه ماوه نده که دا خه یالی تر له پۆژه ئاساییه کان بیته بهر چاو.

به یانی نه و پۆژه، کاتی که پاینه وه بو مالی و پاش نه وه ی برزاواکان نان
و چایی به یانیان خوارد و له گه ل یه کدا گهرمی قسه بوون، میترده که م
پۆیشته ده ری و هه تا کاتی خهوی دوانیوه پۆ سه ری به ماییدا نه کرده وه.

زپدایکم و بایم منیان هه ره به بای خه یالی شیدا نه ده هات و ئاورپیکیشیان لی
نه دامه وه، نه وان کاریکیان کرد پۆژه که به شیوه یه ک تیپه ریته و هه ست
به وه نه کری نه و دووشه ممه یه نامۆ و نا ئاسایی بیته بهر چاو. کراسی

بوو کینییه که م دا که ند و له نیو کۆمیده که م خست، له و کاته دا له فیکری
دایکم دا بووم، بیرم له وه ده کرده وه: «لانی که م هه ره نه بی نه م
شپوشیتالانه به کاری پۆژی مردنه که م دین.

کاک ی به پوالت زاوا، کاتر میر دووی پاش نیوه پۆ گه رایه وه بو مالی و
گوتی نه هاریشی خواردوه، کاتی که چاوم لی کرد، قژی کورت کرد بو وه،
له بهر خو مه وه گوتم، نه م مانگی سیپتامبه ره به شادی و خو شی

ده گزه ری. مارتین له ته نیشته مه وه دانیشته و ماوه یه کمان به بی دهنگی
تیپه ر کرد. ماوه یه ک به و شیوه یه له لای یه که وه دانیشته ن. بو یه که مین
جار له ماوه ی ته مه نم دا له هاتنی شه و ده ترسام. له وان یه پوو خسارم

له بهر خو مه وه گوتم، نه م مانگی سیپتامبه ره به شادی و خو شی
ده گزه ری. مارتین له ته نیشته مه وه دانیشته و ماوه یه کمان به بی دهنگی
تیپه ر کرد. ماوه یه ک به و شیوه یه له لای یه که وه دانیشته ن. بو یه که مین
جار له ماوه ی ته مه نم دا له هاتنی شه و ده ترسام. له وان یه پوو خسارم

هه ره به و
شیوه یه ی
به لام لیته
منی بسه لمینی
زه ماوه نده
به یانی نه
و چایی به
پۆیشته ده
زپدایکم و
نه دامه وه
به وه نه کری
بوو کینییه
دایکم دا
شپوشیتالانه
کاک ی به
گوتی نه
له بهر خو
ده گزه ری
تیپه ر کرد
جار له ماوه

نهوهی درکاندبی. وهک نهوهی مارتین له ناکاو ههستی پی کردبی، سهری
 هینا بن گویم و گوتی: «بیر له چی دهکه یته وه. ؟
 ههستم کرد شتیك دهست دهخاته دلنه وه، نه م غهواره یه به شیوه یه کی
 خزمانه و هاورپیانه له گه لم ده دوا. سهرم هه لبری و له و شوینه ی که
 سینتامبه ر له توپیکی گه وره ی زیرین و مانگیکی گه وره ی بلورین ده چور
 روانیم و گوتم: «بیرم له وه ده کرده وه نهوهی له هه موو شتیك بو نیم
 گرینگره و پیوستیمان پییه تی، بارینی بارانیکه.
 £

£

نه و ناخرین شهوهی له بهر هه یوانه که دانیشتبووین و قسه مان
 ده کرد، هه وا زور له شه وه کانی تر شیدارتر بوو. دووسی پوژتیک دوا ی نه و
 شه وه له ناراییشگا گه رایه وه خوی کرد به دیوه که ی خوی دا، بی نه وه ی
 نارپتیک له پشته سهری بداته وه، ده رگا که ی له سه ر خوی پیوه دا. نه و
 شهوهی له بهر هه یوان دانیشتبووین، شه ویکی گه رم و تاقه تپرووکین بوو،
 له ده گهن شه وانه بوو که نامیزی ژیان لیورپیز بوو له خوشه ویستی و
 مؤفدوستی. نه وه ی له نیو نه و گره مشقه لانه دا هه ست به زیندووویونی
 ده کرا، جیکه جیکی نه و سیرسرکانه بوو که له هه ناوی وشکی سروشته وه
 هه لده ستا و جووله جوول و خشه خشی به رده وامی نه کلپله چپایی و سمله
 هیندیبه کان بوو که له و کاته دا ده سووتان.

هر دوکمان به یه که وه بیدهنگ بووین و نه و شيله لیچقنه ی له له شمان
 هه لده قولی ناره قه نه بوو، به لکوو ژه هر اوی ماده یه کی زیندوی بتقز بوو،
 که له له شمانه وه هه لده قولی و به گیانمان دا چۆراوگه ی ده به ست.
 نه و جاروباره سه ری هه لده هینا و له بۆشایی ناسمانی سامان و
 پرشنگداری هاویندا سهیری نه ستیره کانی ده کرد و پاشان بیدهنگ
 ده بوو، هر ده تگوت خۆی دا وه ته ده ست نه و شه وه ماته ی که زیاتر له
 دیوه زمه یه کی گیاندار ده چوو، نه وه حالوبالی ئیمه بوو... نوقمی ده ریای
 فیکر و خه یال، به رانبه ر به یه کتری، نه و له سه ر کورسییه کی که ول و من
 له سه ر کورسییه کی بیشکه ئاسا دانیشتبووین، له ناکاودا دیتم مات و
 مه لوول سه ره کزه لۆکه له ی به لای شانی چه په ی دا لاره وه بوه، له و
 کاته دا بیرم له ژیانی نه و ده کرده وه... له بیکه سییه که ی، له و نازار و ژان
 و په ریشانییه ی که وه ک داوی جالجالوکه به ری پروانگه ی ژیانیان لی
 ته نیبوو، نه ویش له نیو نه وانه وه له ژیان ده پروانیت.. له و کاته دا هه ستم
 کرد ورده ورده خه ریکم هۆگری ده بم و خۆشم ده وی. هه ستم کرد له
 هه ناوم دا هیژیکی نه فسووناویم دیوه ته وه هانم ده دا له په نای خۆمه وه
 دای بنیم وله ئامیزم دا بیحه سیئمه وه، نه و نازارانه ی له نیو دیوه
 تاریکوتنۆکه که ی دا ده یکیشا، وه ک برینیکی به سوّم ده هاته بهر چار.
 هه ستم کرد ژیان وه ک به رداشیک ده یساویتته وه و نازاری ده دا. چاوه زهرد
 و بیپه حمه کانی دننیایان کردم کاتی نه وه هاتوه، هه تا به نه سپایی
 سه ریک بکیشمه نه و دیوی په رده ی ژیانیه وه. بی دوودلی و بی نه وه ی

بیرم له ناکامی کاره که م بکه مه وه، لیم پرسی: «دوکتور، تکایه نه وه م به پوونی پی بلی. تو پروات به بوونی خودا هه یه؟»

هه ندیکی لی پوانیم، قزه ئالوزکاوه که ی به نیو چاوانی دا هاتبوه خواره وه، وهک پرشنگی تیشکیک لیلاییی دهروونی ناشکرا ده کرد. له پروخساری دا ههست به دهسته وهسانی نه ده کرا، وهک پیاویکی ژیر و زانا پرووی تی کردم و گوتی: «نه وه یه که مین که پره ته که سیک پرسیاری ئاوام لی ده کات.»

«بو خوت چی دوکتور؟! ... خوشت هیچ کاتیک نه و پرسیارهت له خوت نه کردوه؟»

وه لامیکی پوونی نه دامه وه، نه م زانی بوی گرینگه یان نا، وا دیار بوو نه وه ی به لایه وه گرینگ بوو خوم بووم. پرسیاره کانمی به لاهه گرینگ نه بوو، سه رنجیکی وای نه ده دانی. گوتی: «پرسیاریکی سه خته.»

پیم خوش بوو بزانه شه ویکی ئاو هه راسانت ناکات؟ ههست به وه ناکه ی گیانله به ریکی مه زن و به هیتر له هه موومان له نیو نه و مه زرایانه دایه و دیت و ده چیت، به جوولانه وه ی نه و بوونه وه ره شتیکی وه جووله ناکه وی و نه واری شته کان گیژ و سه رگه ردانن؟

هیچی نه گوت. له و لای هه وشه که وه بوونی ژیان و مروقه له پنجه یاسه مه نیکه وه هه لدهستی، نه و یاسه مینه ی به یادی هاوسه ره که ی نه وه لمه وه چاند بووم. دهنگی سیسرکه ده وروپشتمانی داگرتبوو، بوونه وه ریکی بی کیش و پیوانه به ته نیایی به نیو دلی شه ودا پیاسه ی ده کرد.

«سهرهنگ، پیم و نییه ئەو شتانه شوین له سەر من دابنن و بینە
هۆی پەڕیشانیم.

ئێستا ئەویش مات و سەرگەردان بوو، وەکوو ئەکلێلی چیاپی و سملی
هیندی له شوینە سوورەووە بوەکهی خۆیهووە گوتی: «ئەو شتە ی دەبیته
هۆی نیگەرانیی من...» راستەوخۆ به توورەبییهووە چاوی بریبووە
چاوهکانی من.

«ئەو شتە ی دەبیته هۆی نیگەرانیی من ئەو هیه، مرقۆئیکی وەك تۆ
دەتوانی ئاوا به دلتیاییهووە له بوونەوهریک بدوی که له هەناوی تاریکی
دا پیاسە دەکات.

«هەر کەس له هەولێ ئەووە دایە پۆخی خۆی پزگار بکات. دوکتۆر،
فەرەقە که لهووە دایە.

ئەو کاتە هەر بهووی له دالم دا بوو پازی نەبووم و بۆیه بیپەرده و
به پاشکاوێ پیم گوت: «تۆ گویت له دەنگی ئەو نابێ، له بەر ئەووی پروات
پیی نییه و کافری.

ئەویش زۆر بەشینەیی و له سەرەخۆ وەلامی دامهووە و گوتی: «پروات
هەبێ سەرەنگ، من کافر نیم، من ئەو وەندە ی باوهریم به بوونی ئەو هیه،
هەر ئەو وەندە دەشلە ژیم که بیر لهووە دەکه مهووە ئەو بوونی نەبێ، هەر
له بەر ئەو هیشه، هاتوومه ته سەر ئەو باوهری که باشتر ئەو هیه هەر
بیریشی لی نەکه مهووە و خۆمی پیوه ماندوو نەکه م.

نازانم چۆن بوو که سەتم کرد، ئەووە راست ئەو پرسیاره یه که دهیه ویست
بمدا تهووە. بیرم لهو شتانه ده کردهووە که بی ئەووی بیهوی و خۆی بزانی

دایکتی و ستر
نه کللی چیا بی و ستر
وتی: «نه و شته میست
هیبیه وه چاری بیست
یه، مرؤقیکی و دتتر
که له هه ناوی تاریکی
گار بکات. دکتور
و بویه بیپه رده و
له بهر نه وهی پروان
و گوتی: «پروان
بوونی نه وهی،
ونی نه بی، هه
تر نه وهی هه
که ده بیوست
و خوی بزلی

دوکاند بوونی، هه روهك نه وهی له پووی کتیبیکه وه خویند بییتییه وه.
ده وتی خاو و نه رمونیانی شهو، به رده وام ده روونی ختیله ده دام و
سه رخوشی ده کردم.

له لای لاجامه گانه وه، باخچه یه کی چکۆله ی لی بوو، ئادیلایدا و کچه که م
چاند بوویان و پیی راده گه بیستن. به هوی ماندوو بوون و پیراگه بیشتنی
نه وان وه، نه و نه کللیه چیا بییانه سوور هه لگه رابوون له دور وه
ده بریسکانه وه. هه موو به یانییهك نه وان به ده وروپشتیاندا ده هاتن، هه تا
له م جوړه شه وان دا هالوی گهرم له نیو ماله که دا بلاو بکه نه وه و ئارامی و
سوکناییمان پیی بیه خشن و له کاتی نووستندا بمان لاویننه وه.
یاسه مه نه که یش به رده وام عه تری له ولات ده پرژاند و له بۆنه خو شه که ی
درتی لی نه ده کردین. له بهر نه وهی نه و یاسه مه نه که هاوته مه نی ئیزابیل
بوو، بۆنه خو شه که ی به رده وام یادی دایکی بۆ زیندوو ده کردینه وه، نیو
گژوگیاکانی هه وشه که پر بوون له سیسرکه، له بهر نه وهی دوا ی باران بران
که مته رخمیان کرد بوو گژوگیا زیادیه کانمان بژار نه کرد بوو. ته نیا نه و
شته ی بوونه که ی سیراوی و جیی باوه ر نه بوو... بوونی نه و بوو، نه ویش
له ری به و ده سره ده سته گهره بیی بایه خه یه ی ئاره قه ی نیو چاوانی
ده سپی و له بهر ئاره قه بریقه ی ده داوه، پاشان که میك وه ستا و گوتی:
«سه رهنگ، پیم خو شه بزانه چۆن بوو نه و پرسیاره ت لی کردم. ؟

گوتم: «هه روا له ناکاو به می شکم دا هات، له وان هیه دوا ی هه وت سال
بسیستیم بزانه بیر و پای مرؤقیکی وه کو تو له و بابه ته وه چیه.» به ده م

سپینی نارہ قہی نیو چاوانمہ وہ گوتم. «لہ وانہ یہ ہندیکیش دلنیکہ رانی
تہ نیایی و بی کہ سیبہ کہت بووبیتم!

چاوه پروانی وہ لامیک بووم، نہی دامہ وہ، کزومات بہرہ و پووم پاوہ ستابوو،
فیکرم لہ ہموو شتہ کانی ماکاندو دہ کردہ وہ، لہ مرؤفہ سہر شیتہ کانی،
نہ و پارانہی لہ جہ ژنہ کاندہ بہ فیرویان دہدا. لہ توفانی گہ لاکہی، لہ
چارہ نووسہ نادیارہ کہی، کہ دہستی بہ سہر ہموو شتیک داگرتبوو، لہ
نیو زہ لکاوی غہ ریزہ و کہ متہ رخہ می خوی دا بالہ پرژیی دہ کرد و ژیانہ
داہاتووی، لہ عہ ترہ ہہ رزان بایبیہ کہی و پیلآوہ کون و بویا خکراوہ کہی
و نہ و دہنگویانہی وہ ک سیبہر. دایمہ بہ شوینیہ وہ بوون و نہ ویش خوی
لی کہر کردبوو، گوتم: «دوکتور ہیچ کاتیک بیرت لہ ژنہینان کردوتہ وہ؟
بہر لہ وہی پرسیارہ کہم بگاتہ کوٹایی، بو نہ وہی خوی لہ وہ لامی
پرسیارہ کہم بدزیتہ وہ، وہ لامی دامہ وہ. «تو زورت نہ و کچہی خوت
خوش دہوی، وا نییہ سہرہہنگ؟

لہ وہ لامی دا گوتم: «نہ وہ شتیکی سروشتییہ.» لہ دریژہی قسہ کانی دا
گوتمی: «زور باشہ، بہ لام تو لہ گہل ہموو کہ سیکا جیاوازیت ہہ یہ.»
ہیچ کہ سیک بہ نہ اندازہی تو پیی خوش نییہ بہ کاروباری مالٹوہ خہریک
بی، تووم بہ چاوی خوم دیتوہ خہریکی چاککردنہ وہی لاو لاوہی دہرگا کہ
بووی، نہمہ لہ حالیکدا بوہ لہ مالہ کہت دا چہند کہ سیک کار دہ کہن و
نہ وان بہ ناسانی دہیانتوانی نہ و نہرکہ راپہ پینن. تو نہ و کارانہت پی
خوشہ، من پیم وایہ تو نہ و کاتہ خوشحالی، کہ کہرہستہی
توژہ نہ کردنہ وہت پی بی و بہ نیو مالیدا بگہریت و شتیک پہیدا بکہی بو

چااكردنهوه، تهنانهت له تۆ به دوور نييه سوپاسى كه سيك بكهيت
لاولاوهى ده رگايه كى شكاندوه سهرهنگ، له بهر ئه وهيش سوپاسى
ده كهيت كه هه ليكى بۆ په خساندوى هه تا به ئاوات بگهيت. له وه لامى
ئهو دا گوتم: «ئه وهيش بۆ خۆى خوويه كه.»

له و كاته دا دامابووم و نهم ده زانى چ وه لامىكم ده داته وه گوتم: «ده لىن
دايكيشم وا بوه، ئه و كارهم له و ده چى.»

ئهو قسم شوينى له سهر دانا، شيوه ي قسه كردنه كه ي له سهره خو،
به لام لاسارانه بوو، گوتى: «به لى. عاده تىكى چاكه و بيچگه له وهيش
ئاسانترين پىگايه بۆ به ئارامى گه ييشتن، ههر له بهر ئه وهيه مالىكى ئاوا
پىكوپىكت ههيه و توانيوته كچه كه يشت به دلى خۆت بار بيىنى، ده مه وي
و پىم خو شه ئه وهت پى بلیم، به لامه وه زۆر گرینگه مرۆف كچىكى وه ك
ئهو كچه ي تۆى هه بى.

من ههر نهم زانى ئه و هه موو خۆدزينه وه له باسه كه چ سوودىكى بۆ ئه و
ههيه، به لام به و حاله يشه وه لىم پرسى: «تۆ چى دوكتور؟ هيج كاتىك
بىرت له وه كردۆته وه چه نده پاش ده بوو ئه گه ر تۆيش كچىكت هه بوايه ؟
گوتى: «من، هيج كاتىك بىرم له و شتانه نه كردۆته وه، سهرهنگ.

بزهيه ك گرتى و پاشان گه رايه وه دۆخه كه ي خۆى و گوتى: «له بهر ئه وه ي
دلىام هيج كاتىك منداله كانى من، وه ك منداله كانى تۆ له كار ده ر
نه ده هاتن.»

بى گومان ئه وه ي ئه و ده يگوت له ناخى دلىيه وه ده هاته ده رى، ههر
ئه وهيش ترس و دله كوئى ده خسته هه ناومه وه، له و كاته دا بىرم له وه

ده ڪرده وه زياتر له هموو لايه نيكي، مرؤڏ ده بي به زه بيبي به و لايه نه ي
زياني دا بيت، هه ستم ڪرد زوري پئويسته گرينگي پي بدريت، له به ر نه و
هويهيش ليم پرسى: «هيچت له بابته توله وه بيستوه؟
گوتى: «نا»

-«توله ته نيا قه شهى نه م شاروچڪه يه يه، به لام له وه گرينگتر نه وه يه،
نه و كابرايه له گه ل گه وره، گه وره يه و له گه ل چڪوله، چڪوله يه، هموو
هه ست به هاوړپييه تى ده ڪن و خوشيان ده وي. ده بي تويش هه ول بده ي
خوتى لى نزيك كه يته وه.

-«نه ها، زور چاڪه ... نه ويش مندالى هه يه؟

-«نيستا بير له و شتانه ناکه مه وه، خه لکى له پاشمله زوري باس ده ڪن
و دهنگو بو توله ساز ده ڪن، له به ر نه وه يه يه ڪجار زور و له راده به دهر
خوشيان ده وي و هوگري بوون، به لام نه وه يه زور جيى سه رنجه دوکتور
نه وه يه، توله مروفيكى زور ناساييه و دووره له دينفروشى و مه رايبڪردن
و خوبه پيروززانين، نه و به ته واوى مانا مروفه و نه رکه مروفايه تيبه ڪانى
خوى زور به باشى به پتوه ده بات.

به سه رنجه وه گوتى بو قسه ڪانم راداشتبوو، مات و بيدهنگ، به ته واوى
دلى له لاي من بوو، چاوه زهره و بيبه زه بيبيه ڪانى بريپوه من و گوتى:
«زور چاڪه، ده ي چى تریش؟

گوتم: «پيم وايه پورڙيڪ توله ده بيته شيخيكي ته واو ڪه مال.

نه و قسه يه م له ناخى دل مه وه هاته ده ري و ته واو باوه پم پيى
بوو «به راستى له ماڪاندوڏا مروفيكى وه ڪ نه وت ده ست نه ده ڪوت. له

سەرەتاوه هیچ کەسێک باوەری پێی نەبوو، چونکە خەلکی ئێرە نەبوو،
نۆز کە سیش لە مڕۆڤه به تەمەنەکان لە بیریان بوو بە مندالی وەك هەموو
مندالەکانی تر پراوی پەلە وەرەکانی کردبوو، لە شەپشدا بە شدار ببوو،
گەییشتبوو پەلای سەرەهەنگیش... ئەو بەسەکە ی زیاتر ئالۆز دەکرد، بۆ
خۆت خەلکی باشتەر دەناسی، نە پێز لە ئەوانە دەگرن، کە پێشتر سەرباز
بوون و نە لە قەشەکانیش. بێجگە لەوەیش، کەس تا ئەو کاتە نە ی
دیتبوو قەشە یەك بیټ و بی جیگە لە دەقی ئینجیل بچیت پۆژمیری
نجومی بریستۆل بخوینیتەو.

بزه یەکی هاتی... ئەو کارە ی هەر وەك پۆژە سەرەتاییەکان بە لای
منەو جیی سەرسوورمان بوو، بە لای ئەویشەو شتیکی نوێ بوو، هەر
بۆیە گوتی: «شتیکی زۆر سەیر و سەمەرە یە، وا نییە؟

«بە گشتی تۆلە مڕۆڤیکی سەیرە، ئەو زیاتر پێی خۆشە لە بابەت
دیاردە ی کە شوو وادا بدوی. بە دايمه بیر لەو تۆفانانە دەکاتەو کە کاکل
و ناوەرۆکی دینیان هە یە و هەموو یەکشە ممانە یە کیش لە بابەت ئەوانەو
دەدوی، هەر لە بەر ئەویشە و تارەکانی لە پووی دەقی ئینجیلەو نین،
بەلکوو بە پێی ئەو زانیاریانەن لە کە شناسیی پۆژمیری ئەستیرە ناسی
برستۆل دا هاتو.

پێکەنین پووخساری گەشاندهو، بە گەرمی دلای دابووه قسەکانم، منیش
چەنەم گەرم داها تبوو، بەو هۆیەو درێژەم بە قسەکانم دا و لە سەری
پۆیشتم. «دوکتۆر، شتیکی گرینگیش هە یە، کە بە لای تۆو جیی
سەرنجە، دەزانی ئەو لە کەنگیو هاتو تە ماکاندۆ؟

گوتی: «نازانم.

گوتم: «به پئی کهوت هر راست نه و پۆزه ی تو هاتییه ماکاندۆه، نه ویش هاته ئیره. سه برتریش له وه نه وه یه نه گهر تو برایه کی گه وره تره له خۆت هه بوایه، به دلنییایییه وه ده لیم له قه لافهت و پوواله تدا راست له توله ده چوو.

وا وی ده چوو بیر له هیچ شتیك ناکاته وه، له پووالهت و هه لسوکه وتی دا ههستم کرد وهختی نه وه هاتوه نه و شته ی له ده روونم دایه به پاشکاوی پیتی بلیم، هر که زانیم هه له که له باره بو گوتن، پووم تی کرد و گوتم: «بوکتور، سه ردانیکی توله بکه هه تا بزانی و بووت پوون بیته وه، وه ک تو بیری لی ده که یته وه وایش نییه.

نه وه له وه لامم دا گوتی: زور چاکه سه ردانی توله ییش ده که م.

بوره، نه ووش
سه کی گه وده تورت ل
د رواله تدا راست ل

و هه لسوکه وتی دا
م دایه به راشکاره
م تسی کرد و گوتن
ن بینه وه، وده تورت

که م

بهره بهره به تیپه پینی زهمان له بیدهنگی و ئارامی دا قوفله که ژهنگی
هه ل دههیتنا. کاتیک ئادیلایدا زانیی دوکتور پویشتوه و له گه ل میمی به
به که وه دهژین، نه و قوفله ی له ده رگا که دا، خیزانم پویشتنه که ی ئه وانی
به سرکه وتنیک بۆ خوی له قه له م ده دا. له و پۆژه وه برپارم دا دوکتور له
مالی ئیمه دا بژی، خیزانم به رده وام له هه ولی ئه وه دا بوو به شیوه یه ک
وه ده ری بنی، نه وه به ره می نه وه وه له بیوچانه بوو که هه ر له یه که م
پۆژه وه به که رمی هه ولی بۆ دا بوو.

نوره حه فده ساله نه و قوفله پاریزگاری له و ده رگایه ده کات.

نوره ماوه ی هه شت ساله هیچ گۆرانیک به سه ر پوانگه و بیر و زه پینی مندا
نه ماتره، نه و شته ی له نیگای خه لکییه وه نارپه وایه و له پوانگه ی خوداوه
پیزانین و نه مه کناسییه، له وانه یه که ئازاردانی من چه ند سال به ر له
مردنم ده سستی پی کردوه، چاره نووسم وایه هه ر له ژیانم دا تاوانی
گوناچه کانم بده مه وه.

سەرکەوتنە گەلا ئەوی مسۆگەر کرد: ئەو سەرکەوتنە ی ھەشت سال پاش

ئەو ھەر دوو کمان بە ھەلە باوە پەمان بە مارتین کرد، ئەو ھەلە یەکی
ھاو بەش بوو، بەو حالە یشەو، ئەو ھە ی لە پاشان پوو ی دا بە لامانەو
سەخت و تاقە تپروو کین بوو، وەك دیار دە ی کە شناسی وەختیک
بۆزۆمیزە کە بە جوانی پیشبیینی دە کرد.

کاتیك بە مێمێم گوت بچیتە دەری و کوئی پی باشە پوو بکاتە ئەوی و
ئوای ئەو ھە ی ھاوسەرە کە م پی ی گوتم تۆ لاواز و ترسە تۆک و
دەستە وەستانی، توانیم بە خۆم دا بیمەو و بۆچوونە کانی خۆم بە سەر
ھەموو شتی کدا بسە پیتم، لە ھەموو کارە کاندای، وەك خۆم دەمە ویست و
پیم خۆش بوو وام کرد، بە لام ھیزیك لە دەروونمەو ھاواری دە کرد، کە
لە بەرانبەر پووداوە کاندای لاواز و دەستە وەستانم و ھیچم لە دەست نایە.
ئو ە من نیم لە مالە کە ی خۆم دا ھەموو شتی کم لە بەر دەست دایە و بە
سەر ھەموو لایە کدا زالم. بە لکوو ھیزیکی ئەفسووناوی و نادیارە، ھیزیکی
بەردەوام پەوتی ژیانمانی لە بەر دەست دایە و ئیمە لە ئاستی ئەودا
کە دەستە گە لیک ی بی بایە خین.

من لە سەر ئەو باوە پەم، ھەموو شتە کان لە ھیزیکی نەپساو ھە ی
غەیبزانی سروسشتەو ە فرمان وەردە گرن. لەو ھە ی میمی توانیی ئەو
دووکانە بکاتەو ە (ئەو ە شتیکی پوون و ناشکرایە کاتیك کلفە تیك ببیتە
گراوی دوکتوری گوندیک، درەنگ یان زوو ناچار دە بی دووکان دابنیت.)
تیگە بیشتەم دوکتور لەو ماو ھە ی لە مالی ئیمە دابو ە پوولیک ی بۆ خوی

دو سئ سال بهر له مردنه که ی، نه و کاته ی تازه که بیشتبوه ئیره، من
نه و راستیه م ده زانی، له و شه و وه به یه که وه له بهر هه یوانه که قسه مان
کرد و درای نه ویش، نه و کاته ی نه و م بو دیتنی میمی به رده وه تاغه
چکۆله که وه، تو بلایی توانای نه و م بووی نه هیلم و به رب
زه ماره نده که یان بگرم و ببمه له مپهر له نیوان نه و و میمیدا؟ له وانه بوو
پیشتر بمتوانی بیه نه و کاره بکه م، به لام ئیستا کار له کار ترازوه، له بهر
نه وه ی سئ مانگ پیشتر لاپه ریه کی تر له چاره نووسی ژیانیان
هه لدرابوه وه، ده بوو کاره که بگاته کو تایی.

نه و شه وه له نیو هه لور که که ی دا نه بوو... شه که ت له سه ر گازه رای
پشت له سه ر ته خته سه فه ریه که ی پاکشابوو، سه ری به پشتدا خستبوو
و چاری بریبوه بن میچه که، که شه و قی مؤمه که پووناکی کردبوو،
وه تاغه که ی گلۆپی کاره بای تیدا بوو، به لام هیچ کاتی که هه لی نه ده کرد،
پی خوش بوو له تاریکیدا رابکشی و چاو له لی لایی بپریت. کاتی که چوومه
نیو وه تاغه که یه وه، جووله ی نه کرد، هه ر که چوومه نه و دیوی ده رگا که وه
ههستی کرد که سیکی تریش له ژوره که دایه و ته نیا نییه، نه و کاته گوتم:
«دوکتور، نه گه ر نابیته زه حمه ت چاو ی که له و کچه سوور پیسته بکه، زور
ناساغه.» هه ستا و له سه ر ته خته که ی دانیشت، که زانی من چوومه ته
ئوده وه، بی شک ههستی به شتی که کردبوو، ته و او شله ژا و تی که چوو،
دهستی که به سه رو قزیدا هی نا و له سه ر لیواری ته خته که ی دانیشت...
چاو ه پروان مایه وه، گوتم: «دوکتور، ئادی لایدا کاری پیته، ده لی بی چاو ی که
له میمی بکات.

هه خه یه یان
عه ده ستان به روکی
بوو که دوکتوریش له زانی
لیلیان ناگاداره، له پیشتر
انگوت لیو له خوارن
ماز کردوه.
خوی ده کپی، به لام
له وانه یه نه و پیاره
ده رگیان له سه ر
رگا که یان شکانه
میمی هه لکولی
له نیو هه لور
لام من ده زانی
نوانه ی زورنر
ونه مه ناشکی
ته وه و به ته نیا
ده ری و هه
هه و ته سار

نه و شتوه خۇدزینانه وهی بۆ من شتیکی نامۆ نه بوو، به لام وهك هه میشه
نهم ده زانی به ره و گویم به کیش ده کات، کورسییه کم هینا و به رانبه ری
دانیشتم. پاشان له جیی خوی هه ستا و گیره ی قایشی شه لواره که ی
داخست و شه لواره که ی هه لکیشا و پیکوپیکی کرد، له و به ری
وه تاغه که وه گوتی: «دلنیام زۆرم خۆپاراستوه، دلنیایشم نه وه دووه مین
که په تیه تی، جاری نه وه ل ئیوه هه ر نه یشتان زانی و هه ستیشتان پی
نه کرد!

که پایه وه بۆ لای ته خته که ی و بی ترس و دله کوتی درێژه ی به قسه کانی
دا. له تاریکییه که دا دهنگی هه نگاهه له سه ره خۆکانیم له سه ر به رد
مه په ره که ده بیست. گوتی: «که په تی یه که م بۆ هه موو کاریک ناماده
بوو، به لام ئیستا رازی نییه.

دوو مانگ له مه و بهر پیی گوتم، دیسان دوو گیانه، هه ر پسته که ی که په تی
یه که م پیم گوته وه، نه مشه و هه ر ئه و کاره ی جاری یه که م دووباره
ده که ی نه وه ... له وه لامم دا گوتی: «ئه ورۆکه ناتوانم و به یانی دیم، کاتیک
بۆ خواردنه وه ی قاوه چوومه چیشته خانه که پیم گوت چاوه پیتیم. له وه لامم
دا گوتی: «نایه م و چاوه پروانم مه به.

که ییشته وه لای ته خته که ی، به لام دا نه نیشت، پشتی کرده من
وسه ره له نوی دهستی کرده وه به قه ده ملیدان، گویم له دهنگی بوو،
له سه ره خۆ ده دوا، به دلنیایی و پشتنه ستورییه وه قسه ی ده کرد.
ده مزانی په رینه نیو قسه کانی کاریکی چه توونه، کاری من ته نیا
گوپراگرتن بوو. به رده وام قسه ی ده کرد: «به لام پاش دوو پۆژ سه ره له

هه که ی ته ...
دوو گیانه ...
شکنتین بۆ من بکات گوتی ...
مندا ده نوی ...
پروان نه کراو بوو ته ...
سه رسوورمان بووم، هه ...
هه ر هه تیوان هه لاییه وه ...
وانگی مندا بۆ زانی ...
هه ده گونجان و به کیک ...
سه ستام، هه یه که ییسه ...
بوو بزانی من چه ...
ازاوه و تازه ناکی ...
کتور ...
بۆ خاوه نی مندا ...
زانی چه پیتگاییم ...
له بهر چاوه ...
هه وردی به ری له ...
نه سه نگانده ...

نوی هاته وه، ته وای پیداو یستییه کانم ساز کردبوو، گوتم: دابنیشه و
به ره و میزه که چوم هه تا ناو خورییه که بیتم، پاشان کاتیک پیتم گوت
بیخوره، تیگه بیستم نه م جاریان وه ک که ره ته که ی تر نییه و ته وای
گوپاوه. به پوویه کی تاله وه چاویکی لی کردم و به توو پیه ییه وه گوتی:
«نامه وی هه ر و سو کوئاسان نه م جاره ده ست له نه مه یان هه ل بگرم،
دوکتور... ده مه وی نه مه یان بو خوم بی و هه ر خویشم که وره ی بگم.

هه ر که دیتم ناوا به ئاسانی له شته که ده پروانی له وانه بوو ده هری بم و
ناورم تی به ر بی، گوتم: «دوکتور، به م قسانه ت پاسا و بو نه و کاره
ناحه زه ت مه هینه وه... نه و کاره ی تو له دوو لایه نه وه ناحه ز و نه شیاوه،
یه که م له به ر نه وه ی نه و کاره له مالی ئیمه دا پووی داوه و دووه م له
بابه ت له باربردن و هه لکه ندنی نه و منداله وه.

«به لام من هه ر کاریکی له ده ستم ده هات در یغیم نه کرد. سه ره هنگ...
پاشان هه ستم کرد ئیتر هیچ له ده ست نایه، نه وه بوو بر یارم دا هه موو
شتیکیت پی بلیم.

«نه گه ر به راستی ده ته وی ئاسه واری نه و بی پزییه به ته وای
بسپرتنه وه، پیتم وایه خوت باش ده زانی ته نیا ریگایه کت بوو ده ریاز بوون
له و گیزاوه هیه، تو مروفیکی دونیا دیده ت و دابونه ریتی مالی ئیمه بش
چاک ده زانی چونه.

نه ویش له وه لام دا گوتی: «من به هیچ شیوه یه ک پیتم خوش نییه بیسه
هوی نازاری ئیوه سه ره هنگ. باوه پم پی بکه... خه ریک بوو پیتم بلیم،

دووی ده س...
کولتیکه و له ک...
پرسی: «له گول ت...
ده زانی...
تو وای عاله...
پایه وه و...
نایه سه ر...
ساردی قسه...
نرینه ی...
ساره ه...
دنیایه نه...
ناخو لوی نه و...
خه ریک...
بسا و هینانه وه...
ده نوانی هه ر...
به لام نه...
ده بی تویش...
خوم ده بیسه...
نایه له به ر نه وه...
بیچی تر.

دەمەوئ دەستی ئەو ژنە سوورپێستە بگرم و ببەمە ئەو مالە چۆلە
سەر کۆلانە کە و لە گەلیدا بژیم.

لێم پرسى: «لە گەل ئەودا دوکتۆر؟! ... ئاوا بە ئاشکرا لە بەر چاوی ئەو
خەلکە؟! ... دەزانى بەو کارەت ئابوو و حەيای چەند سالەى ئێمە
دەچى؟ تەواوى عالەم بەردمان لى هەلە گێرپێتەو!»

پاشان گەرايەو و بۆ لای کورسییە کە و دانیشت، سەرى داخست و
ئەنیشکی نایە سەر ئەژتۆکانى و درێژەى بە قسەکانى دا. لە سەرەتاوە
زۆر بە ساردى قسەى دەکرد، پاشان وەك حوشتى نیر گەرم داگیرسا و
بە توندی درێژەى دایە و گوتى: «کارىکى وا دەکەم دەردى سەرى بۆ تۆ
ساز نەبى، سەرھەنگ، شتێکى تری کە زۆر گرینگە و پێویستە بیزانى
ئەوھى، دُنیا بە ئەو مندالە لە من نییە!»

-«ئاخر دواى ئەوھى مێمى دەلى لە تۆیە!

ورده و رده خەرىك بوو وەك شیر هەلە چووم. رێگایەکی ناخەزى بۆ
پاساوهینانەو هەلبژاردبوو. قەرەچییۆنێکى ساز کردبوو مەپرسە، من
نەم دەتوانى هەر وا سووکوتاسان کارەکەى پشت گویى بخەم و خۆى لى
لا بدەم، بەلام ئەو بە توورپەییەو هە گوتى: «کاتیک من دەلیم مێمى پازى
نابى دەبى تۆیش باوەرپم پى بکەى. وەختایەك دەلیم دەستى دەگرم و
لەگەل خۆم دەیبەم و دەچینە ئەو مالەو، دُنیا بە ئەو کارە دەکەم،
تەنیا لەبەر ئەوھى سەر ئێشە بۆ ئێو ساز نەکەم، هەر لە بەر ئەوھى
هیچى تر.

ئەو ھەندە بە دنیایییەو دە یگوت میمی پازی نابیی ئەو مندالە لەو، تەواو دەھری ببووم و لە دین چوو بوومە دەری، ھەستم کرد ئەم پیاو دەبی خاوەن ھیزیکی نادیار و شاراوھە بیتامان بی، پیم گوت: «ئیمە تا ئیستا لە بەینی میمی و کچەکی خۆمان دا ھیچ فەرقیکمان دا نەناو، ھەر بۆیە دنیام ئەو بە خاتری تۆ دلی ئیمە نائیشینییت.

-«ئەگەر ئەو شتانە ی من دەیانزانم تۆیش بتزانیبایە، ھەرگیز ئەو قسانەت بە زار دانەھات. سەرھەنگ! .. داوای لیبووردنت لی دەکەم، کە ئاوا بە راشکاوی و بیپەردە لەگەلت دەدویم. ئەگەر ئەو کچە سوورپیستە لەگەل کچەکی خۆتان وەک یەکتەری چاوی بکەیت، دنیای بە بیریژییەکی زۆر گەورەت بە کچەکی خۆتان کردو.

-«تو ھیچ بەلگە یەکت پی نییە بۆ ئەو قسانە ی دەیان کەیت؟

بە توورپییەو وەلامی دامەو و گوتی: «ھەمە، کاتیک دەلیم ئەو پازی نابیی من بابی ئەو مندالەم، بۆ ئەو قسە یەم بەلگەم ھە یە. سەری خست و ناخیکی ھەلکیشا و دریزە ی دایە: «ئەگەر ئەو شەوانە ی لە مالی دەچیتە دەری، شوینی بکەوی و بزانی بۆ کوی دەچی و ھاموشوی کوی دەکات، تەنانەت داوا لە منیش ناکە ی لەگەل خۆم دا بیبەم. لەو بابەتەو ئەو منم لەخۆبردووی دەکەم و پیاوھتی و ئابرووی خۆم دەخەمە مەترسییەو. من بۆیە ئەو کارە پیاوانە یە دەکەم و ئەو کارە لە ئەستۆ دەگرم، ھەتا تۆ تووشی دەردیسەری نەبی و ئابرووت نەچی.

لەو كاتەدا بىرىم لەو دە كىردەو ئەو و مېمى ھەر سەر ناكەن بە
كئىسايىشدا، بەلام ئەو ھى زۆر جىگى سەرنج بوو، دواى ئەو ھى ئەو
قسانەى كرد، ئىتر لە خۆم پرا نەدى خۆ لە كارىكەو ھەلقورتىنم، كە وەك
بارىكى قورس و گران بە شانى وىژدانمەو قورسايى دەكرد. ھەلەك
تەواو لە بەرژەو ھى ئەو دابوو، زانىم تازە ئەو سوار و من پىادە و ناى
گەمى و دەستىم بۆ با نادى، ھەر بۆيە پازى بووم و بەناچارى قسەكانىم
سەلماند.

گوتم: «زوو چاكە دوكتور، ھەر ئەمشەو كارىك دەكەم ئەو مالەتان بۆ
پىكوپىك و خاوين بكنەو، بەلام وا چاكە ئەو ھىش بزانى من وە دەرت
دەنىم و تۆ بە ويست و دلخوازى خۆت لىرە نارۆيتە دەرەو. سەرھەنگ
ئورليانق بۆئىندىا لەو ھى تۆ وەلامى متمانەكەى بەو شىو ھى دەدەيتەو
بەلایەكت بە سەر دىنى و بە توندترین شىو تۆلەكت لى دەكاتەو.»
كاتىك زانىم تەواو شلەژاندوومە و لە ناخەو ھەلم تەكاندو، چاوپى
بووم چاوى بقوچىنىت و دەمى بكاتەو و ھەوسار لە ھىزى ئەھرىمەنى و
شەرەنگىزى دەررونى دامالى و ئەو ھى بە سەر زارى دا دى و ئەو ھى
ناخەزە پىمى بلى، بەلام دەستى كرد بە تارىفدان و بە بالاھەلگوتنم دا و
گوتم: «تۆ پىاويكى نۆد بەپىز و چاكى سەرھەنگ، ھەموو كەسىك ئەو
دەزانى، بىجگە لەو ھىش، لە تەواوى ئەو ماو ھى لە مالى تۆدا ژىاوم،
تەنانەت جارىكىش پووت لى تال نەكردووم و ناو چاوت لى تىك نەناوم.

غداكە لەو، تەن
م پىاوە دەست
ئىتە تا تىت
ناو، ھەر
سەرگىزى
دەكەم، ك
دوربىنە
ئىباب
پازى
ئەنى
دا
ئەنى

له جیتی خۆی ههستا، لهوه نهدهچوو خۆی به براوه بزانی و من به دۆپاوه،
لهبهر نهوهی توانیبووی له دلهوه سوپاسی نهوه ههشت سال میواندارییهی
ئیمه بکات و ههستی به ئاسوودهیی دهکرد.

نهوه من بووم ههستم به نیگه رانی دهکرد و نهوه شهوه نیشانهکانی مرگ
تیدا دیت، که وردهورده خهریک بوو له نیو چاوه زه ردهکانی دا چرۆی
ده رده کرد. ههستم کرد زۆر ناحهز له گهلی دا جوولومه تهوه، دهبی ههتا
ماوم تاوانی نهوه کارهه بدهمه وه، نهوه که سهی ئیستا ویزدانی ئاسوودهیه
وههست به ئارامی دهکات نهوه، نهک من.

گوتی: «بهلام له بابته میمیوه، پییان بلی به ئالکۆل له شی بو داملان،
چاکتره نهوهیه هیچ دهرمانیک نه خوات!

بابه گوره م گه پرایه وه بو لای دایکم، دایکم دانیشتبوو چوو بوه مالی
فیکره وه، کراس و کلاوه که ی له ته نیشته خویره وه له سه کورسییه که
دانابوو، به لام دایکم کاری به سه ریانه وه نه داوه. بابه گوره م لیبی
ده چپته پیشه وه و هه ست ده کات دایکم فیکری له شوینیکی تره و
گوجانه که ی هه لدینی و له بهر چاوی دا پای ده وه شینی و ده لی: «هه ست
له خه و»

دایکم چاوی ده تروکینی و سه ری ده جوولینیتته وه و بابه گوره م پیی
ده لی: «بیرت له چی ده کرده وه؟»

دایکیشم به بزه یه که وه ده لی: «له فیکری توله دا بووم»

بابه گوره م سه ر له نوی له ته نیشتییه وه داده نیشیت، چه ناگی ده نیتته
سه ر قه فی گوجانه که ی و ده لی: «دلمان له یه که وه نزیکه، منیش راست له
فیکری نه و دا بووم»

نه وان باش له یه کتری حالین، بی نه وه ی چاو له یه ک بکن له گه ل یه کتری
دا قسه ده کن، دایکم پال ده دا به پشتی کورسییه که وه، گرینگ نه وه به

جوان له به کتری حالین. هر وه ک من و ئیبراهام، کاتیک بوونه وهی
لووکرسیا ببینین، هر به ناماژه به کی چکوله جوان به کتری حالی
ده کهین.

بو نه وهی بتوانین لووکرسیا ببینین، ده بی پینج شهش که ز به نیو
شوینیکی پر له گزوگیادا برۆین، ده بی له دیواریکه وه بچینه نه دیو،
سر نه دیواره همیشه پر له مارمیلکه ی سهوز و دایمه نه و کوره
قه له وه له سهری داده نیشته و به و دهنگه ژنانه به وه گۆرانیی ده گوت.
ئیبراهام به هه لاتهلآت به بن تیشکه بلوورییه که دا ده پروات، پاشان
پاده وه سستی، ئیستا که بیشتووینه ته په نای په نجره که ده لیم.
«لووکرسیا.

به نه سپایی قسه ده که م، ده لئی لووکرسیا نووستوه، به لام به خه به ره،
له سهر ته خته که دانیشتوه و پیلایوی له پیدا نییه و کراسیکی ئاودامینی
دریژی هه راوی سپیی خه خه تی تاییه تی خه وی له بهر دایه، کاتیک ئیمه
قسه ده کهین، لووکرسیا چاوه کانی هه لدینی و به نیو دیوه که ی دا
ده یگپیی و نه و چاوه خپانه ی، که هر له مه پمه ره شووشه ده چن له
ئیمه ده بری، پاشان پیده که نی و ده چیته ناوه پراستی وه تاغه که، ده می
داچه قاندوه و ددانه چکوله شکاوه کانی ده رده که ون.

سهریکی خپی هه یه، قزی پیاوانه کورت کردۆته وه، هه لده تروشکی و چاو
له ده رگا که ده کات، هینور هیور سهر ده که وی و هر له و کاته یشدا، به بق
و توو په بییه وه، من و ئیبراهام له په نجره که وه چاوی لی ده کهین. به
ترس و هه ناسه برکیوه سهری هینا پیشی و چاوه خپه کانی که هر له

تۆفانی گەلا

مەرمەر شووشە دەچوون زەق ببوونەو و دەبریسکانهو. جلوبەرگی
خەوگەکی بە سەر خۆی دا دەکیژی و لە ناو پراستی وەتاغەکی دا
دەخەوێت، لاقەکانی لە پەنای یەکتەرەو پرا دەکیژی و توند بە یەکیانەو
دەنووسینی و لە پووژی بەرەو ژوور دەست دەکات بە لەرزین. لە ناکاو بە
توندی پووی وەر دەگێرێ و هاوار و نالە یەک تەواوی مالهە که دادەگێرێ و لە
هەموو لایەکیەو دەنگ دەداتەو و بە ئەنگوستی ئاماژە بۆ ئیمە دەکات،
لەو کاتە دا دەرگاکی دەکرێتەو و ژنەکی بە پەشۆکاوی و شلە ژاویەو
دیتە ژووری: «بۆ ناپۆن ملتان بشکینن؟»

چەند پوژیکە نەچووینە تە سەردانی لووکرسیا، ئیستا ئەو بەرەو
پووبارەکی بە پێوەین، دەکەوینە سەر پێگاکی و وردە وردە دەگەینە نیو
مەزراکان. دەبی بە پەلە برۆم، ئەگەر لیڤرە زوو تیپەرین، ئیبرامام
چاوە پوانمە، بە لام بابەگەرە و دایکم لە شوینی خۆیان نابزوون، چاوە
بابەگەرەم دەکەم... لە پشت شووشەکی چاویلکەکیەو لە چاوەکانی
دەپوانم، هەناسە یەکی قوول هەل دەکیژی. جوولە یەک دەکات و بە
ئەسپایی بە دایکم دەلی: «تەنانەت ئەگەر بە زەبری شیلاقیش بی تۆلە
ناچاریان دەکات بین.» پاشان لە سەر کورسییەکی هەل دەستی و دەچیتە
ژوور سەری مردووەکی.

نه وه نووه مین که پرتمه پی ده نئیمه نئو نهم وه تاغوه، له گه ل
ده سال له مه وپیش هیچ گورانیکی به سهردا نه هاتوه و ههروه ک خوی
ماوه ته وه. له و کاتوه هه تا ئیستا که س دهستی له هیچ شتیکی نیره
نه داوه. تا پوو به لگه کان هه ره له جیی خویانن. میزه که، کورسییه که، نه و
بووسی جل و پوشاکه ی نه و کات لیره که وتبوون ئیستایش هه ره له سهر
جینگای خویانن و ته کانیا ن نه خواردوه، هه ره ده لئی دوینی بوو من و تول
هاتین بو نیره هه تا له گه ل کار به دهسته کاندان ئاشتیان بکهینه وه.

کاتی که کومپانیای موز دهستی له بهرۆک بهرداین و ماکاندوی به وه هه موو
زیل و زاله ی له گه ل خوی دا هینابووی بو به جی هیشتین، توفانی
گه لایش، نوا یادگاری پۆژه خوشه کانی ماکاندوی سالی ۱۹۱۵ یش باری
کرد و پویشت. گوندیکی ویرانه مایه وه و چوار دووکانی چکوله ی
په رپووت و تاریک، به دایمه جمه یان ده هات له مروقی توویره و هه راسان
و بیکاره و هه موویان وه ک نه و تاغایه ی ملک و مالیکی زوری له قیس
چووبی، یاد و بیره وه ریی ژیان و گوزه رانی پابردوویان ته واو نازاری
ده دان.

شه ش مانگ به ره له ئیستا، نامه یه کی بی ناو و نیشان و بی واژویان به
دهرگای نهم ماله وه هه لواسیبوو، که س سهرنجی نه دایه و چاوی لی
نه کرد، هه تا باران ورده ورده هیله په شه کانی شوردوه وه و با تووشه کانی
کوئایی مانگی فئوریه، کاغه زه که ی لی کرده وه و له گه ل خوی دا
په پیچه کی دا و بردی و شوینه واری ون کرد. له کوئایییه کانی سالی
۱۹۱۸ له به ره بهری هه لپژاردندا، حکومت بو نه وه ی خه لکی به ره و

Handwritten notes in the left margin, partially legible, including phrases like "بهره ی بینه وه، خه"، "بیکاره ده ژ"، "باخچه"، "تیر نامه یه کلا"، "تیر بوته ی کوش"، "بیرا نرس و خن"، "بهره ی بکه ن"، "بهره ی بیه بوو، ژ"، "دهستی به م"، "هستن نه و"، "هستن که سانییه کانی"، "بهره ی بیه بوو، ژ"، "بهره ی بیه بوو، ژ".

هه ئېزاردن هان بيدات و بيان شله ژينى، فيكريكى كرده وه و كه سيك له گال
به پيرسانى تازه دا قسه ي كرد و له بابته نه و دوكتوره گوشه گيره وه
گوتى، پاش نه و چند ساله به لگه يه كمان هه ر ده ست ده كه ويته هه تا
بوونى نه و مان بو بسه لمينيت.

به ناچارى گوتيان چند ساليك له مه و به ر ژنيكى سوورپيست له گه لى دا
ده رتيا دووكانيكى دانابوو، خوشى به ته نيا به پيوه ي ده برد و ژيانيكى
نيرونه ساليشى بوو، زوربه ي خاوه نكاره پولداره كانى ئيره به
ئاواتيه وه بوون، له ناكاو پوژيك ده رگاي دووكانه كه ي نه كرايه وه، ئيتير
كس نه ي ديتيه وه، خه لكى پييان وابوو ميمى و دوكتور هيشتا هه ر له و
ماله دا به يه كه وه ده ژين و خواردنى خوشيان له و سه وزيانه وه دابين
ده گن، كه له باخچه كه ي نيو حه وشه كه ي خويان دا به ره م ده هينا،
به لام له نيو نامه يه كدا كه له قوربنيكى ماله كه دا دوزرابوه وه نووسرابوو،
دوكتور نه و ژنه ي كوشتوه و له نيو باخچه كه دا ناشتويه تى.

نويش له ترس و خوڤى نه وه ي نه كا خه لكى شار به ده ستى نه و ژنه
ده رمان داوى بكن و له نيوى به رن. ئيسپاتكردنى نه و قسانه كارى
حزده تى فيل بوو، نويش له كاتيكا نه م بابته يان وروژاند هيج كه س
سه رى خوڤى به مان و نه مانى دوكتوره وه نه ده ئيشاند، پيم وا بى
كاربه ده ستان نه و شته يان هه ر له بيريش نه مابوو، داوى نه وه ي
حكومه ت كه سانيكى جيمتمانه و باوه پيكر اوى خوڤى برده پيزى
پوليسه وه و پوڤيكي نوڤى به به ر پولسدا كرد. چيروكى له بيركراوى
نامه كه يان سه ر له نوڤى ژيانده وه و كاربه ده ستان، ده رگاكانى ماله كه يان

باغه وه، له گال
هه ر وهك خوي
شستىكى تيره
ميبه گه، نه ر
هه ر له سه ر
من و نول
ه
ه وه مو
توفانى
ش بارى
كولوى
راسان
فيل
ازارى
ن به
لى
فانى
دا
لى
ه

شکاند و هه موو که لاین و قوزینی ماله که یان پشکنی و حهوشه و
 ده رگاوبانیان به سهر یه کدا دا و ته نانه ت نیو تاوده سته که یش به شوین
 ته رمی میمیدا که پان، به لام به نه ندازه ی سهره درزیه کیشان به لکه
 ده ست نه که وت و ده مله پووش مانه وه، هه ر وه ک نه وه ی ناسمان هه لی
 لووشی بی و نه رز قووتی دابی. هه لیکی باشیان ده ست که وتبوو، هه تا
 دوکتور له ماله که ی به رنه ده ری و به بیانوی نه زم و یاساوه له
 گوپه پانی شاردا له داری بدهن، به لام توله لی یی بیده نگ نه بوو، پشت
 گوئی نه خست و لی نه گه پرا هه ر شتیکیان پی خوشه بیکه ن، خوی کرده
 خاوه نی باسه که و هات بو لای من و داوای لی کردم بچم و چاوم به
 دوکتور بکه وی، به و هیوایه ی وه لامیکی پوون و ناشکرای لی وه ریگرم.
 کاتیك به ده رگای پشته وه ی ماله که دا چووینه ژورده وه، پیاویکی دامارو
 زه لیلمان بینی، وه ک ژیشکیکی ترساو له نیو هه لورکه که ی دا گرمول
 ببوو... پیاو لیی ده ترسا. به دیتنی ئیمه له نیو هه لورکه که ی هه ستا و
 دانیشت، له و کاته دا سامناکتر ده هاته بهر چاو، وا دیار بوو نه و
 ته پوتوزه ی له ماوه ی نه و چند ساله دا نیشتوته سهر که لوپه له که ی نه و
 دیوه، نه ویشی لی بیبهش نه بوه. سهری ده تگوت له پولا ساز کراوه و
 چاوه زهره و بی گیانه کانی هیشتا هه ر وه ک له پیشدا دیتبووم شویندانه ر
 بوون، سمیلی تاشی بوو، یانی هه ر که میک کورتی کردبوه وه، ردینیشی
 به مقهستیکی باخهوانی هه لپاچی بوو، تووکی چه ناگی وه ک جاران زیرو
 پر له چاوی نه ده دا، به لکوو نه رم ته نک و سپی بوو. کاتیك له نیو

تۆلانی كەلا

هەلۆر كە كەدا دیتەم، هەستەم كەرد هەر لە مردوو یەك دە چى كە هیشتا چاره كانی گیانیان تیدا ماوه و پۆج لە كونه لووتیبه وه نه چوه ته ده رى. هەر وا پته و و پر مانا و له سه ره خو قسه ی ده كەرد، گوتى هېچ شتىك له و بابته وه نازانم، چیتان پى بلیم؟ پى و بوو ئیمه ناگامان له وه نه بوه، كه پۆلیس ده رگا كانی ماله كە ی شكاندوه و به بى مؤلته ماله كە یان داوه به سه ر یه كدا، به لام قسه كانی بۆنى گله بییان لى نه ده هات، به لكو پر بون له بیزارى و بى باوه رى و وړینه و قسه ی هه له قومه له ق.

له بابته میمیوه هه ندیک قسه ی ژور مندالانى كەرد، شیوه ی سه كەردنه كە ی له و وه ختانه ده چوو، كه نه ی ده ویست درۆی به زاردا بى. گوتى، میمی له میژه پۆیشتوه... هەر ئه وه نده و هېچى تر، كاتیک دوو كانه كە ی داخست، له مالىدا هه ستى به بیزارى و بیताقتى ده كەرد، هه میشه مات و بیدهنگ بوو، هاتوچۆی ده ره وه یشى نه ده كەرد. گوتى، پۆزیک چه مه دانه كە ی هه لگرتوه و ئه و هېچى پى نه گوتوه، میمی له چه قى ده رگا كە دا ده وه ستى و مه قى لیوه نایه ت، وه ك ئه وه وا بنوینى خه ریکه ده روات و به جى ده هیلى. گوتى كاتیک به جلوبه رگی میوانى و پیلایى بازنه برز و چه مه دان به ده ست دیتەم، ورتەم لیوه نه هاتوه و هېچم پى نه گوت.

دوكتۆر گوتى: «ئەو كاته هه ستامه سه ر پى و ئه و پوولە ی له نیو چه كمه كه كە دا بۆم ما بوه وه، ده رم هینا و دامه ده ستى. لیم پرسى: «ئەمه چند وه ختیك ده بى دوكتۆر؟»

- «چاو له سه روقژم بکه ی تی ده گه ی، هه تا لیتره بوو سه روقژی بو کورت ده کردمه وه.

له ماوه ی نه و دانیشتنه مان دا توله قسه یه کی وای نه کرد، ته نانه ت نه و کاته ی هاته نیو وه تاغه که وه، ده تگوت به پروالته به دیتنی نه و پیاوه ی له ماوه ی پازده سال مانه وه ی له ماکاندودا نه ی دیتبوو پراچله کی. له و ساته دا (له بهر نه وه ی سمیلی تاشی بوو) هه ستم کرد نه و دوانه زور شیوه ی یه کتری ده دن، زور زور له یه کتری نه ده چوون، به لام وه ک دوو برا، گه لیک خالی هاوبه شیان تیدا بوو، یه کیان هه ندیک پیرتر و لاوازتر و په ککه وتووتر ده هاته بهر چاو. پاشان که وتمه وه بیری نه و شه وه ی بهر هه یوانه که و گوتم: «دوکتور، نه وه توله یه، به لئنت پیدا بووم که په تیک بجیته سه ردانی.

پیکه نی، چاویکی له قه شه کرد و گوتی: «پاست ده که ی سه رهنگ، نازانم، چون بوو نه چووم.» چاوه کانی تی بریبوو ته ماشای ده کرد، هه تا نه وه ی توله بیده نگیه که ی شکاند و گوتی: «هیچ کاتیک بو ده ستپیکردنی نه و کارانه درهنگ نییه، پیم خوشه بیمه هاوپیت.

ده ستبه جی هه ستم کرد توله نه وه یه بت و شکویه ی پیشووی نه ماوه و له بهرانبه نه و غه واره یه دا هه ست به که می و لاوازی ده کات، به شه رمه وه قسه ی ده کرد. دهنگی ده له رزی و نه و نرکه وگوره ی جارانی لیوه نه ده هات. نه و دهنگی جارانی له کاتی خویندنه وه ی پوژژمیری بریستولدا وه ک نرکه ی گه رده لوولیک پیلی ده سه ند و به ره و نامیزی نامان کفاره ی ده به ست، ته واو له کزی دابوو.

نهوه به که مین و دواهمین که ره تیان بوو له نزدیکه وه چاویان به به کتری ده گوت. ژبانی دوکتور له و شه وه وه هتا نیستا دریژه ی کیشا بوو، نهو گانه ی خه لکی برینداره کانیاں بردبوه بهر ده رگا و داویان لی کردبوو هتا بو چاره ساری برینداره کانیاں یارمه تیان بدات، به لام دوکتور هر ده رگا که پیشی لی نه کردبوونه وه و نه وانیش به سهریان دا گوپاندبوو، هره شه یان لی کردبوو که پوژیک توله ی نهو کاره ناحه زه ی لی ده که نه وه، توله یش که وتبوه به ینیاں و به هر شیوه یه ک بی نارامی کردبوونه وه. نیستا من بو نه وه هاتومه ته نیره، هتا به رگری له به پیوه بردنی نهو به لایه بکه م که له و سهرده مه وه هتا نه مپو وه ک سیبه ر به شوینیه وه یه تی و ساتیک به جیی نه هیشتوه، نیستایش خه ریکه وه ک مؤنه که به ربینی ده گری و ده یخنکی نی. نیستا من هاتبووم به لکوو بتوانم له ده ست نهو داها توه سامناکه پرزگاری بکه م.

نهو گانه ی خه ریک بووین له ماله که ی ده رده که وتین، که وته وه بیرم، چنده سالتیک بوو شتیک له سهر دلم دا ببوو به گری و ده مه ویست پرسیاریکی لی بکه م و نه م گریکویره ی ده روونم بکه مه وه. پووم کرده توله و پیم گوت، هتا تو ده چی و که میک به ده وری به رپرسه کان دا دیت و له کاری شه یتان ده یانه یینیه خوار، با من بریکی تریش له لای دوکتور بمینمه وه، کاتیک نهو پویشته و به جیی هیشتین، لیم پرسسی: «دوکتور ده گری پیم بلئی منداله که چی به سهرهات.

بی نه وه ی به پووی خو ی بهینی و تو زقالتیکیش تیک بچی، گوتی: «کامه مندال سهرهنگ؟

بو
ه
ی
و
ر
و

نهو بابهي له دهرووندا بگهري، نابي ميوات بهم كوپهيش بي و همموو شتيك مايه پووچه. پينج سال له مهو بهر همموو شتيكي نه م كوپه له مارتين دهچوو، كه چي نيستا له و كاته وهي جينوفيفا گارسيا له گهله نهو شش مندالي كه دوانيان تاوال دوانه، هاتوونه ته وه ماكاندوه، ده ليني همموو شتيكي چوته سهر نهوان.

جينوفيفا بهر بهر پير و قهله و ببوو... ده وروپشتي چاوه كاني شين مه لگه پابوون. پووخساري ناحه ز ببوو، نهو پووخساره ي له پابردودا جوان و پيك و دلفرين بوو، نهو ديار بوو له نيوان نهو پيلاوه سبييه چكولاناندا و نهو كه تانه چينداراندا، ژيانيني پر له به خته وهري تيكه له به ژاوه ژاوه ي مه بوو، خه بهرم بوو جينوفيفا له گهله بهر پرسی به كيك له كومپانييه كاندا هه لگيراوه و هه ر كاتيک چاوم به منداله كاني ده كهوت نه او تيك ده چووم، نهو مندالانه هيچ كرده وه و په فتاريكيان به ده ست خويان نه بوو، هه ر ده تگوت له ناوه نديكي خورسكي دووره وه فه رمانيان وه رده گرت و ده جوولانه وه. هه ره شه يشيان، به جلوبه رگي كه تانيي چيندار و پيلاوه ده ست كرده كانيانه وه، نهو هنده له به كتری ده چوون مرفيان سه رسام ده كرد.

جينوفيفا زور خوي به به خته وه ر ده زاني، نهو سلسله و پلپله ي له شاره وه له گهله خوي هينابوي به خوي دا هه لده واسي و لووتي هه لده هينا و فيزي به سهر هموماندالي ده دا و به به زه بييه وه ليني ده پوانين، پيي وا بوو ژيانني نيمه و نهو ژيانه ي نهو له شاردا بوويه تي هه ر خودايان به كه. نه م فيزو ده مار و خورادانه له م شاره دا كه ته پوتوز

کردبوونیه ویزانه، شتیکی نرتو بی مانا بوو، به جیسی نهوهی به غیلیبی
پی بهرم و لینی بیزاریم، بهزه بییم پیی دا دهات و جار جاریش له ناخی
دلوه پیی پنده کهنیم، به دم سهیر کردنییه وه که وتمه وه یادی رابردوو
پیم گوت: «نهونده قهله و بووی ده لئی فوویان داوی. به تووره بییه وه
نیو چاوانی لی تیک نام و گوتی: «بیره وه ریبه کانی رابردوو مروه قهله و
ده کهن!» هر به رلوه ستانه وه چاویکی له منداله کهم کرد و گوتی:
«نهری نه و هوقه بازه چواربوگمه چی به سرهات؟

منیش به سرهات کهم مویه موو بو گنر ایه وه، چونکه هه موو شتیکی
ده زانی، جینو قیقا گوتی: «هر نهوهی بو به جی هیشتی و بوی ده رچوو،
وايه؟» منیش له وه لای دا گوتم، نا... بیجگه له و منداله هیچی تری بو
به جی نه هیشتم، خنوا دای له قاقای پیکه نینه وه و گوتی: «دیاره
پیاویکی زقر بیکاره و دهسته وه ستان بوو، که له ماوهی پینج سالدا
ته نیا هر مندالیکی لی که وتوه ته وه!

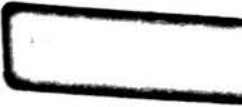
به نیو منداله کانی دا دهات و ده چوو، مرقه مرق به دهنگیکی بهرز
پیده کهنی، له بریزه ی قسه کانی دا گوتی: «من شیت و شهیدای نه و بوو،
خه ریک بووم زوقره ی بو بکه م. سویند و به لینم وا بی نه گه ر له
رپوره سمی شه و بیداری نه و منداله دا نه بوايه به دنیا بییه وه لیم
هه لده گنر ایه وه و له دهستم ده ر دهینا! ناخر نه و سه رده مانه زقرم
باوه ر به و شته پرپو وچ و خورافیانه هه بوو.

جینو قیقا بهر له وهی بروت پوی کرده منداله که و چاویکی لی کرد و
گوتی: «هر کوتیکی چواربوگمه یی له بهر که ی کهس لیکیان ناکاته وه.

دوای نه و قسانه به ره به ره منداله که له بهر چاوم زیاتر و زیاتر له بابی
 ده چوو، هر ده تگوت جینو فیفا پوچی نه فره تلنکراوی نه وی له گال خوی
 دا مینابوو. جاروباره چاوم تی ده بپی، نانیشکه کانی ده نایه سر
 میزه که، ساری هه ندیک به لای چه پی دا ده نووشتانده وه و ماتومه نگ
 چاری له شوینیکی نادیار ده بپی. هر پاست وه ک مارتین ده چوو، نه و
 کانی پالی ده دا به گولدانی میخه که کانی سر لاجامه که وه و ده یگوت:
 «نگر له بهر نیوه نه بویه، به هیچ کولو جیک له ماکاندودا
 نه ده مامه وه...»

جاری وا بوو هه ستم ده کرد ده یه وی نه و قسه یه م پی بلی، به لام نیستا له
 په نامه وه دانیشتوه و ده ست له لوته تاوه سووته که ی وه ره ده دا. لیم
 پرسى: «نازارت ده دا؟» نه ویش له وه لام دا گوتی: نا. پی وایه ناتوانی
 چاویله که له چاوبکات. پی ده لیم: «بیر له وانه مه که وه.» گری
 بوینباخه که ی ده که مه وه و ده لیم: «نه گره چووینه وه مالی، ناوی بکه به
 خوت دا و سر خه ویك بشکینه.» سهرم به ره و لای بابم وه رده سوو پیتم،
 ده لی: «کاتائوره.» هه رای له پیاوه گواچیراییه که کرد، نه و له
 هه موویان به ته مه نتر بوو... پیاویکی به شان و باهۆ و کورته بالا بوو...
 له سهرقه نه فه که دانیشتبوو جگه ره ی ده کیشا و کاتیك بانگی لی کرد
 ساری هه لده هینی و به شوین بابم دا ده گه پی، به لام کاتیك بابم ده ست
 ده کاتوه به قسه کردن ده نگى هه نگاهه کانی سه روکی شاره وانى له
 وه تاغه که ی پشته وه دی، که به له تر دان خه ریکه ده چپته ژووی
 نووستنه که وه.

نه وه ی به غیلیس
 ساریش له ناخی
 ه یادی رابرسو
 ه توو ده بییه وه
 و سرۆ قه ل و
 سرد و گوتی:
 موو شتیك
 ده رچوو،
 تری بز
 «دیاره
 ج سالدا
 به رز
 بوو،
 له
 نیم
 دم
 ی

ئەم نىوہ پۆيە مالى ئيمە ترس و دلە خورپەي لى دەبارى، سەرەپاي
 ئەوہى مەوالى مردنى ئەو بۆ من شتىكى نامۆ و چاوه پروان نەكراو نەبوو،
 چونكە ماوہ يەكى زۆر بوو چاوه پروانى بووم، پيم وا نەبوو مردنى ئەو
 پياوہ ئازاوہ يەكى ئاوا گورہ لە مالى ئيمە دا بنيتەوہ. پيويست بوو بۆ
 پتورە سمى بە خاكسپاردنەكەي كە سيكم لەگەلدا بى و خيزانم بۆ ئەو كارە
 لە مەموو كەس شياوتر بوو، دلنيا بووم لەگەلم دا ديت. بە تايبەت لە سى
 سال لە مەو بەر لە كاتى نەخۆشيبەكەم دا، ئەو ئيوارەي لە كاتى
 پشكنينى چەكە جەكە دا گۆچانە قە فزيوہ كە و بووكە لە دارينەي
 ديتبوہوہ، پيم وا بى لەو كاتە دا بووكە لەكە مان مەر لە بيريش نە ما بوو،
 بەلام ئەو ئيوارەيە بەزە وقەوہ خستمانەوہ كار و ئويش وەك جارى
 جاران بە ئاوازيكى خۆشەوہ دەستى كردهوہ بە سە ما كردن و يادى
 رابردووى لە دەروونماندا ژيان دەوہ. ئادىلايدا كە سەماي ئاليرينى
 بووكە لەكەي چاوا لى دەكرد، پووى وەرگيڤرا، ئەسرين ئەستيرەي

بوو كاتدا كە بووكە
 ئازىكى قەدىمى و غەم
 بى ئاوا پوزانەي دەكرد
 دەرگاگورە و چە
 نە چاوه غەماوييەكا
 مەرھات؟
 «چاوه نووسە،
 خانى بىسپيرين.
 ئادىلايدا بىدەنگ چا
 رابردووا بووم، ئە
 كرىبوو، پووم تى ك
 بىزەي ئەو پىي نا
 ئادىلايدايش بە بزە
 سەنگر ئيستا
 بووكە لەكەي بە د
 بكنى.» ئاماژە
 ئيستا بە جلو بەر
 سەر بوانىوہ پۆر
 ئىشبوونەتەوہ

چاره کانی زه لاندبوو، لئی پرسیم: «نه و دیمه نه چ یاده وه ریبه کت له لا زیندوو ده کاته وه؟»

له و کاته دا که بوو که له که نیو وه تاغه که ی پر کردبوو له شه پۆلی نهرمی ناوازیکی قه دیمی و غه مگین، ده مزانی نه و بیر له چ که سیک ده کاته وه، بیری له و پۆژانه ی ده کرده وه، که کاتر میتر شه شی نیواره پالی ده دا به شانی ده رگا که وه و چرا که ی به لاشیپانی ده رگا که وه هه لده واسی، هر بویه چاوه غه ماوییه کانی تی بریم و لئی پرسیم: «هر نه ت زانی چی به سهرهات؟»

گوت: «چاره نووسه، ها کا له م پۆژانه دا مرد و ئیمه ناچار بووین بچین به خاکی بسپیرین.»

نادیلایدا بیده نگ چاوی له سه مای بوو که له که بریبوو، منیش له غه می رابردوودا بووم، نه و غه مه ی هه ست و بیر و هوشی نادیلایدای داگیر کردبوو، پووم تی کرد و پیم گوت: «هه میشه پیم خوش بوو بزانه نه و پۆژه ی نه و پیی نایه نیو نه م ماله وه، تو پیت وا بوو چ جو ره مروفتیکه؟ نادیلایدایش به بزه یه کی تال و پر له که سهره وه گوتی:

- «نه گه ر ئیستا پیت بلیم نه و کاته ی له و سووچه دا راوه ستابوو بوو که له که ی به ده سته وه بوو، کیم که وتبووه وه بیر. دلنیام قاقا پیم پی ده که نی.» نامارهی به و شوینه به تاله کرد، که بیستودوو سال بهر له ئیستا به جلو بهرگی سهر بازیه وه له ویدا دیتبووی.

نه و دوانیوه پۆیه پیم وابوو نه و دوو نه فاره له دلی خویان دا ناشتبوونه ته وه و نا کوکیه کانیا ن وه لا ناوه، هر له بهر نه وه بیش نه مپۆ

سهره مپای
نه بوو
سی نه
سوویز
کاره
سی
کانی
هی
ووا
بی
ی
ی
ی

توفانی گه لا

کاتیک خه ریک بووین ری ده که وتین، بو نه وهی لیم نه ره نجی پیم گوت:
«هتا نیمه ده که رینه وه، تویش بچو بو کلنسا و دوامان بو بکه و بومان
بپارنوه.»

ناوپی لی دامه وه و گوتی: «تا نه و کاته ی نه و ژنه هه موو سی شه ممه یه ک
دی و چلیک لیمومان لی و هرده گری. پارانه وه و لالانه وه کانم بی
سه مرن.»

به دهنگی پری له خه و و هه سره ته وه گوتی. «تا پوژی قیامت وه ک
مروقه دوپاوه کان له سه ر جیی خوم داده نیشم... نه گرتا نه و پوژه
موریانه کان کورسییه که ی ژیرم له به ری هه ل نه وه شیننه وه.»

£

£

بابم هه ندیک سه بر ده کات و چاویک به نیو دیوه که دا ده گپری.
گوتی بو نه وه هه نگاوانه شل ده کات له دیوه که ی په نامانه وه دهنگی دی و
ورده ورده خه ریکه لیمان نزیک ده بیته وه، پاشان له بیری ده چیته وه
دهیه ویست چی به کاتائوره بلی و هه ول ده دات به یارمه تی گوجانه که ی
هه ندیک بسورپیت، به لام لاقه شه له که ی له کاتی سووراندا له گه لی نه هات
و نقری نه مابوو بکه وی به نه رزه که دا. راست وه ک نه و پووداوه ی سی سال
له و بهر پووی دا. نه و کاته ی که وت به سه ر په رداخی ناو لیموکه دا و
دهنگی که وتنی په رداخه که و پیلاوه دارینه کانی و دهنگی کورسییه
بیشکه بییه که و زیره ی منداله که به یه که وه به رز بوونه وه.

بیت بو نه و...
ری دایه، نیتر نیسا
تیندانه ر نییه.
وه، ده چیته و هتاغه که ی
وه پری ده کاته وه، پیری
هه سیتیکی ناو لوه مانسور
شه وه بوو، نیتر هه ر
توفانی گه لا. تقدم
یاوه داوه و تازه به
توانم نه وه نده سه ل
به نه و بوو گیانی له
تباری نه و ده زلم.
هه رزداری تویه، به
ه که هشت سال
ناسووده ی لای
تا و له نه نیش
هه ولم دا هه نیک
له گه ل نیرا بیلدا
هشت.

سەربازە غەوارەكە وەلامى نەدابوونەو، ھەرۈھا كاتىك لىيان پىرسى:
«خەلگى كۆيى؟» وەلامى نەدابوونەو، كاتىك لىيان پىرسىبوو: «شەربۇ
كى دەكەيت؟» دىسان ھىچ وەلامىكىيان لى نەبىستىبوو، ھەتا نەوھى
خزمەتكارىك مەشخەللىكى ھەلگرت و لە بەرانبەر سەروچاوى دا پاى گرت و
ھەندىك تىي پاما و بە خەجالەتتېيەو ھاوارى لى ھەستا: «يا خەزىنى
مەسىح... كۆپە خۇئەو ەوك مارلېرۇيە!

لە كاتىكدا ھەموو گىيانى ەك تەنور داگىرسا و بەردەوام وپىنەي دەكرد،
دوكتۇرەكان گوتيان، دەبىي ھەمامى پى بىكەين، بەلام ھەمامەكەيش
سوودىكى وای نەبوو، بۇ پۇژى دواتر گۇرپانىكى كەم لە زگى دا ھەست پى
دەكرا. لەو ھەلومەرجه ھەستيارەدا بەرەبەرە دوكتۇرەكان خۇيان لى
دزىيەرە و مالەكەيان چۆل كىرد و گوتيان چمان لە دەست نايە و چار
ئەوھە كارىك بىكەين ھەتا دەمرى زۇر ئازار نەچىژى.

كەشۈھەوايەكى ئەوھەندە ئارام بالى بە سەر دىوى نووستنەكەدا كىشاپو،
تەنيا ھەر دەنگى بالەكانى مردن دەبىسرا. دواى ئەوھى باوھ ئانخىل
پىنۇدەسىمى كۆتايى بە پىئوھ برد و ياسىنى لە سەر خويند، ماوھەبەكى
ئەندى پىچوو، ھەتا يەكەم كەس لە جىي خۇي جوولەي كىرد و چاوينكى لە
پەوخسارە وشكەلاتوھەكەي كىرد، كاتىك كاترۇمىرە دىوارىيەكە زەنگى لى
دا، زىدايىك ھەستا بچىت دەواكانى بۇ بەينى، لەو كاتەدا گويمان لە
دەنگى ھەنگاۋە ھىواشەكانى بوو گەبىشتىبوھ ھەيوانەكە. زىدايىك لە جىي
خۇي وشك بوو، كەوچكەكەي ھەر وا بە ھەواوھ پراگرتىبوو. دوعاكەي بىرى
دەپوخسارى سوور ھەلگەرا و بە تاساويىەو چاوى لە دەرگاگە بىرى.

نیش و تازار كىشاپو
پىئمان و ابوتازارە مەگىر
مردن ھەر بە دەوى خۇي دا
باو شىپىزەيە و بە پارستى
ئەي، دەزانم لە بەرچى بە شە
و ە لە سەر قەسى خۇ
دەگە پىئەوھ بۇ نەركەتە
زىدەكانى ماكانىز جولىيان
بىنئە ئورد سەرى و بە
بە تانىيەكانى لە خۇ
، ەك پارەكەي نول
، خەلگى ماكانىز مە
تابووتەكەي، گولەكاز
ا دەپۇن، بە دىكى پى
ن بە پى دەكرد. نە
جىگاگەي پاكشاپو
ھەگىپراوھ، كە لە شەپ
سەر ھەنگ ئورلىتو
و ددان و پەنچەكە
دېبوو: «تۇ كىي»

چاوه پروانمان و ژنه کان له پشت په جهره کانیانه وه به تامه زږووییې وه
چاوه پروانن و ناگایان لی نییه شیری سر ناگره که یان خه ریکه ه لده چی
و برنجه که یان خه ریکه بسووتی، به لام من دلنیام، به پټوه بردنی په رده ی
کو تاییی نه م شانۆ پر له غم و نازاره له توانای نه م خه لکه هه ژارو
بیده رته تان و داماو ده نییه و ناتوانن د هروه سستی بیڼ.

له و پوژی په کشه مموه که بو هه لېژاردن دیاری کرابوو، خه لکه که وه
جمو جوول که وتبوون، که لاله یه کی زوریان داده پشت و به رده و امیش ناکام
و ده م له پوش مانه وه، دوا ی نه و ه موو ماندوو بوونه یش که زانییان
خویان هیچ کاره نین و بریاردان و پیش و گوریس هر به ده ست
نه وانه وه یه، وره یان له ده ست دا و توانای شه پ و به رده به کانی کردنیان
له کزیی دا. ده سال له مه و بهر کاتی که نه م به لایه مان به سه ردا باری، نه و
که سانه ی به شوین با شتر کردنی هه لومه رجه که وه بوون، هیز و توانایان
به شی پیکه ینانی ئالو گوپ و نه و ژه نکرده وه ده کرد، با شترین کاری که
ده بوو له سه ره تا وه بیکه ن، نه وه بوو به ره و نه و مه زرایانه وه پټی بکه ون،
که له لایه ن کو مپانیای مؤزه وه و یران کرابوو. گژوگیا کانیان بزار بکه ن و
سه ر له نوی ده ست به چاک کردن و نه و ژه نکرده وه ی ه موو شته کان
بکه نه وه و شان بده نه بهر کار و تی کو شان و ناوه دانکرده وه ی ولات.

به لام نه وان توفانی که لایان زور بزوز و به په له و بی سه بر بار هی نابوو،
که هیچ باوه پیکیشی به پابردوو و داهاتوو نه بی، به شیوه یه کی وا باریان
هینابوو، که چاوی هر له نیستا بی داهاتوو نه بیڼی و ه موو
هوله کانیسی بو مسوگه رکردنی ویست و داخوازییه کانی خوی بیټ. ته نیا

منه تانانانان
بیری شینلاقیش
وه دوکتور له مالی
دراوخته ده ست
بیستی نه و هینه
ه موو توانا بشان
ت، نه که ربرو
وو هینز و کانی
له ده ست ناب،
سه ر قه نفاک
م له وه یاب
ه ته لای من
کرد و بری
ه تمامه که ب
وه ستان و

ئەوێ پێویستمان پێی بوو هەندیک کات بوو هەتا بۆمان پوون ببیتەو،
تۆفانی گەلا پۆیشتو و بە بی ئەویش هیچ کارنکمان لە دەست نایە.
تۆفانی گەلا هەموو شتیکی لە گەل خۆی دا هینا و هەموو شتیکیشی
لە گەل خۆی دا برد و تەنیا شتیکی دواى خۆی بۆی هیشتینەو،
یەکشەمەیهکی ئالۆزی پڕ لە زیلۆزال و شارنکی شیواو و پلاندارنژنکی
ئاماده و زیت و چالاک لە بواری هەلبژاردندا بوو. لە دوایین شەوی
ماکاندۆدا، که لە گۆرەپانی گشتیی شاردا دەستی پۆلیس و بەرپرسیانی
شاری لە خەنە گرتبوو.

ئەو شەو ئەگەر تۆلە بیتوانیایە (بە سەرنجدان بەو راستییە، هەلچوون
و شەپۆلانی خەلکی هەر لە پەرەسەندندا بوو). ئەوانە ناچار بە
پاشەکشیکردن بکات. ئەو پۆلە توانیدا هەبوو وەک سەگرەوینیک، سەر
بکات بە هەموو مالتیکدا و پازیبیان بکات هەتا لە پێورەسمی
بەخاکسپاردنی ئەو پیاوهدا بەشداری بکەن. تۆلە توانی بە زەبرو
زەنگینکی پولاتین، هەموویان بەهینیتە ژێر پکیتی خۆیەو. سەرەپای
ئەوێ قەشە چوار سال بەر لە ئیستا کوچی دواایی کردبوو، ئەو
دابونەریتە ئەو دای پشتمبوو و بەردەوام هەست پێ دەکرا و بە
پێکوپینکی مابووەو، لە پۆژەدا دەتگوت تەواوی خەلکی شار دار و گولی
باخچەکانیان پووتاندۆتەو و ئەوێ گول و گەلای جوانیان پێو بوو
هەلیان پاچیو و بۆ نیشاناندانی ئەمە کرداری خویان بە پێزەو هیناویانە و
لە سەر قەبرەکی تۆلە دایان ناو.

Handwritten notes in the left margin, including phrases like "بەوێ پێویستمان پێی بوو", "تۆفانی گەلا", "پاشەکشیکردن", "توانیدا", "بەشداری", "توانی", "پیاوهدا", "بەهینیتە", "سەرەپای", "کردبوو", "پشتمبوو", "پێکوپینکی", "پووتاندۆتەو", "هەلیان", "پاچیو", "نیشاناندانی", "کرداری", "خویان", "پێزەو", "هیناویانە", "قەبرەکی", "دایان ناو".

تۇفانى كەلا

بەم پىاۋە نەنيا كەسىك كە لە پىۋە پەسى ناشتە كەى دا بەشدارىي
 بەكرد، ئەۋىش كەسىك، كە گىيان و مانى خۇي قەرزدارى گويپايەلى بى
 ئەدلەنەۋلاي خەلكى شار لە قەشە بوو، لە بەرئەۋەي لەۋ شەۋە
 خويئاۋىيەدا ماكاندۇ بىۋو بە شارىك بۇ مەملانى و تەراتىنى چەكدارە
 نۆمەتارۆكان. ئەۋ شارە خەۋالۆەي مردوۋەكانى بە يەكەۋە لە نىۋو كۆپىكى
 بە كۆمەلدا ناشت، لە نىۋو ئەۋ ئاورباران و خۆينپشتەدا كەسىك
 دەكەۋىتەۋە بىرى، كە دوكتورىك لەۋ نزيكانەدا دەژى، خەلكە كە
 مەروزمى بۇ دىنن و دارە تەرمەكانيان لە شانى دەرگا كەۋە دادەننن و
 مەراي لى دەكەن: «دوكتور، ئەۋ برىندارانەمان بۇ دەرمان بگە... زۆرمان
 پىۋىستە و لەم دەۋرۋىرەنەيش دوكتورمان دەست ناكەۋى.

ئەۋىش لە ۋەلاميان دا دەلى: «ھەلىيان بگرن و بيانبەن بۇ شوپىنىكى تر،
 مەن ھىچم لە دەست نايەت.

ئەۋانىش تىكاي لى دەكەن و دەلىن: «لەم نزيكانە بىچگە لە تۇ
 نوكتورىكى تىرى لى نىيە، بە خاترى خودا ۋەرە دەرى و يارمە تىمان بەدە
 و ئائومىدەمان مەكە.

خەلكە كە پىيان ۋابوو ئىستا لە ناۋە پراستى ۋە تاغە كەدا پراۋە ستاۋە، بەلام
 نەۋەرۋا كە چىرا نەۋتىيە كەى نابوۋە سەر سەرى و چاۋە زەرد و
 بىنەزەبىيەكانى دەبرىسكانەۋە، (ھىشتا دەرگا كەى نەكردبۋەۋە) پىي
 كوتن: «ئەۋەي لەۋ بارەۋە دەمزانى، ھىچم لە بىر نەماۋە، بيانبەن بۇ
 شوپىنىكى تر.

سان پەقەت بىتتەۋە
 ان لە دەست تالىپ
 ھەمە شىتەكىش
 نۆى ھىشتىنەۋە
 لۋ و پلاندارىزىزىكى
 نە نولايىن شەۋە
 مەن و بەرپرسى

بىيە، ھەلچىنە
 انە ناچار ب
 پەۋىتىك، سەر
 پىۋەسى
 تى بە زەبىر
 سەرەپى
 كرىبو، نە
 دەكراب
 دار و گولى
 پىۋە بوە
 ھىتاۋىانە د

پشت نهو دهرگا داخراوه بوو به مائی هه میشه یی. (له بهر نهوهی ئیتر هیچ کاتیگ نهو دهرگایه به پووی که سدا نه کرایه وه.) له و کاته دا ژنان و پیاوانی ماکاندۆ لهو دیوی دهرگا که وه به گیانه لالوه بوون، خه لکه کی ده یانه ویست ماله که ی به سهردا ئاور تی بهر بدهن و بیکنه خۆله میش، به لام له ناکاویگ توله ده گاتی، وه ک ده لئین به دزییه وه له وی بوه، له بهر نهوهی نه هیلتیت ماله که ئاور بدهن و نهو پیاوه ییش له مردن پزگار بکات. توله پییان ده لی: «که س مافی نهوهی نییه ده ست بو ئه و دهرگایه بیات!

نهوه ته نیا پرسته یه ک بوو له زاری نه وه اته ده ری، ده سته کانی وه ک سه لیب له بهر یه ک په واند بوه وه، قه لاقه ته کز و لاوازه که ی ئاوری له سهر هه لده ستا. دوا ی نه وه شه پۆلی توور په یییه که داده مرکیتته وه، ئاراسته که ی ده گو پری، به لام هیشتا نه وه نده یان وزه و توانا تیدا مابوو، هاوار و هه ره شه بکن و یه کده نگ بلین، پوژمان دیتته وه، کنگر و ماست بو وه ختی خوی با نه و چاوه پروانییه سه دان سه ده ییش بخایه نییت، سه ره نجام نه و پوژی چاوه پروانی بوون نه م چوار شه ممه یه بوو.

خهرمان خهرمان به ره و قه نه فه که پی ده که وم، هه تا به پیاوه کان بلیم دهرگا که بکه نه وه. له دلی خۆم دا ده لیم: «ئیستا وه ختی نه وه یه، نه گه ر پینج خوله کی تر نه گاته ئیره، به بی ئیزن نامه ی ناشتن، تابووته که هه لده گرم و ده یبه مه ده ری و له سهر شه قامه که دای ده نیم، هه تا راست له چه قی دهرگا که دا بینیزن!

«گاتانۆده...» بانگ ده که م، ئه و له ته وای پیاوه کانی ترم به
 ته مه نتره. هه تا ئه و سه ر هه لبه یئنی، هه ست ده که م گویم له دهنگی
 پیلۆده کانی سه روکی شاره وانیه، له دیوه که ی په نامانه وه دیته ژۆده وه.
 ده زانم پراست پوو ده کاته من و منیش هه ول ده ده م و به یارمه تیی
 گۆچانه که م و له سه ر پاژنه ی پیم، به ره و لای ئه و وه ره ده سوو پیم، به لام
 لاقه شه له که م له دووم نایه ت و به پێشدا سه ره نگری ده به ستم و
 ده مه و پوو ده که م به سه ر تابووته که دا، له به رانه ره سه روکی شاره وانیدا
 تل ده ده م و به یارمه تیی ده سته کانی خو م پاده گرم. گویم له
 ده نگیه تی، به لازه لاژ ده لی: «نیگه ران مه به سه ره نگ دلنیات ده که م
 هه چ شتی که پوو نادات.

بۆ خویشم هه ره له سه ر ئه و باوه پره م، دلنیام هه چ نابیی، به لام ده زانم ئه و
 فه له به ره ئه وه ده کات، هه تا وره یه ک بداته به ره خو ی. پیی ده لیم:
 «منیش پیم وا نییه هه چ شتیکی وا پوو بدات.

به لام له پراستیدا، به پێچه وانیه ئه و بیر ده که مه وه. مۆله تنامه که ی لی
 وه ره ده گرم و بی ئه وه ی چاوی لی بکه م و بیخوینمه وه ده ینووشتی نه مه وه
 و ده ینی مه گیرفانم و پیی ده لیم: «دیاره هه ره شتیکی ش بریار بی پوو بدات
 نه وه پوو ده دات، ئیمه به رمان پی ناگری، پراست وه ک ئه وه ی له پووی
 پۆنژمیری نه ستیره ناسیه وه رایان گه یان دبی.

سه روکی شاره وانی ده چیته لای سوورپیسته کان. فه رمانیان پی ده دا
 هه تا بزماره کانی سه ر تابووته که دا کو تن و ده رگای دیوه که بکه نه وه.
 هه لاهه سته سه ری و به شوین بزمار و چه کووشدا ده گه پین، هه تا

به ره ئه وه ی نیش
 وه. له و کاته دا ژنان و
 هه لالوه بوون، خه لکه ی
 و بیکه نه خۆ له منیش،
 ره له وه ی بووه، له به ر
 هه مردن پزگار بکات.
 ست بۆ ئه و ده رگیه

، ده سته کانی وه ک
 که ی ناوری له سه ر
 وه، ئاراسته که ی
 ما بوو، هاوار و
 گه ره ماست بۆ
 یته، سه ره نجام

پیاوه کان بلنم
 وه یه، نه گه ر
 ، تابووته که
 هه تا پراست

پروخساری ئەو پیاوہ بۆ ھەمیشە بشارنەوہ. ئەو پیاوہ بێ سەروسامان و
 بێ کەسوکار و بێ چەکە، سێ ساڵ لەمەو پێش بۆ دوایین جار لە کاتی
 نەخۆشییەکەم دا دیتبووم، ھاتبوہ سەرکێشیم، پیریەکی ناوہخت
 چرچولۆچی خستبوہ پروخساری و پەنگی پیری لێ نیشتبوو، بەو
 ھاتنەیشی گیانی منی پزگار کرد. ھەر ئەو ھێز و توانایییەکی ھەوایی
 نەخۆشییەکی منی پێدا بوو، بەکێشی کرد و ھینایە ئێرە، وەک دەلێن
 ھەر ئەو ھێزە نادیارەیش بوو لە پەنای قەنەفەکی مندا پرای گرت، ھەتا
 بلیت: «جێی مەترسی نییە ھەر ھەندیک لاقوقولت بۆ دامالێن چاک چاک
 دەبیتەوہ، لەوانە یە پێویست بێ لەمە بەو لاوہ دەست بەدەیتە گۆچان.
 سوو پۆژ بوای ئەوہ لێم پرسی من چەندە ی پێ قەرزدارم و ئەو لە وەلام
 دا گوتی: «کوا تۆبە من قەرزدارێ سەرھەنگ، بەلام ئەگەر دەتەوی لە
 پیاوہتیە بێ سنوورەکی خۆت بێبەشم نەکە، تکایە ئەو کاتە ی مردم
 و چاوت بە جەستە ی بێ پۆحم کەوت، بە دەستی خۆت بمانیژە! ... ئەوہ
 گرینگترین شتیکی من پێویستم پێیەتی، ھەتا نەبمە خۆراکی قەل و دال.
 لە شیوہ ی دەریپین و جۆری داواکارییەکی و دەنگی قەدەمە
 لاوازەکانییەوہ دەردەکەوت، ئەم پیاوہ زۆر لە میژە دەستی کردوہ بە
 مردن. ھەر چەندە بۆ ئەوہی ئەو مردنە نیوہکار و بەئەسپایی و
 لەسەرەخۆیە بگاتە سەرەنجام، ماوہی سێ ساڵ پێویست بوو، ئەو پۆژە
 نەمپۆکە بوو.

تێپام
 بێ سەروسامان و بێ کەسوکار و بێ چەکە، سێ ساڵ لەمەو پێش بۆ دوایین جار لە کاتی نەخۆشییەکەم دا دیتبووم، ھاتبوہ سەرکێشیم، پیریەکی ناوہخت چرچولۆچی خستبوہ پروخساری و پەنگی پیری لێ نیشتبوو، بەو ھاتنەیشی گیانی منی پزگار کرد. ھەر ئەو ھێز و توانایییەکی ھەوایی نەخۆشییەکی منی پێدا بوو، بەکێشی کرد و ھینایە ئێرە، وەک دەلێن ھەر ئەو ھێزە نادیارەیش بوو لە پەنای قەنەفەکی مندا پرای گرت، ھەتا بلیت: «جێی مەترسی نییە ھەر ھەندیک لاقوقولت بۆ دامالێن چاک چاک دەبیتەوہ، لەوانە یە پێویست بێ لەمە بەو لاوہ دەست بەدەیتە گۆچان. سوو پۆژ بوای ئەوہ لێم پرسی من چەندە ی پێ قەرزدارم و ئەو لە وەلام دا گوتی: «کوا تۆبە من قەرزدارێ سەرھەنگ، بەلام ئەگەر دەتەوی لە پیاوہتیە بێ سنوورەکی خۆت بێبەشم نەکە، تکایە ئەو کاتە ی مردم و چاوت بە جەستە ی بێ پۆحم کەوت، بە دەستی خۆت بمانیژە! ... ئەوہ گرینگترین شتیکی من پێویستم پێیەتی، ھەتا نەبمە خۆراکی قەل و دال. لە شیوہ ی دەریپین و جۆری داواکارییەکی و دەنگی قەدەمە لاوازەکانییەوہ دەردەکەوت، ئەم پیاوہ زۆر لە میژە دەستی کردوہ بە مردن. ھەر چەندە بۆ ئەوہی ئەو مردنە نیوہکار و بەئەسپایی و لەسەرەخۆیە بگاتە سەرەنجام، ماوہی سێ ساڵ پێویست بوو، ئەو پۆژە نەمپۆکە بوو.

تۆفانی گەلا

دەنیا ئو بو مردن پیویستی به پەت و دار نه بوو، ته نیا سۆزی شنه یه کی
نەرم ته واو بوو، بو ئەو هی گری نیو چاوه زه رده کانی بکوژینیته وه، ئەو
شەوهی له وه تاغه چکۆله که دا قسه مان ده کرد، هه ستم به وانه کردبوو،
به ر له وهی له گەل میمی بینه ئەم ماله وه. کاتیك ئەو به لینه ی لی وه رگرم
و نیستا ئەوه خه ریکی به ریوه بردنیم، هه ست به په شیمانی ناکه م. هه ر
ئەوه نده م پی گوت: «پیویست به گوتن ناکات، دوکتۆر، خو من و تو
غەریبه نین، دنیایا به ئەگەر پیی ناودارت نه بوایه م، به ته نیا بالیش بوایه
له سه ر شانم داده نای و به هه ر شیوه یه ک بی به خاکم ده سپاردی.

دوکتۆریش به بزیه که وه چاوه زه رده بیبه زه بییه کانی تی بریم و گوتی:
«ئەوه ئەو په ری ریژ و خوشه ویستی و ئەمه کداریی تویه. سه ره ه نگ، به لام
ئەوت له بیر نه چی هیچ کاتیك مروقیکی مردوو ناتوانی بمنیژیت!

£

£

نیستا که س ناتوانی ئەم شه رمه زاری و ریسوایییه په رده پۆش
بکات. سه روکی شاره وانی مؤله تنامه ی ناشتنه که ی دایه ده ست بابم و
گوتی: «دیاره ئەو شته ی قه راره پوو بدات هه ر پوو ده دات و که س
ناتوانی به ری پی بگری. راست وه ک ئەوه ی له پووی پوژژمییری
نجوومییه وه رایان که یانیدییت.

ئەم قسه یه له زاری ئەو هاته ده ری، ئەویش هه ر به و شیوه ی که خو ی
دایوه ده ست چاره نووسی ماکاندۆوه. له و کاته وه هه موو شتیك به ره و

یاوه بین سه رده مان
دوایین جار له کات
بیرییسه کی تاوه خست
لسی نیشتیرو، به ر
توانایییه ی هه ر
تیره، وه ک ده لینه
پای گرت، هه ر
مالن چاک چاک
یته گرچان
ئه ول وه لام
ر ده نای ل
کانی مردم
ژه! ... نه وه
قل و دال
ی قه ده ب
کردوه به
هه سپایی د
ئو پۆشه

توانه وه و نابووتی ده پویشتن، نیستا دایه گه وره م نه و ده سولات و تواناییه ی جارانی نه ماوه و له هیز و توانا که وتوه، پوژبه پوژ لاوازتر و بی ده سولاتر ده بی و وره ی خوی ته واو له ده ست داوه، نه مپو لای نیواره له ته نیشت لاجامه کان دانیشتن و گوتی: «هتا پوژی په سلان نا لیره دا وه ک مروقه ناموراد و دوپراوه کان داده نیشم.

لیزه دا وه ک مروقه ناموراد و دوپراوه کان داده نیشم. بابه گه وره م نه و پو نه بی هیچ کاتیک ویستی خوی به زوری به سر که سدا نه سه پاندوه. کاتیک له خه وه ستا هتا به لینییه پر له ریسواییه که ی خوی به ریته سه ری. له بهر نه وه هیش لیزه یه هتا چاوی به سر گواچیراییه کانه وه بیته، هتا ده رگا که بکه نه وه و تابووته که بزمار ریز بکه ن، کاتیک نه وان ده بینم دیته پیشه وه له جیی خوم هله ده ستم، ده سستی منداله که م ده گرم و کورسییه که هله ده گرم و ده بیه مه لای په نجره که هتا نه و کاته ی ده رگا که ده که نه وه خه لکی نه مان بینن. منداله که کاسه، هه ندیک چارز و گیژ ده نوینی، له ته نیشته مه وه دانیشته وه و چاو له سوورپیسته کان ده کات. نه وان خه ریکی کردنه وه و هه لگرتنی قوفله کانن، ئاره قه له کونی لووتیان ده تکی، به جیره جیر و قرچه قرچ و لیکترزانی زه نگوژاره کان ده رگا که ده کریته وه، پاشان چاوم به شه قامه که ده که وی، ته پوتوژیکی سپی و پووناک ته واوی ماله کانی داپوشیبوو و شار هه ر له قه نه فه و شتومه کی کونه ی شه قوشر ده چی، هه ر ده لئی خوداوه ند نه فره تی له شاری ماکاندو کردوه و وه ک شتیکی بی بایه خ فری داوه ته قوربینیکی چولو هوئی نه م جیهانه وه.

به دنبا بییه وه له و کاته دا چاوی منداله که به هوی پووناکیه که وه به شهواره که وتبوو. (نه و کاته ی دهرگا که کرایه وه، دهستی له نیو دهستم دا بوو، وه ک میوزو که ده له رزی.) له ناکاو دیته وه سه رخو و قیتوزیت سه ری مه لدینی و لیم ده پرسسی: «گویت لی بوو؟»

له و کاته دا زانیم یه کی که له دراوسیگان له حه وشه یه و وه ک قشقره کاته که راده گه یه نی و ده لی: «به لی. کاترمیر له سی گوزه راهه.

هر له و سه روبه نده دا یه که م چه کوش له بزمار ده دریت، هندی که خوم ده خافلیم و هه ول ده دم خوم له بستنی نه و دهنگه پر نازاره ببویم که موچرک و ته زوو به له شم دا ده هی نی. هه تا نه و جیگایه ی بوم ده کری نرس و ده کو تیکه م له منداله که م ده شارمه وه و بو نه وه ی ههستم پی نه کات پووم به ره و په نجره که وه رده گی پر م و چاو له کولانی که نه ولاتر ده که م، له پشت داربادامه غه مبار و تو زاوییه کانه وه مالی خومانم لیوه دیاره.

نویش پره له بونی نادیا ری ویرانی و به بیده نگی و به ره و هه ره سهینان ههنگاو ده نی. له و کاته وه کو مپانیای مؤز شاری ماکاندوی به ره و ویرانی به لکیش کرد، هه موو شوینی که نه و په رنگه ی لی نیشته وه، باداک ماله که ی داگرتوه گزوگیا ته رکی کولانه کانی داپوشیوه. دیواره کان داپووخاون و به بئنی پوونا ک مارمیلکه له نیو ماله کاندای تریلیلانییه تی. له و کاته وه نیتر نیکیلی کیوی و گولی هیندی مام له باخچه که مان دا نه چاندوه، له و کانه وه ی دهستی کی شاراهه ده هات و قاپ و که وچکی کریسه سه کانه مان له نیو کومیده که دا وردوخاش ده کرد و نیزنی به دارییه کان دا گه شه

سه و ده سلاز و
رتوه، یقو بیه یقو لا و از ندر
دهست داوه، نه میوزانی
«هه تا بئنی په سلاز نا
به زقندی به سه رکسه
پر له ریسولیه که
هه تا چاوی به سه
و تابوونه که بزمار پیز
جیی خوم هه له دستم
ده گرم و ده یه م لای
هه خه لکی نه مان بین
ته نیشتمه وه دانیشته
کردنه وه و هه لگرتی
جیره جیر و ترچه نو
ره، پاشان چاوب
ساک ته واری ماله که
نه ی شه قوشیر ده
کردوه و وه ک شتی
جیهانه وه.

بکن و بهم لا و نه و لای جل و پؤشاکه کاندای، که نیستا کهس له بهریان
ناکات، بیتنه ده ری. سه رله بهری ژیان خه ریکه فه شهل ده هیئی، نه و
کاتی لاولاوه ی ده رگایه ک له ق ده بی و ده سستیکی تامه زرو نییه توندی
بکاته وه، له و کاته وه باجم کهوت به نه رزدا و بؤ هه میشه لاقی شهل بوو،
نه و توانایی و برستی جارانی نه ماوه، پئییکا خاتون له پشت
باوه شینه که یه وه دانیشته وه.

نیتر نیگه رانی هیچ شتیک نییه که بتوانی گری توونیه تی و چا و چنۆکی و
ده روون پیسییه که ی دابمرکی نییت. نه و نازار و ژانه ی ژیانی بیوه ژن کوشی
له ده روونی ناخنی بوو، له پیی خستوه. وا دیاره باوه ناخیل بیجگه له
گرفت و باو پیچی به رده وام (که به هوی خواردنی کفته وه، له کاتی
نووستنی دوانیوه پؤدا دوو چاری بوو) هچ گله بییه کی تری نییه. ته نیا
شتیک گۆرانی به سه ردا هاتوه، گۆرانیکوتنی لفه و دوانه کانی سین
خیرۆمییه و نه و ژنه سوالکه ره پر له سپورازه ی ده لئی دهستی پیری پیی
ناویری و له ره نگ ناگۆپی، نه وه بیست سالی ته واوه هه موو
سیشه معیه ک بؤ وه رگرتنی چلیک له و دارلیمۆیه سه ردانی مالی نییه
ده کات. ته نیا دهنگی هۆپژنی شه مه نده فه ریکی زهرد و ته پوتۆزای، که
نیستا هیچ کهس سواری نابی، هه موو به یانییه ک چوار که رهت گۆمی کپ
و بیدهنگی نییره ده شله قینی و هه موو شه ویکیش دهنگی نه و مؤلیده
کاره بایییه ی کومپانیای مۆز له کاتی پؤیشتنی له ماکاندۆ به جیی هیشت
بیدهنگی شه و شه ق ده کات.

سه ره خۆ
نه وه دابجی، بهر له
زهوی پاک بکاته وه
هه موو ده پۆن. له
له سه ر به کمان
توانای گۆچ کرد
ماله کمان و کار
ساباتی نه سپه ک
ماتنیان بؤ ماکا
نییه بؤ یاده وه
سندووقانه له
دوانیوه پؤیه بیشر
ره ناغی نووست
باری بیره وه ری
£
£
له ز
گۆرچانه کی
له چاری تور

له پهنجهره كهوه مائيم لى دياره و دهزانم زېدايكم ئيستا له وئيه . له
 سه ره خو و بى جووله له سه ركورسييه كه دانيشتوه و له وانديه له بىرى
 نه وه دابى، بهر له گه پانه وهى ئيمه ، تۆفان ههستى و ئه م شاره له سه ر
 زه وى پاك بكاته وه . نه و كاته بيجگه له ئيمه كهس له م شاره دا ناميني و
 هه موو ده پۆن . له بهر نه وهى ئيمه به هوى نه و سندوققانهى له وه تاغه دا
 له سه ر يه كمان داناون ، پۆحمان به پۆحى ئه م خاكه وه گرى دراوه و
 تواناي كوچ كردنمان نيه . نه و سندوققانهى پيداويستيه كاني نيو
 ماله كه مان و كه رهستهى دايه گه وره كان و بابه گه وره كاني ئيمهى تيدايه و
 ساباتي نه سپه كاني باوكم و دايكم كه له كاتي پاكردن له دهست شه پ و
 هاتنيان بو ماكاندو كه لكيان لى وه رگرتبون .

ئيمه بو ياده وه ريبى مردوه دووره كاني خو مان به م خاكه وه نووساوين . نه و
 سندوققانه له سه رده مى شه ره وه له وه تاغه دا بوون و ئه م
 دوانيوه پۆيه يش كه له پتوره سمى به خاكسپاردن گه راي نه وه ، هه ر له وي دان .
 وه تاغى نووستنه كان پرن له مارمىلكه و خه لكيش مات و بيدهنگ له ژير
 بارى بيه وه ريبه كانيان دا له پى كه وتوون .

£

£

له ناكاو بابه گه وره م هه ستايه سه رپى ... خو ي ده دا به سه ر
 گوچانه كى دا ، سه ره چكو له كى ده با ته پيشى ، چاويلكه كى نه وه نده
 له چاوى توند كردوه ، هه ر ده لئى به شيكه له سه روچاوى . پيم وايه

بهريان
 تو، نه و
 توندى
 ل بوو،
 پشت
 زكى و
 توشى
 له
 كاتى
 ه نيا
 سين
 بى
 مو
 ه
 ه
 ت

چاویلکه له چاوکردن بۆ من کاریکی زۆر دژوار و نهسته مه، هه ر له
بجوولیمه وه له پشت گوێچکه کانه وه بهر ده بیته وه خواری، به ده م نه و
فیکر و خه یالانه وه ده ست به لووتم دا ده هیتم، دایکم چاوم لی ده کا و
ده لی: «بیزارت ده کا؟»

له وه لامی دا ده لیم -نا- بزه یه ک ده زیته سه ر لیوی. هه ناسه یه کی دریز
هه لده کیشی و ده لی: «ده لئی زۆرت ئاره قه کردوه؟» راست ده کات...
جلوبه رگه که م به له شمه وه نووساوه و هه موو گیانم ده کزینیته وه...
شه لواره نه ستوو و مه خمه ریبه که م توند په نجه ی له لاقه کانم ئالاندوه،
ئاره قه نووساندوو یه تی به لاقه کانه وه. ده لیم: «به لی»
دایکم ده نووشتیته وه و گریی بۆینباخه که م بۆ شل ده کاته وه و باوه شیتم
ده کات و ده لی: «کاتیك چووینه وه مالی، ئاوێك بکه به خۆت دا و تاوێك
بچه سیوه.

هه ست ده که م گویم له ده نگیکه: «کاتائۆره...»

له و کاته دا پیاوه که به ده رگاکی پشته وه دا دیته وه ژوو ره وه، کلاوه که ی
له سه ری داده گری و به نه سپایی دیت و ده چی. ده لئی له وه ده ترسی
مردوه که خه به ری بیته وه، ده یه وی بابه گه وره م پی نه زانی هاتوه ته وه،
له نا کاو پالیک به بابه گه وره مه وه ده نی و نه ویش له تریك ده دا و خه ریکه
به پیشدا بکه وی، به لام گورجیک ده ستی نه و پیاوه ی پالی پیوه ناوه
ده گری و خوی له که وتنه که پرگار ده کات، هه موویان ده ست له
سیفاریکیشان هه لده گرن و ویکرا وه ک چوار قشقه ره که له سه ر ته خته ی
دارتاشیکدا ریز بوو بیتن به ریز دانیشتون و له جیی خویان نابزون.

خاڵێ
ششقه پاره گان
سزێ خورت و بی
توتوی بزماره که
بایه گورده م له
پیاوه که ده لی
تالانت
بایه گورده م ده ل
- ششوه ده توا
جی جی گورده
بازه گانه وه...
نهر گانه ی کاغ
کاره گان به جو
بایه گورده م بی
هسناکی تر
بیه چکول
بیه که ده لی
سیاهار بۆ
ششقه خۆشا
تالام پیوم وا
ششقه خۆشی

کاتیڭ پیاوه که به ده مانچه ی لاکه له که یه وه خوی ده کات به ژووردا،
قشقه پره کان سره دهنین به سره یه کتريیه وه و ده ست ده کن به
سرتو خورت و یه کیکیان هه لده ستیته سرپی و به ره و میزه که ده چی و
قوتووی بزماره کان و چه کوشه که هه لده گری.

بابه گوره م له په نای تابووته که دا له گه ل پیاوه که خه ریکی قسه کردنه.
پیاوه که ده لی: «نیگه ران مه به سره ههنگ، دلنیا به هیچ شتیڭ پوو
نادات.

بابه گوره م ده لی: «منیش پیم وا نییه شتیکی نه وتو پوو بدات.
- «نیوه ده توانن هه لی بگرن و بینه ده ری و له په نای دیواره که له لای
چه پی گوړستانه که وه بینن ژن. له نزیځ داره گول هه وریشمه
به رزه کانه وه ...

نه و کاته ی کاغه زیځ ده دا به ده ستی بابه گوره مه وه و ده لی: «ده بیینی
کاره کان به جوانی و به پریکوپییکی به ریوه ده چن.
بابه گوره م به ده ستیکی خوی داوه به سره گوچانه که ی دا و به
ده سته که ی تری کاغه زه که ی ده نیته گیرفانییه وه، نه و شوینه ی کاتژمیږه
زه رده چکوله چوارسوچه که تی ده خات.

پیاوه که ده لی: «چند که سیځ له پشت په نجره کانه وهن، به لام هیچ
نییه، هر بو سره لی ده رهینان و زانینه و هیچی تر، ژنان هر وان و
پیان خۆشه سر له هه موو کاریځ ده رهینن.

به لام پیم وا نییه بابه گوره م هر گوئی له ده نگیشی بووی. پیاوه که له
جی خوی هه لده ستی و ده چیته لای قه نه فه که و به پیاوه کان ده لی:

«ئیتستا دهتوانن بزمارهکان له تابووتهکه بدەن و ئەو دەرگایانەیش بکەنەو بەهەوایەکی تازە بێتە ژوورەو»

پیاوێکان دەکەونە جموجۆل، یەکیکیان دەست دەداتە بزمار و چەکووش دەچیتە گیانی تابووتهکه و ئەوانەى تریش بەرەو دەرگاکیان بە پێ دەکەون.

دایکە هەڵدەستی، ئارەقەى کردووە و پەنگی پەپووە. کورسییەکی لا دەبات و دەستی من دەگرێ هەتا پێی پیاوێکان بەر بدەین و بچن دەرگاکیان بکەنەو. لە سەرەتاوە زۆریان هەول دا بە زەبری قوڵینگ بیانکەنەو، بەلام ژەنگوژار کردبوونی بە یەک پارچە و نەدەکرانەو، هەر دەتگوت کە سێک لەو دیوی شەقامەکەو پالیان پێو دەنى. کاتیکی یەکیک لە پیاوێکان بە هەموو هیژ و توانای خۆیەو پالی پێو نا، جیرەجیری داری لاشیپانەکە و لاواوێ ژەنگاوییەکان و قوفلەکان نیو وەتاغەکی پێ کرد و دەرگاکی وەک زارکی دیویک لە بەر یەک پەویبەو.

بەر لەوێ بزانم چ شتیکی زووی داو، تیشک بە شەپۆل خۆی بە ژوورەکەدا دەکات و هەموو لایەکی پووناکی دەکاتەو. لە بەر ئەوێ ئەو شویئە هەستیاری ئەوان بە زەبری شانوباهۆی خۆیان لایان برد، دوو سەد سال بوو لە شویئە خۆی نەبزووتبوو، کاتیکی دەرگاکی بە نال و هاواریکی زۆرەو لە ناو پراستی وەتاغەکەدا کەوت بە ئەرزدا، پیاوێکان دەههژین و وەک برووسکە یەکی فیگرتوو بە توورەیییەو دەپژینە ژوورەو و لەتر دەبەستن و هەول دەدەن خۆیان بە پێو پرا بگرن، هەتا تەوژمی شەپۆلی تیشکەکی نەیان دا بە ئەرزەکەدا. کاتیکی دەرگاکی کرایەو، لە

دەدەوێ دەنگی قشە
دەزانم تەپووتۆزە نوورانی
بیاوێکان دەکەنەو
ئەوێ لە دەنگی قشەپەرگەدا
ئەوێ لە دەنگی قشەپەرگەدا
گەنجیوم قشەپەرگەکان ئەوێ
دەچیت، پراستی لەو کاتەدا
پێ لە نازاری چەکووشیک
چەکووشیک لە نیو دیوی
بەردەوامە تاخە نووستو
شویئەکی نرەو وەر چە
چار لە شەقامەکی دەرگا
دەنگی پۆلیکی قشەپەرگە
دەکان، ئەوانیش دادیئە
پیاوێ دەمانچەکی
پاوەستابوو بە بابەگەور
بابەگەورە وەک کە لە باب
وێ تێرپەلە خۆین سوور
دەمانگە دەکات، بە لای
دەکاتەو و دەنى: «تر
پیاوێ لە بیر ماپی»

کابرییل کارسیا مارکیز

دلّم به یه کدا دی، خه ریکه په رۆش ده بڼ، له بهر خۆمه وه ده لّیم، هه ستم
بپۆمه ده ری، به لام هه ست ده که م تازه کار له کار ترازاوه و درهنگه.
پیاوه کان لاقیان له نهرزه که توند ده که ن و قیت ده بڼه وه و تابووته که له
ژیر شه پۆلی تیشکه که دا ده که ویته مه له کردن، هه ر ده تگوت پاپۆرپکی بی
گیانه و به ره و گۆرستانی ده به ن هه تا بیننژن. له بهر خۆمه وه ده لّیم:
«هه ر ئیستا بۆنی نه مه یشیان به سه ردا ده چی. هه ر ئیستا هه موو
قشقه ره کان به یه که وه ده نگ هه لده بپن و ده ست ده که ن به
گۆرانیکوتن.

۱۹۵۵

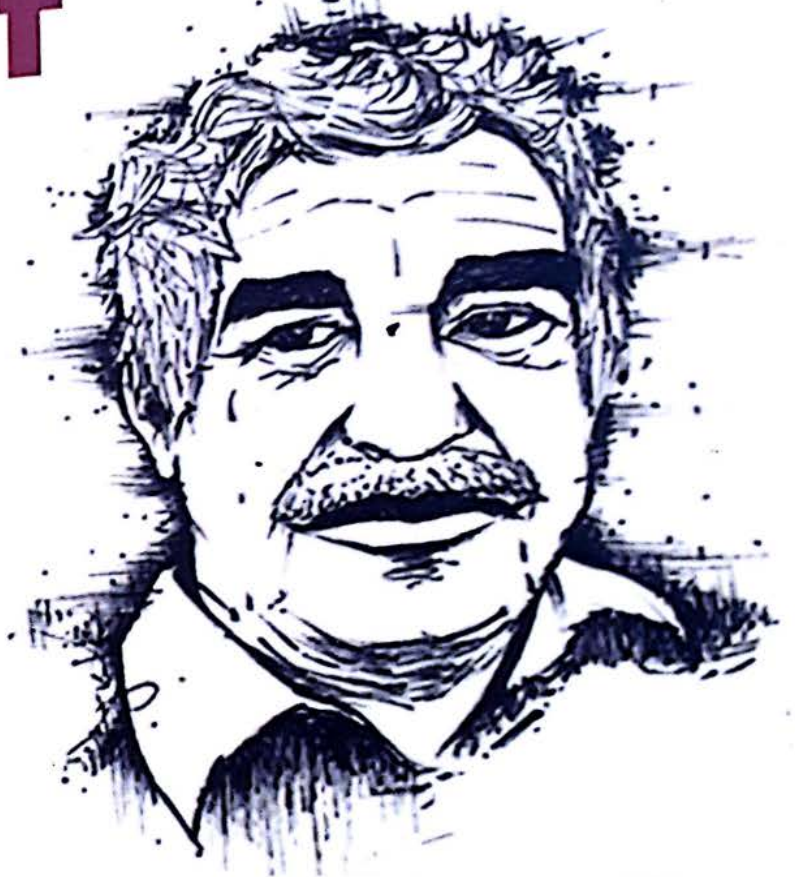
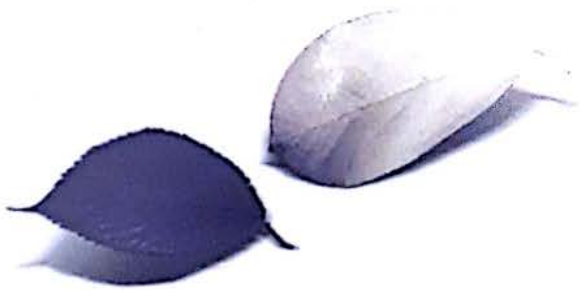
کتیبه چاپکراوهکانی سایه

- دهفته رهکانی ته نهایی / علی شه ریعته تی "نه ده بی"
- قوماری عاشقانه / شه مس و مه ولانا "عیرفانی"
- منم، منم، منم!! / نه میر رهزا ئارمیون "ده روزانی"
- شوپشی زانستی / نیسحاق نیوتن "زانستی"
- سوّما، بانگم بکه / فه رهاد حه سه نزاده "پۆمان"
- ئاره زووی سیههم / مسته فا خه ره مان "پۆمان"
- په نجا سال له گه ل مه ولانا "عیرفانی"
- که سی وه ک هیچ که س نیه "ژیاننامه"
- گولوی مه ولانا "وته"

له بلاوکراوهکانی ناوهندی سایه

storm leaf

GABRIEL GARCIA MARQUEZ

Translated by: Qadir Alikha